XXXVI.

1792

OFFICIA
PROPRIA
SANCTORUM
RECENTIORA

Quæ ad hanc usque diem prodierunt.

ACCEDUNT

OFFICIA PROPRIA

RECITANDA

IN DIOECESI FLORENTINA.

FLORENTIÆ)(MDCCLXXXXII.

Superiorum permissu.

Sumptibus Hieronymi Bolli, & Filiorum.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

DIE IV. DECEMBRIS. *

In Festo S. Petri Chrysologi *Ep. & Conf.* Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter ea, quæ hic habentur propria.

AD VESPERAS.

In Hymn. dicitur Meruit supremos &c.

Ad Magnif. Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Petre Chrysologe, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui beatum Petrum Chrysologum, Doctorem egregium, divinitus præmonstratum, ad regendam & instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum &c.

Deinde fit commem. S. Francisci Xaverii, & Feriæ Adventus, ac S Barbaræ Virg. & Mart. ut in Breviario.

In i. Noct Lect. de Commun. Conf. Pont. 1. *loc.* Fidelis sermo.

* *Pro Diœcesi Flor. vide pag. 7.*

In ii. Noct. Lect. iv.

PEtrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chryſologi cognomen adeptus eſt, Foro Cornelii in Æmilia honeſtis parentibus natus, a prima ætate animum ad Religionem adjiciens, Cornelio Romano, tunc ejuſdem urbis Cornelienſis Epiſcopo, operam dedit; a quo etiam (ſcientia, & vitæ ſanctitate cum brevi profeciſſet) Diaconus creatus eſt. Poſtmodum contigit, ut Ravennates ob mortem Archipræſulis ſui alium (ut moris erat) ab eis electum Romam ad ſanctum Xyſtum Papam tertium pro confirmatione miſerint, una cum Legatis ſuis, & cum prædicto Cornelio, qui eumdem Levitam ſecum perduxit. Interim ſanctus Petrus Apoſtolus, & Martyr Apollinaris Summo Pontifici in ſomnis apparuerunt, mediumque habentes hunc juvenem, juſſerunt, ut illum, & non alium, in Archiepiſcopum Ravennæ crearet. Hunc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum a Domino Deo præelectum; propterea, rejecto illo, quem ipſi offerebant, hunc ſolum anno Chriſti quadringenteſimo trigeſimo tertio illi Metropolitanæ præfecit Eccleſiæ. Quod cum Legati Ravennatenſes ægre ferrent; audita viſione, divinæ voluntati libenter acquieſcentes, novum Archiepiſcopum maxima cum reverentia ſuſceperunt.

℟. Inveni David &c.

Le-

Lectio v.

PEtrus igitur, licet invitus, in Archipræsulem consecratus Ravennam deducitur; ubi a Valentiniano Imperatore, & a Galla Placidia ejus matre, ac ab universo populo maxima lætitia exceptus est. At ille ab eis id unum petere dixit, ut, quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare divinisque præceptis non obsistere. Duorum Sanctorum tunc ibi defunctorum corpora, optimis unguentis condita sepelivit, Barbatiani videlicet Presbyteri, & Germani Antisiodorensis Episcopi, cujus etiam cucullam, & cilicium sibi vendicavit in hæreditatem. Projectum, & Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis vere admirabilis, & templa quædam magnifica ædificavit tum beato Andreæ Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrima, ubi inter alia illud præclaræ dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu sancti Leonis Papæ primi scripsit postea ad Chalcedonense Concilium adversus hæresim Eutychetis. Respondit præterea ad Eutychen ipsum & alia epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in Annales Ecclesiasticos relata fuit.

℟. Posui adjutorium &c. *Le-*

Lectio vi.

DUm publice sermones haberet ad populum, adeo vehemens erat in dicendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: ficut contigit in concione mulieris hæmorroiffæ. Unde Ravennates commoti tot lacrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt, ut poftea ipfe gratias ageret Deo quod in lucrum amoris verterit damnum ejufdem fermonis. Cum tandem annos circiter decem & octo eam Ecclefiam fanctiffime rexiffet, laborum suorum finem adeffe divinitus prænofcens, in patriam fe contulit: ubi fancti Caffiani templum ingreffus, magnum diadema aureum gemmis diftinctum pretiofiffimis offerens, fuper altare majus posuit, nec non aureum craterem, & patenam argenteam, quam tum rabidi canis morfus tum febres fanare fæpius expertum eft aqua inde demiffa. Ex tunc Ravennates qui eumdem fecuti fuerant, dimifit, admonens, ut in eligendo optimo Paftore invigilarent attente. Mox Deum humiliter precatus, & fanctum Caffianum patronum, ut benigne animam ejus exciperet, tertio nonas Decembris placide ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadringentefimo quinquagefimo. Sacrum illius corpus, communi totius civitatis fletu ac pietate, prope corpus ejufdem fancti Caffiani honorifice conditum, noftris etiam temporibus religio-

gio-

giose colitur: ejus tamen brachium, auro & gemmis ornatum, Ravennam delatum in Ursiana æde veneratur.

℞. Iste est &c.

In iii. Noct. Legitur Homil. in Evang. Vos estis sal terræ, *de Commun. Doctor.* 8. ℞. In medio Ecclesiæ &c.

In Laud. fit commem. Feriæ Adventus & S. Barbaræ V. & M

In ii. Vesp., Ad Magnif. Ant. O Doctor optime, *& Oratio ut supra in primis. Deinde fit commem. Feriæ Advent. & S. Sabbæ Abbatis.*

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Bernardi *Flor. Card. Episc. Parm. & Conf. Duplex.*

Oratio.

DEus mundi Creator, & rector, qui hodierna die beatum Bernardum Pontificem ad cælestis regni gloriam transtulisti, da nobis, quæsumus, famulis tuis; ut qui ejus celebramus festivitatem salutem consequamur, & pacem. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. iv.

BErnardus Florentiæ claris natalibus ortus, cum patris defuncti opulentissimam hæreditatem ingressus esset, adolescens mundi delicias fastidire cœperat, solidiores animi voluptates exquirens. Unde dum se sopori dat, per visum offertur illi vestis monastica, quam

cum a principio Bernardus accipere renuisset, mox pro Christi amore se recepturum pollicitus est: cujus sponsionis memoria sollicitior effectus, beatissimam Virginem rogare cœpit, ut quod sibi hac in re faciendum esset, inspiraret. Celebris eo tempore erat fama sanctitatis Monachorum Vallisumbrosæ, quos beatus Joannes Gualbertus sub sanctissimæ Virginis patrocinio paulo ante instituerat, ad quorum Abbatem declinans Bernardus, Religionis ingressum humiliter expostulavit.

℟. Inveni &c.

Lectio v.

PLantatus itaque in vinea Domini extendit palmites bonorum operum, adeo ut defuncto illius loci Abbate, Abbas ipse suffectus sit: indeque ad universale Vallisumbrosanæ Religionis regimen fuit promotus. Quem postea, mortuo venerabili Petro Cardinali ex Vallisumbrosæ Ordine (quem sancta Ecclesia ob transitum per ignem Igneum appellavit) Urbanus secundus ob egregias animi virtutes, & exploratissimam sanctitatem, invitum licet & enixe reluctantem, ad Cardinalatum assumpsit, ejusque opera contra Henricum Imperatorem schismaticum ipse, & Paschalis successor sæpissime usi sunt. Bernardum maxime coluit Mathildis Comitissa optima fœmina, cujus cura publicum donationis instrumentum ipsa venerabilis Comitissa bonorum

rum, tam quæ in Italia, quam quæ ultra Alpes possidebat, Sedi Apostolicæ instauravit. Ea hortante, & Parmensi populo efflagitante. Parmæ, quò ad componendos Schismaticorum motus se contulerat, Episcopus consecratur, perpessis antę in ea civitate quamplurimis ærumnis. Nam die Assumptionis sanctæ Dęi Genitricis, dum cantato Evangelio concionem ad populum haberet, & hæretici Imperatoris mores aliquantulum perstrinxisset, commota plebs schismatica sanctum virum Missam celebrantem rapuit ad carcerem: quibus statim Bernardus ignovit, illisque veniam, & a Mathilda, quæ propter eorum scelus exercitum coegerat, & a Pontifice impetravit.
℟. Posui &c.

Lectio vi.

PAcem Italiæ, cujus Legatus erat restituit, hostibus Ecclesiæ perdomitis, dimicantes Parmensium acies, armis, & numero hostibus inferiores, fusis ad Deum precibus, ad victoriam præmunivit. Horribilem Padi alluvionem, cuncta in agro Parmensi dęvastantem, adventu suo, solo Crucis signo compressit. Moribundo Monacho vitæ tempus protraxt, quousque negotiis, quæ præ manibus versabantur, expeditis, pontificalem illi benedictionem elargiretur. Demum activæ vitæ actibus non minus pro Ecclesiæ Dei dignitate tuenda, suique gregis salute, & Vallisumbrosæ Re-

ligionis exaltatione, quam contemplativæ, sacræ nimirum Scripturæ studio & orationibus, ad beatam Virginem præsertim, quam sancti Patris Joannis Gualberti exemplo Patronam adsciverat, conspicuus, in cœlum evolavit anno millesimo centesimo trigesimo tertio, pridie nonas Decembris. Ejus corpus Parmæ in Ecclesia Cathedrali asservatur.

℟. Iste est &c.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Homo peregre, *de Commun. Conf. Pont. 1. loco.*

DIE X. DECEMBRIS.

In Festo Translationis Almæ Domus Lauretanæ.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Ant. Domum tuam: *cum reliq. de laud. ut infra Psal.* Dixit Dominus *cum reliquis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ Virginis.*

Capitul. Eccl. 24.

IN omnibus requiem quæsivi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium, & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

Hymnus.

Ave Maris Stella, &c.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata.

℟. Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Magn. Ant. Sanctificavit Dominus ta-

tabernaculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocabitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dominus.

Oratio.

DEus, qui beatæ Mariæ Virginis Domum, per Incarnati Verbi mysterium misericorditer consecrasti, eamque in sinu Ecclesiæ tuæ mirabiliter collocasti; concede, ut segregati a tabernaculis peccatorum, digni efficiamur habitatores Domus sanctæ tuæ. Per eumdem Dominum &c.

Deinde fit comm. Fer. & S. Melchiadis. Nihil de Oct. Concept.

Ad Matutinum. Invit. Salvatorem mundi in domo Virginis de Spiritu Sancto conceptum, *Venite, adoremus.

Ps. Venite. exultemus &c.

Hymnus.

Cælestis Urbs Jerusalem &c. *prout in Festo Dedic. Ecclesiæ.*

In i. Noct. Ant. Elevata est magnificentia tua super cælos.

Psal. Domine Dominus noster *cum reliquis, prout in Officio parvo B. M. V.*

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Ant. Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit il loco sancto ejus? Innocens manibus, & mundo corde.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo. ℞. In longitudinem dierum.

De libro tertio Regum.

Lect. i. Cap. 8.

STetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu Ecclesiæ Israel, & expandit manus suas in cælum, & ait: Ergone putandum est, quod vere Deus habitet super terram? Si enim cælum & cæli cælorum te capere non possunt quanto magis domus hæc, quam ædificavi? Sed respice ad orationem servi tui; & ad preces ejus, Domine Deus meus; audi hymnum & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie, ut sint oculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, super domum, de qua dixisti: erit nomen meum ibi, ut exaudias deprecationem servi tui, & populi tui Israel quod cumque oraverint in loco isto; & exaudies in loco habitaculi tui in cælo, & cum exaudieris, propitius eris.

℞. Vidi speciosam sicut columbam ascendentem desuper rivos aquarum: cujus inæstimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium.

℣. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ & thuris? Et sicut.

Lectio ii.

SI fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes pœnitentiam, & confitentes nomini tuo venerint, & oraverint, & de-

pre-

precati te fuerint in domo hac, exàudi in cælo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit cælum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto, pœnitentiam egerint nomini tuo & a peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam, exaudi eos in cælo, & dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israel, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & da pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

℟. Quæ est ista quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol: * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

℣. Filia Sion tota formosa, & suavis es pulchra ut luna, electa ut sol. Terribilis.

Lectio iii.

SI quis cognoverit plagam cordis sui & expanderit manus suas in domo hac, tu exaudies in cælo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. Insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum

ma-

magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum extentum ubique) cum venerit ergo, & oraverit in hoc loco, tu exaudies in cælo in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena, ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probent, quia nomen tuum invocatum est super domum hanc.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt & Reginæ laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria &c. Viderunt.

In ii. Noct. Ant. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum, & in seculum sæculi.

Psal. Eructavit &c. *cum reliquis ut in Officio parvo.*

Ant. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, & ipse fundavit eam Altissimus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ &c.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 52. de div.

Lectio iv.

SApientia, quæ Dei erat, & Deus erat de sinu Patris ad nos veniens, ædificavit sibi domum, ipsam scilicet Ma-

trem

trem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide & operibus præparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter Sanctam Trinitatem quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit, fuerit, dico, per præsentiam majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuncius cælestis, qui ei arcana mysteria referans ait: Ave gratia plena, Dominus tecum; & post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum; habes Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum.

℟. O quam metuendus est locus iste!* Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta Cæli.

℣. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio v.

UTrum autem & quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas, possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit: quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ, abjectis sæcularibus pompis, spretisque volu-

lu-

luptatibus carnis soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor, hæc virgo est, quæ apud Salomonem legitur Mulierem fortem quis inveniet? Procul & de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans, & justa fuerit, ex Angeli collocutione, & sui ipsius responsione, luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum; non se extulit, quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit, & qualis esset insolita hæc salutatio secum cogitavit, qua in re quid nisi temperans, fuit? At vero cum de cælestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet, & pareret, quæ virum utique non cognosceret: & in hoc sine dubio prudens extitit.

℟. Fundata est domus Domini supra verticem montium, & exaltata est super omnes colles, * Et venient ad eam omnes Gentes, & dicent: Gloria tibi Domine.

℣. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos. Et venient.

Lectio vi.

JUstitiæ autem præsefert insigne, ubi se ancillam Domini confitetur: nam quod justorum sit confessio, testatur qui ait: Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur beata virgo Maria

ria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cælestis, quæ adeo mentem ejus replevit ut de plenitudine mentis fœcundaretur & caro. Ipsius autem Virginis natalis domus, divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab Infidelium potestate in Dalmatiam prius, deinde in agrum Lauretanum Picenæ Provinciæ translata fuit, sedente sancto Cælestino quinto; eamdemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, & habitavit in nobis tum Pontificiis diplomatibus, & celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, & cælestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius duodecimus quo ferventius erga Matris amantissimæ cultum Fidelium memoria excitaretur, ejusdem sanctæ domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Piceni provincia veneratam, Missa etiam, & Officio proprio celebrari præcepit.

℟. Domus mea domus orationis vocabitur, dicit Dominus; in ea omnis qui petit, accipit, & qui quærit, invenit; * Et pulsanti aperietur.

℣. Petite, & accipietis; quærite, & invenietis. Et pulsanti. Gloria Patri. Et pulsanti.

In iii. Noct. Ant. Tollite hostias, & in-

introite in atria ejus, adorate Dominum in aula sancta ejus.

Psal. Cantate Domino &c. *cum reliquis ut in officio parvo*.

Ant. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Ant. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit Dominus, alleluja.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo,

℟. In longitudinem dierum.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 1. 26.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 1. *super* Missus est.

QUæ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo, tam humilis, ut desponsata sit fabro? Pulchra permixtio virginitatis, & humilitatis. Nec & mediocriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem. Sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fœcunditas, & partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis humilem. Laudabilis virtus virginitas, sed ma-

magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista præcipitur.

℟ Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum:

℣. Myrrha, & gutta, & casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ Regum in honore tuo. Propterea.

Ex Hom. 2. super eod. loc.

Lectio viii.

MIssus est, inquit, Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione, Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente & corpore sanctam, nec noviter, nec fortuito inventam, sed a sæculo electam, ab Altissimo præcognitam, & sibi preparatem, ab Angelis servatam, a Patribus præfiguratam, a Prophetis promissam; &, ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: inimicitias ponam inter te, & mulierem. Etsi adhuc dubitas an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum. Cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ?

℟. Beata es, virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

℣. Ave, Maria gratia plena, Dominus

nus tecum. Intercede. Gloria Patri. Intercede.

Ex Hom. 3. super eod. loco.

Lectio ix.

ET ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Quò ingressus ad eam? Puto in sacrarium pudici cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio, orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli adstare orantibus, & delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione, holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariæ autem orationes quantum placuerint in conspectu Altissimi, Angelus indicavit qui ingressus ad eam tam reverenter salutavit. Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas Antiphona.

DOmum tuam, Domino, docet sanctitudo in longitudinem dierum.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Domus mea domus orationis vocabitur: in ea omnis, qui petit, accipit; & qui quærit, invenit: & pulsanti aperietur.

Ant. Propter domum Domini Dei nostri quæsivi bona tibi.

Ant. Domine Deus, exaltasti super terram habitationem meam.

Ant. Domum majestatis meæ, & locum pedum meorum glorificabo.

Cap.

Cap. *Eccli.* 24.

In omnibus, *ut supra in prim. Vesp.*

Hymnus.

Alto ex Olympi vertice &c. *Prout in Dedicat. Ecclesiæ.*

℣. Introibimus in tabernaculum ejus.

℟. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Ad Benedictus. Ant. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis; & ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

Oratio. Deus, qui beatæ Mariæ, *ut supra & fit commem. Fer. & S. Melch.*

Ad Primam in ℟. *br. dicitur* ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Ant. Domus mea. *Cap.* In omnibus requiem, *ut supra.*

℟. *br* Hic domus Dei est, * Et porta cœli. Hic domus.

℣. Et vocabitur Aula Dei. Et porta. Gloria Patri. Hic domus.

℣. Domine dilexi decorem domus tuæ.

℟. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ad Sextam, Ant. Propter domum Domini.

Cap. *Eccli.* 24. *b.*

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea; & radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *br.* Domine, * Dilexi decorem domus tuæ. Domine. ℣. Et

℣. Et locum habitationis gloriæ tuæ, Dilexi. Gloria. Domine.

℣. Domum tuam, Domine, decet sanctitudo.

℟. In longitudinem dierum.

Ad Nonam, Ant. Domum majestatis.

Cap. Eccli. 24. b.

IN plateis sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris.

℟. *br.* Domum tuam, Domine, * Decet sanctitudo. Domum tuam.

℣. In longitudinem dierum. Decet sanctitudo. Gloria Patri. Domum tuam.

℣. Hic domus Dei est, & porta Cæli.

℟. Et vocabitur Aula Dei.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnific. Ant. O quam metuendus est locus iste! Vere non est hic aliud nisi domus Dei, & porta Cæli.

Commemor. S. Damasi, & Feriæ.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Festo S. Eusebii *Episcopi & mart:*

Semiduplex.

Omnia de Commun. unius Mart. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui nos beati Eusebii martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum &c.

Dein-

Deinde fit commemor. Feriæ Advent.
In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. Lectio iv.

EUsebius natione Sardus, Romanæ urbis Lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus judicio; nam quem nunquam ante constituti Electores cognoverant, posthabitis civibus, simul ut viderunt, probaverunt tantumque interfuit, ut probaretur quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse, quos Clericos; ut essent in ipsis viris & contemptus rerum, & accuratio Levitarum. Arianis impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis Legatis patrocinium Fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantium: apud quem enixius agens, quidquid legatione petebatur, obtinuit, ut Episcoporum nempe Cœtus celebraretur.

℟. Honestum fecit &c.

Lectio v.

COllectum est Mediolani anno sequenti Concilium, ad quod a Constantio-

tio invitatum Eusebium, concupitumque ac vocatum a Liberii Legatis, tantum abest, ut malignantium Synagoga Arianorum contra sanctum Athanasium furentium in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans, e præsentibus quosdam sibi compertos hæretica labe pollutos, Nicænam imo Fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cætera tractarentur. Quod Arianis acerbe iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscribere, quin Sancti Dionysii martyris, qui deceptus ab ipsis subscripserat, captivatam simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt; sed sanctus vir, excusso pulvere nec Cæsaris minas veritus, nec enses obstrictos exilium veluti sui ministerii officium accepit, missusque Scythopolim famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenue vitam contempsit, mortem non meruit, corpus carnificibus tradidit.

℟. Desiderium animæ &c.

Lectio vi.

Quanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecundia, ostendunt graves literæ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas e Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum & Populum, aliosque finitimos; e quibus etiam est exploratum, ipsorum nec mi-

minis, inhumanaque sævitia potuisse unquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eorum societatem perduci. Hinc in Cappadociam, postremoque ad superiores Ægypti Thebaidas præ constantia sua deportatus, exilii rigores tulit, ad mortem usque Constantii: post quam ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret: postque, medici præstantis instar, peragrans Orientis provincias, in fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari digresso in Illyricum, tandemque in Italiam delato, ad ejus reditum lugubres vestes Italia mutavit: ubi, postquam Psalmorum omnium expurgatos a se commentarios Origenis edidit, Eusebiique Cæsareensis quos verterat de Græco in Latinum; demum tot egregie factis illustris, ad immarcescibilem gloriæ coronam, tantis ærumnis promeritam, sub Valentiniano & Valente Vercellis migravit.

℟. Stola jucunditatis &c.

In iii. Noct. Homilia S. Gregor. Papæ in Evang. Si quis vult post me venire *ut in Communi unius Mart. secundo loco.*

℟. *viii.* Domine prævenisti.

In Laudib. & Vesp. fit comm. Fer. Advent.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

In Festo EXPECTATIONIS PARTUS B. M. V.
Duplex.

Ad Vesperas, Ant. Missus est Gabriel Angelus, *cum reliquis de laudibus.*

Psal Dixit Dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi Dominus. Lauda Jerusalem, *ut in Officio parvo B. M. V.*

Cap. Isaiæ 11.

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus.

Creator alme syderum, *ut in* 1. *Vesp. Dom.* 1. *Adventus.*

℣ Ave Maria, gratia plena.

℟ Dominus tecum.

Ad Magnif. Ant. Spiritus Sanctus in te descendet, Maria: ne timeas, habebis in utero Filium Dei, alleluja.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Et fit commemor. Adventus. Ant. O.

Ad Matutinum Invitat. Ave Maria gratia plena: * Dominus tecum.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens &c. *ut in Dom.* 1. *Adventus.* *In*

In i. Noct. Ant. Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos servorum suorum, alleluja.

Psalm. Domine Dominus noster.

Ant. Rorate cæli desuper, & nubes pluant justum, aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Psal. Cæli enarrant.

Ant. Ecce nomen Domini de longinquo; & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psal. Domini est terra.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet.

De Isaia Propheta.

Lectio i. Cap. 7.

ET adjecit Dominus loqui ad Achaz dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum, & mel comedet ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

℟. Non auferetur sceptrum de Juda & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus est; * Et ipse erit expectatio gentium.

℣. Pulchriores sunt oculi ejus vino & dentes ejus lacte candidiores. Et ipse.

Lectio ii. Cap. 11.

ET egredietur virga de radice Jesse & flos de radice ejus ascendet; & requiescet super eum spiritus Domini spiritus sapientiæ, & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientiæ & pietatis; & replebit eum spiritus timoris Domini. Non secundum visionem oculorum judicabit, neque secundum auditum aurium arguet: sed judicabit in justitia pauperes, & arguet in æquitate pro mansuetis terræ, & percutiet terram virga oris sui, & spiritu labiorum suorum interficiet impium: & erit justitia cingulum lumborum ejus & fides cinctorium renum ejus.

℟. Orietur stella ex Jacob: & consurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

℣. De Jacob erit qui dominabitur & perdet reliquias civitatis. Et.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtabitur deserta & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei, decor Carmeli & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite

lite timere; ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum; quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

℟. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia, * Et abundantia pacis.

℣. Et adorabunt eum omnes reges terræ, omnes gentes servient ei. Et. Gloria Patri, Et.

In ii. Noct. Ant. De Sion exibit lex & verbum Domini de Jerusalem.

Psal. Eructavit.

Ant. Ecce Deus noster, expectavimus eum, & salvabit nos, alleluja.

Psal. Deus noster.

Ant. Dominus veniet: occurrite illi dicentes: magnum principium; & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis Dominator, Princeps pacis, alleluja.

Psal. Magnus Dominus.

℣. Egredietur virga de radice Jesse.

℟. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo Sancti Ildefonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex Lib. de Virginitate B. M.

Lectio iv.

Domina mea, atque dominatrix mea dominans mihi, mater Domini mei

 an-

ancilla Filii tui, genitrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritum Filii tui, necnon spiritum Redemptoris mei; ut de te vera & digna sapiam, vera & digna loquar, vera & digna, quæcumque sunt, diligam. Tu enim es electa a Deo, assumpta a Deo, advocata a Deo, proxima Deo, adhærens Deo, conjuncta Deo; visitata ab Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo; turbata in sermone attonita in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annuntiatione.

℟. Ecce Virgo concipiet, & pariet Filium, dicit Dominus. * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus Fortis.

℣. Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum. Et.

Lectio v.

INvenisse te apud Deum gratiam audis; & ne timeas juberis. Unde & tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrúeris, ad novitatem inauditæ gloriæ proveheris. De prole ab Angelo nuntiata es, & post fœtum integra, & pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur: & nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur; & quæ sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experien-

rientia requiris, de ordine fcifcitaris. Audi inauditum oraculum, confidera inufitatum opus, animadvérte incognitum arcanum, attende invifum factum. Spiritus Sanctus fuperveniet in te, & virtus Altiffimi obumbrabit tibi.

℟. Rorate cæli defuper, & nubes pluant Juftum: * Aperiatur terra & germinet Salvatorem.

℣. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terræ de petra deferti ad montem filiæ Sion. Aperiatur.

Lectio vi.

TOta invifibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te: fola Perfona Filii Dei in corpore tuo nafcitura carnem affumet de te; ideoque quod concipietur ex te, quod nafcetur ex te quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtutum, hic Rex omnium fæculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter forores. Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes beatam te noverunt omnes cæleftes virtutes, beatam te prædicant omnes vates, beatam te celebrant omnes nationes. Beata tu fidei noftræ, beata tu animæ noftræ, beata dilectioni noftræ, beata præconiis & prædicationibus meis.

℟. Docebit nos Dominus vias fuas, &

 am-

ambulabimus in femitis ejus: * Quia de Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerufalem.

℣. Venite afcendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

In iii. Noct. Ant. Dominus dabit benignitatem; & terra noftra dabit fructum fuum.

Pfal. Benedixifti.

Ant. Ecce veniet Deus & homo de domo David federe in throno. Alleluja.

Pfal. Fundamenta.

Ant. Annuntiate populis & dicite: Ecce Deus Salvator nofter veniet.

Pfal. Cantate 1.

℣. Egredietur Dominus de loco fancto fuo.

℟. Veniet, ut falvet populum fuum.

Si hoc feftum venerit in Feria iv. Quat. Temp. Adventus, loco fequentis Hom. leguntur tres Lect. Hom. ejufd. Feriæ iv. cum Refponforiis, quæ hic affignantur.

Lectio Sancti Evangelii fecundum Lucam.

Lect. vii. Cap. 1. c.

IN illo tempore: Miffus eft Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem defponfatam viro, cui nomen erat Jofeph de domo David; & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Evang. Lucæ c. 1.

AD Mariam Virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur; il-

illum quippe nuntiare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur: Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nuntiandus erat, qui virtutum Dominus, & potens in prælio contra potestates aereas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Bene gratia plena vocatur, quæ nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assequitur; ut ipsum videlicet gratiæ concipiat, & generet auctorem.

℟. Ave Maria gratia plena; Dominus tecum: * Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctum vocabitur Filius Dei.

℣. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei. Spiritus Sanctus.

Lectio viii.

Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jesum. Jesus Salvator, sive Salutaris interpretatur; cujus Sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit: Ipse enim, inquiens, salvum faciet populum suum a peccatis eorum: non ait populum Israel, sed populum suum, hoc est, in unitatem fidei ex præputio, &

 cir-

circumcisione vocatum, quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, & unum ovile. Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur; & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in utero virginali conceptus, & natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est; omittat Nestorius hominem tantum dicere ex Virgine natum.

℟. Suscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum transmissum est: concipies, & paries Deum pariter, & Hominem, * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

℣. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravida, & eris mater semper intacta. Ut benedicta. Gloria Patri, Uc.

Lectio ix.

IDeoque & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis, Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos quippe, etsi sancti efficimur, non tamen nascimur, quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut merito cum Propheta gementes singuli dicamus: Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui, ut ipsam conditionem na-

naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulæ conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis, Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse genitricem, aperte niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum Dei Filium nasciturum. Quomodo ergo aut Dei Filius Deus non est? aut quæ Deum edidit, quomodo Theotocos, idest Dei genitrix non esse potest?

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas, Antiph.

MIssus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, alleluja.

Ant. Ne timeas, Maria: invenisti gratiam apud Dominum: ecce concipies, & paries Filium, alleluja.

Ant. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, & regnabit in æternum.

Ant. Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum.

Cap. *Isaiæ* 11.

Egredietur virga &c.

Hymnus.

Enclara vox redarguit &c. *ut in Laud. Dom.* 1. *Advent.*

℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.
℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus, *Ant.* Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum.

Oratio.

DEus, qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum &c.

Deinde fit commemor. Feriæ.

Ad Tertiam. Ant. Ave Maria.

Cap. Egredietur.

℟. *br.* Tu exurgens, Domine, * Misereberis Sion. Tu exurgens.

℣. Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Misereberis. Gloria Patris. Tu exurgens.

℣. Rorate cæli desuper, & nubes pluant Justum.

℟. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Ad Sextam, *Ant.* Ne timeas Maria.

Cap. *Isaiæ 7. c.*

ECce Virgo concipiet, & pariet filium; & vocabitur nomen ejus Emmanuel; butyrum, & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

℟. *br.* Rorate cæli desuper, * Et nubes pluant Justum. Rorate.

℣. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. Et nubes. Gloria Patri. Rorate.

℣. Emitte Agnum, Domine, dominatorem terræ. ℟. De

℟. De petra deserti ad montem filiæ Sion.

Ad Nonam, Ant. Ecce Ancilla Domini.

Cap. Isaiæ 45.

Rorate cæli desuper, & nubes pluant Justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem; & justitia oriatur simul: ego Dominus creavi eum.

℟. *br.* Emitte Agnum, Domine, * Dominatorem terræ. Emitte.

℣. De petra deserti ad montem filiæ Sion. Dominatorem. Gloria Patri. Emitte.

℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.

℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis, præter v. Antiphonam, cujus loco dicitur sequens.

De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psal. Memento, Domine, David.

Ad Magnif. Ant. O Virgo virginum, quomodo fiet istud? Quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem. Filiæ Jerusalem, quid me admiramini? Divinum est mysterium hoc, quod cernitis.

Oratio. Deus, qui de beatæ, *ut supra.*

Pro commem. Adventus, Ant. O.

MEN-

MENSE JANUARII.

DOMINICA II. POST EPIPHANIAM

In Festo SS. Nominis Jesu.

Duplex 2. Classis.

Ad Vesperas Ant.

OMnis, qui invocaverit nomen Domini salvus erit.

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. Psalm.* Credidi.

Ant. Sanctum, & terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Ant. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.

Ant. A solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini.

Ant. Sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Cap. Philip. 2.

FRatres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine Jesu, omne genuflectatur.

Hymnus.

JESU dulcis memoria,
Dans vera cordis gaudia:
Sed super mel, & omnia
Ejus dulcis præsentia.
Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,

Nil

Nil cogitatur dulcius
Quam Jesus Dei Filius.
Jesu, ſpes pœnitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?
Nec lingua valet dicere
Nec litera exprimere;
Expertus poteſt credere
Quid ſit Jesum diligere.
Sis, Jesu, noſtrum gaudium
Qui es futurus præmium
Sit noſtra in te gloria
Per cuncta ſemper ſæcula.

℣. Sit nomen Domini benedictum, alleluja.

℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum, alleluja.

Ad Magnificat Ant. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus, alleluja.

Oratio.

DEus, qui unigenitum Filium tuum conſtituiſti humani generis Salvatorem, & Jesum vocari juſſiſti: concede propitius, ut cujus ſanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aſpectu perfruamur in cælis. Per eumdem Dominum noſtrum.

Fit Commemor Dominicæ.

Ad Completor. & per horas in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi ſit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum Invitat.

Admirabile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Venite adoremus. *Psal.* Venite.

Hymnus.

JESU, Rex admirabilis
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas
Tunc lucet ei veritas
Mundi vilescit vanitas
Et intus fervet charitas.
Jesu, dulcedo cordium
Fons vivus, lumen mentium
Excedens omne gaudium
Et omne desiderium.
Jesum omnes agnoscite
Amorem ejus poscite;
Jesum ardenter quærite
Quærendo inardescite.
Te nostra, Jesu, vox sonet
Nostri te mores exprimant
Te corda nostra diligant
Et nunc, & in perpetuum. Amen.

In i. Noct. Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psal. Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. Psalmus vero iste incipitur a secundo versu.* Quoniam elevata est.

Ant. In nomine Jesu omne genuflectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum. *Psal.*

Psal. Cæli enarrant.

Ant. Confitemini Domino, & invocate nomen ejus: mementote, quoniam excelsum est nomen ejus.

Psal. Domini est terra.

℣. Propter nomen tuum, Domine propitiaberis peccato meo.

℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolorum.

Cap. 3. *Lect.* 1.

PEtrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur, quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum & Joannem incipientes introire in templum, rogabat, ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum, & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum, ambulans & exiliens, & laudans Deum.

℟. Ecce concipies, & paries filium, &

& vocabis nomen ejus JESUM: * Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.

℣. Vocatum est nomen ejus JESUS quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Ipse enim.

Lect. ii.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam Templi: & impleti sunt stupore, & extasi in eo, quod contigerat illi. Cum teneret autem Petrum, & Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad populum: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum JESUM, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum, & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis; Auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis & nostis,. confirmavit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sa-

ſanitatem iſtam in conſpectu omnium veſtrum.

℟. Benedictum eſt nomen tuum, Deus patrum noſtrorum, qui, cum iratus fueris, miſericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis.

℣. Et benedictum nomen majeſtatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia ſolus. Et in.

Lect. iii. Cap. 4.

FActum eſt autem in craſtinum, ut congregarentur Principes eorum, & Seniores, & Scribæ in Jeruſalem, & Annas Princeps Sacerdotum, & Caiphas & Joannes, & Alexander, & quotquot erant de genere Sacerdotali, & ſtatuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine feciſtis hoc vos? Tunc repletus Spiritu Sancto Petrus dixit ad eos: Principes populi, & Seniores, audite: Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iſte ſalvus factus eſt, notum ſit omnibus vobis, & omni plebi Iſrael, quia in nomine Domini noſtri Jesu Chriſti Nazareni, quem vos crucifixiſtis, quem Deus ſuſcitavit a mortuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis, qui reprobatus eſt a vobis ædificantibus, qui factus eſt in caput anguli: & non eſt in alio aliquo ſalus. Nec enim aliud nomen eſt ſub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos ſalvos fieri.

℟.

℟. Laudabo nomen tuum assidue: * Et collaudabo illud in confessione.

℣. Lætabor & exultabo in te: psallam nomini tuo, Altissime. Et. Gloria. Et collaudabo.

In ii. Nocturno. Ant. Memores erunt nominis tui, Domine, in omni generatione, & generationem.

Psal. Eructavit.

Ant. Magnificate Dominum mecum & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Psal. Deus noster, refugium.

Ant. Omnes Gentes, quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum.

Psal. Fundamenta.

℣. Propter gloriam nominis tui, Domine, liberas nos.

℟. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ser. 15. super Cantic. circa medium.

Lectio iv.

Non otiose Spiritus Sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat, sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & ungit; fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc & de sponsi nomine. Lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, & ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, &

tam

tam ſubita fidei lux, niſi de prædicato nomine JESU ? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen ſuum ? Quibus illuminatis & in lumine iſto videntibus lumen, dicat merito Paulus : Fuiſtis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino.

℟. Sperent in te qui noverunt nomen tuum. * Quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.

℣. Exurge, Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

Lectio v.

HOc denique Nomen coram regibus, & gentibus, & filiis Iſrael portare juſſus eſt idem Apoſtolus; & portabat nomen, tamquam lumen, & illuminabat patriam, & clamabat ubique: Nox præceſſit, dies autem appropinquavit; abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, ſicut in die honeſte ambulemus. Et monſtrabat omnibus lucernam ſuper candelabrum annuntians in omni loco JESUM & hunc crucifixum. Quomodo lux iſta reſplenduit, ac perſtrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri, tamquam fulgur, egrediens claudi unius corporales plantas ſolidavit, & baſes, multoſque ſpiritualiter cæcos illuminavit ? Numquid non ignem ſparſit, cum ait: In nomine JESU Chriſti Nazareni ſurge, & ambula ?

℟.

℟. Confiteamur nomini tuo magno : * Quoniam terribile, & sanctum est.

℣. Hi in curribus, & hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Lectio vi.

NEc tantum lux est nomen Jesu sed est & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æque mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus virtutes roborat, vegetat mores bonos atque honestos, casta fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur, insipidus est si non hoc sale conditur. Si scribas non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est & medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus Jesus, & inde saliat in os; & ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? Currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te, Domine, in æternum exultabunt & habitabis in ejis, & gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum.

℣. Domine, in lumine vultus tui ambu-

bulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Patri. Qui.

In iii. Nocturno. Ant. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Psal. Cantate Domino.

Ant. Secundum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ; justitia plena est dextera tua.

Psal. Dominus regnavit, exultet.

Ant. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Psal Cantate.

℣ Afferte Domino gloriam, & honorem.

℟ Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2. b.

IN illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer; vocatum est nomen ejus JESUS. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 1. de Circumc.

MAgnum & mirabile Sacramentum. Circumciditur Puer, & vocatur JESUS. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi, quam Salvatoris, esse videtur; & Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere; sed cui fæ-

cun-

cunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur; sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio; sed proditur radiante stella de Cælo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis; & nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur, tamquam verus Abrahæ filius: Jesus vocatur, tamquam Filius Dei.

℟. Tribulationem, & dolorem inveni: * Et nomen Domini invocavi.

℣. Turris fortissima nomen Domini in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen.

Lectio viii.

NEque enim, ad instar priorum, meus iste Jesus nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cælitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur, quod vocatum est ab angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: postquam natus est Jesus, Jesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe & angeli Salvator, & hominis; sed hominis ab incarnatione, angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum, & ipsum, quod in

Pro-

Propheta abbreviatum, manifeſtius in Evangelio legitur, caro factum.

℟. Expectabo nomen tuum Domine, * Quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

℣. Ut confiteamur nomini ſancto tuo & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

Nona Lectio Homiliæ 2. Dom. poſt Epiph.

Ad Laudes, & per Horas. Antiphona.

OLeum effuſum nomen tuum, ideo adoleſcentulæ dilexerunt te.

Pſal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica. ut in Pſalterio.*

Ant. Scitote, quia Dominus ipſe eſt Deus, cujus nomen in æternum.

Ant. Sitivit anima mea ad nomen ſanctum tuum, Domine.

Ant. Benedictum nomen gloriæ tuæ ſanctum, & laudabile, & ſuperexaltatum in ſæcula.

Ant. Juvenes, & virgines, ſenes cum junioribus, laudate nomen Domini quia exaltatum eſt nomen ejus ſolius.

Cap. Philip. 2.

Fratres, Chriſtus &c.

Hymnus.

JESU, decus angelicum
In aure dulce canticum
In ore mel mirificum
In corde nectar cælicum.
Qui te guſtant, eſuriunt
Qui bibunt, adhuc ſitiunt
Deſiderare neſciunt

 Niſi

Nisi Jesum, quem diligunt.
O Jesu mi dulcissime
Spes suspirantis animæ
Te quærunt pie lacrymæ
Te clamor mentis intimæ.
Mane nobiscum, Domine
Et nos illustra lumine;
Pulsa mentis caligine
Mundum reple dulcedine.
Jesu, flos Matris virginis
Amor nostræ dulcedinis
Tibi laus, honor Nominis
Regnum beatitudinis.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cælum, & terram.

Ad Benedictus. Ant. Dedit se, ut liberaret populum, & acquireret sibi nomen æternum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum &c.

Fit commemor. Dominicæ.

Ad Primam ℟. *br.* Christe Fili &c.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Ant. Scitote.

Cap. Fratres, Christus humiliavit.

℟. *brev.* Sit nomen Domini benedictum, * Alleluja, alleluja. Sit nomen.

℣. Ex hoc nunc, & usque in sæculum, Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Sit nomen.

℣. Afferte Domino gloriam, & honorem, alleluja.

℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus, alleluja.

Ad

Ad Sextam. Ant. Sitivit.

Capit. Philip. 2.

IN nomine Jesu omne genuflectatur cælestium, terrestrium, & infernorum; & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

℟. *br.* Afferte Domino gloriam, & honorem,* Alleluja, alleluja. Afferte.

℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Afferte.

℣. Magnificate Dominum mecum, alleluja.

℟. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, alleluja.

Ad Nonam. Ant. Juvenes, & virgines.

Capit. Col. 3.

OMne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi facite, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum.

℟. *br.* Magnificate Dominum mecum,* Alleluja, alleluja. Magnificate.

℣. Et exaltemus nomen ejus in idipsum. Alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Magnificate.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini, alleluja.

℟. Qui fecit cælum, & terram, alleluja.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnif. Ant Vocabis nomen ejus

Jesum: Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum, alleluja.

Oratio. Deus, qui Unigenitum, *ut supra*.

Fit commemor. Domin.

DIE XXIII. JANUARII.

In Festo Desponsationis B. M. V. *cum S. Joseph*.

Duplex majus.

Ad Vesperas, *Ant.* Desponsatio gloriosæ, *cum reliq. de Laudib. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de B. Maria*, *ut in ejus Officio parvo*.

Capit. Ab initio.

Hymnus. Ave maris stella.

℣. Desponsatio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Magnif. Ant. Gloriosæ Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus, quæ & Genitricis dignitatem obtinuit, & virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire; ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Joseph, ante alias quascumq. commem, etiam Festi Duplicis, aut Dominicæ. *Ant.*

Ant. Exurgens Joſeph a ſomno fecit, ſicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit conjugem ſuam.

℣. Conſtituit eum dominum domus ſuæ,
℟. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

Oratio.

SAnctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi quæſumus, Domine, meritis adjuvemur: ut, quod poſſibilitas noſtra non obtinet, ejus nobis interceſſione donetur.

Deinde fit commemor. SS. mm. Vincentii, & Anaſtasii, ut in Brev.

Poſtea S. Emerentianæ V. & m. ut in Brev.

Ad Matutinum Invitator. Deſponſationem Virginis Mariæ celebremus, * Chriſtum ejus Filium adoremus Dominum. *Pſ.* Venite. *Hym.* Quem terra.

Antiphonæ, Pſalmi, & ℣℣. Noct. ut in Officio parvo B. Mariæ.

Lectiones primi Noct. Oſculetur me oſculo oris ſui &c. *ſumuntur ex Feſto Nativitatis B. V. M. die* 8. *Sept.*

1. ℟. Hodie deſponſata eſt beata Virgo Maria ex progenie David, * Per quam ſalus mundi credentibus apparuit cujus vita glorioſa lucem dedit ſæculo.

℣. Deſponſationem Beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. Per quam.

2. ℟. Beatiſſimæ Virginis Mariæ Deſponſationem devotiſſime celebremus: * Ut ipſa pro nobis intercedat ad Dominum Jeſum Chriſtum.

℣. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ Virginis devotissime celebremus. Ut.

3. ℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit quæ Angelo nuntiante concepit Salvatorem mundi.

℣. Beatissimæ Virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebremus. Cujus. Gloria Patri. Cujus.

In ii. Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2. *super* Missus est.

Lectio iv.

OPortebat a principe mundi aliquandiu celari divini consilii Sacramentum, non quod Deus si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab illo mereretur, sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter quæcumque voluit, fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum, vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit: ita in hoc quoque tam magnifico opere suo nostræ videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed & prudentiam ostendere voluit.

℟. Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

℣. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus. Le-

Lectio v.

Conveniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, cælestia scilicet & terrena disponeret, quatenus & illinc dejiciens inquietum, reliquos in pace firmaret, & hic debellaturus invidum nobis prius suæ humilitatis, & mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret; sicque mirabili fieret moderamine sapientiæ, ut & suis suavis & hostibus fortis appareret.

℟. Cum jucunditate Desponsationem Beatæ Mariæ celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

℣. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

Quid enim prodesset diabolum a Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessario igitur desponsata est Maria Joseph, quando per hoc & canibus sanctum absconditur, & a Sponso virginitas comprobatur, & Virginis tam verecundiæ parcitur, quam famæ providetur. Quid sapientius? Quid dignius divina providentia? Uno tali consilio secretis cælestibus & admittitur testis, & excluditur hostis, & integra servatur fama Virginis Matris.

℟. Desponsatio tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: * Ex te enim ortus est Sol justitiæ

Christus Deus noster : * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

℣. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Ex te. Gloria Patri. Qui.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1. c.*

CUm esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyt.

Lib. 1. Comment. in cap. 1. Matth.

QUare non de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph, origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidaretur a Judæis ut adultera: tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de Virgine sed de uxore generatum.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

ANtequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph qui pene licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur, antequam convenirent, non sequitur, ut postea convenerint, sed Scriptura, quod factum non sit, ostendit.

℟. Felix namque ex sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ: * Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia. Gloria. Christus.

Nona Lectio S. Emerentianæ *Virg. & Mart. ut in Breviar. nisi fuerit Dominica.*

Ad Laudes, & per Horas Ant.

DEsponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ant. Regali ex progenie Maria exorta efulget, cujus precibus nos adjuvari mente & spiritu devotissime poscimus.

Ant. Corde & animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitricis Dei Mariæ.

Ant. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Cap. Ab initio.

Hymn. O gloriosa Virginum.

℣. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Ant. Desponsationem hodiernam perpetuæ Virginis Genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus qua celsitudo troni processit, alleluja.

Oratio. Famulis tuis.

Deinde fit commem. S. Joseph.

Ant. Ipse Jesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Orat. Sanctissimæ Genitricis tuæ, *ut supra. Postea fit comm. S. Emerent. Virg. & Mart.*

Ant. Simile est.

℟. Diffusa &c.

Oratio ut in 1. Vesp.

Ad horas, Ant. sumuntur ex Laudib. ut supra. Capit. & ℟. br. prout in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato.

In secundis Vesperis, Antiph. Psalmi Ca-

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesp.

Ad Magnif. Ant. Desponsatio tua Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo; ex te enim ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, & confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Orat. Famulis tuis, *ut supra*.

Deinde fit commem. S. Joseph.

Ant. Ecce fidelis servus, & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio. Sanctissimæ Genitricis tuæ, *ut supra*.

Postea fit commem. S. Timothei Episc. & Mart.

Ant. Iste Sanctus.

℣. Gloria & honore.

Oratio. Infirmitatem, *ut in Breviario*.

DIE XXVI. JANUARII.

In Festo Translationis S. ZENOBII *Ep. Flor. & Conf. Duplex.*

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui in sacra beati Zenobii Confessoris tui, atque Pontificis Translatione nova miracula suscitasti:

concede quæsumus, ut ejus intercedentibus meritis in cæleſtem gloriam transferri mereamur. Per Dominum &c.

Ad Mat. *Hymnus.*

O Flos colende Præſulum
Fidelium cor recrea
Reple tuam cæleſtibus
Odoribus Florentiam.

Præclara poſtquam dixerat
Te Civitas Antiſtitem;
Spernis, fugiſque patrias
Deſideratus infulas.

Sed ſacra Paſtor munera
Obire juſſus, incolis
Virtute præſtas omnibus
Gratus Deo, & mortalibus.

Divina præbes pabula
Potu, ciboque temperans:
Fidemque concionibus
Miraculiſque provehis.

Poſſeſſa dudum crimine
Tu voce corda liberas
Et vita, quos reliquerat
Vocas in auras luminis.

Deo Patri ſit gloria
Ejuſque ſoli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occur.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

SUcceſſerat ſancto Zenobio in Epiſcopatu Florentino Andreas ejuſdem patriæ civis, ſanctitate itidem clarus qui

qui cum videret ſepulchrum ſancti Antiſtitis Zenobii, in Ambroſiana beati Laurentii Eccleſia ſitum, novis quotidie miraculis a Deo illuſtrari, ut populi concurſus in Cathedrali Eccleſia augeretur, ſanctique viri corpus honorificentius coleretur, ſtatuit illud eò transferre, & communicato conſilio cum Clero, & majoribus civitatis, convocatiſque finitimarum Urbium Epiſcopis ad ſeptimum Kalendas Februarii hanc celebritatem indixit.

℟. Inveni &c.

Lectio v.

AD ſtatutam igitur diem præcedente univerſo Clero, comitantibus magiſtratu civitatis, & populo, cum hymnis, & canticis, capſam cum corpore ſancti viri ſuper quodam lectulo ornatiſſime compoſitam, ſuppoſitis humeris Epiſcopi deferebant: qui cum ad plateam Baptiſterii perveniſſent, accidit ut præ nimia populi frequentia, & devotione opprimerentur, ſacrumque pignus ad ulmum aridam, vetuſtamque perferretur, quæ contactu illo veluti geſtiens, repente in frondos, ac flores erupit. Arbore deinde populi devotione diſcerpta, marmorea columna, impoſita Cruce, eodem loco in miraculi teſtimonium erecta eſt.

℟. Poſui &c. *Lectio vi.*

INterim cum ad fores Eccleſiæ perveniſſent, conarenturque Epiſcopi, qui

vehebant sacrum onus, Ecclesiæ inferre divina quadam vi repulsi, ne ultra progredi possent, clamarentque cives ad Ambrosianam sancti Laurentii reportandum; Andreas Episcopus spei plenus flexis genibus, ne contristaretur populus, enixe Deum rogavit, ut piis votis adesset, spondens se pro tanto beneficio duodecim Clericos in ea Ecclesia constituturum, qui in sancti Zenobii honorem divinis obsequiis perpetuo vacarent. Voto nuncupato surgens manum, humerosque oneri supponens socios Episcopos hortatus, sublato impedimento in Ecclesiam Cathedralem sancti Salvatoris sacrum pignus invexit., ubi qui aderant, benedicentibus Deum, sancti Antistitis corpus honorificentissime condiderunt. Cum autem ex novi templi constructione, & dispositione, minus nobili loco jaceret, anno Domini millesimo quadringentesimo nono præsente Eugenio quarto Pontifice Maximo cum Cardinalibus & Patribus Florentiæ tunc temporis ad Concilium generale congregatis, iterum translatum est, & in sacello ipsius honori dicato honorificentius depositum.

℟. Iste est &c.

In iii. Noct. Homil. S. Hilarii Ep. in Ev. Vigilate *de commun. Conf. Pontif.* 2. *loco*.

DIE

DIE I. FEBRUARII.

In Festo S. Verdianæ *Virg. reclusæ, dup. Omnia de comm. Virg. præter ea, quæ sequuntur. Oratio*. Exaudi nos Deus *de comm.*

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. iv.

VErdiana in Castro Florentino ex illustri Attavantorum familia nata a prima ætate orationis, & abstinentiæ studiis dedita, durius quoddam vitæ genus duodennis aggressa est, multisque a Deo miraculis honorata. Hæc cum diligenter considerasset quidam illius consanguineus, vir opulentus, eam in domum suam accepit custodem, & adjutricem conjugis suæ; sed cum in annonæ caritate pauperum miserta, legumina domini sui in eosdem erogaret ita in illam iracundia exarsit, ut ad clamorem vicini accurrerent: Verdiana vero cum a Deo opem implorasset, arcam leguminibus plenam domino ostendit, qui eo miraculo motus, eamdem deinceps summa veneratione prosecutus est. Ad Compostellam postea cum quibusdam piis mulieribus, atque inde Romam ad veneranda sanctorum Apostolorum limina peregrinationem aggressa cum domum revertisset, anno millesimo centesimo nonagesimo secundo. Regulæ Benedictinæ sub strictiori Vallisumbrosanæ Congregationis observantia se addixit, in qua Inclusorum rigorem am-

amplexa, ipsum juventutis florem Domino consecravit, multisquæ jejuniis & afflictionibus carnem suam castigavit; nam vino perpetuò abstinuit, pavimentum pro lecto habuit, ferreo cingulo & cilicio corpus cinxit, in crastinum nihil reservans, in pauperes omnia, quæ frugalissimæ mensæ detrahere poterat erogavit. Passionem Dominicam quotidie cum lacrymis recolebat, & a colloquiis hominum ita abhorruit, ut nec quidem vocata responderet.

℟. Propter &c.

Lectio v.

CUm variis ærumnis exerceri ad magni Antonii imitationem expeteret, bini serpentes, qui summo horrori tenerrimæ virgini erant, per fenestram cellulæ ingressi, ab ea deinceps maxime dum mensæ accumberet, non recesserunt; quin & caudis graviter flagellabant, nisi, & illis cibum porrigeret, aut eodem ex vase pasci sineret. Hos dum Episcopus Florentinus, qui ad eam invisendam venerat, expellere vellet, ipsa ne tali patientiæ exercitio privaretur, exoravit. Quæ abscissas caudas illis restituit Crucis Dominicæ signo supra serpentes formato, qui tamen illi magis infesti post acceptum beneficium extiterunt, donec uno ab incolis interempto, alter deinceps non comparuit ex quo Verdiana diem supremum sibi instare intellexit.

℟. Dilexisti &c.

Le-

Lectio vi.

CLaruit eximia miraculorum virtute, nam aquam prodigiose in vinum vertit: fractum pueri genu, & brachium curavit, cæcam puellam, palma imposita, videntem reddidit, aliaque plura miraculose patravit. Demum trigesimo reclusionis anno dum Psalmos Pœnitentiales recitaret, purissimum spiritum Deo reddidit Kalendis Februarii anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo, cujus mortem campanæ sponte sonantes publicarunt: concursu proinde Cleri, populique facto ad cellulam & muro diruto, sacrum ejus corpus repertum est in genua erectum sublatis in Cælum manibus, & miram efflans cælestis odoris fragrantiam, quod pro confluentium solatio dies sexdecim inhumatum, insignibus interea miraculis illustratum fuit: quibus diligenti inquisitione perspectis, Clemens septimus Pontifex Maximus Officio Ecclesiastico coli mandavit.

℟. Afferentur &c.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Simile est &c. *de eod. commun.*

DIE II. FEBRUARII.

Festum Purificationis B. Mariæ V. *in Metropolit. dup.* 1. *cl.; extra vero dup.* 2. *cl. & ubique celebrat. cum oct. Omn. dicunt. ut in Brev.*

DIE

DIE III. FEBRUARII.

Secunda die infra oct. Purific. B. M. V.

In Diœcesi Festum S. Blasii Ep. & m. semidupl.

In i. Noct. Lect. de Script. occur.

In ii. Noct. Lect. iv. Blasius Sebastæ &c. *ut in Brev. Lect. v. & vi. de exposition. S. Ambros. Ep.* Principes persecuti, *ut in commun. 1. Mart. 2. loco.*

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Pp. in Ev. Si quis vult post me venire &c. *de eod. commun. 2. loc., & fit comm. octav.*

Ubi non fit de S. Blasio, Offic. de 2. die infra oct. Purific.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. Exultat Maria, *ut in 2. die infra octav. Concept.*

In iii. Noctur.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Or. 7. init. 17. Declam. Patr. circ. med.

TAmetsi Virgo nulla purgatione egeret, attamen, ne lex calcari videretur, adduxerunt puerum Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino sicut scriptum est in lege Domini. Ubi

cor-

corporeæ expiationis mentio habetur ibi lex Moysi tribuitur; ubi vero oblationis sanctæ, ibi, sicut in lege Domini scriptum est, dicitur. Hoc autem discrimen ea de causa non constituitur quasi lex Moysis non sit lex Domini (quidquid enim Propheta Spiritu Sancto afflatus, de re quapiam disserens loquitur, Dominus suggerit) nihilominus quod expiatio corporeum typum præseferret, Moysis sanctio appellatur.

℟. Suscipiens &c.

Lectio viii.

Contra vero, quod omne primogenitum Domino sisteretur, Evangelista, quod primò ex utero enatum erat honorans, secundum legem Domini sisti perhibet. Sicut scriptum est in lege Domini: Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur. Hoc decretum & hæc lex, totaque decreti & legis ratio & causa ob eum posita est, qui uterum aperturus erat. Nulla enim sive brutorum animantium, sive hominum primogenita comperta sunt unquam, quæ aperirent vulvam; quare tantum primogenita erant. Quem autem Virgo peperit, is solus uterum aperuit.

℟. Senex &c.

Nona Lectio S. Blasii, ut in Brev.

DIE

DIE IV. & V.

Tertia, & quarta die infra oct. Purific. B. M. V. semid. Omn. ut in Brev. cum comm. octav.

DIE VI. FEBRUARII.

Quinta die infr. oct. Purific. B. M. V. semid. Omnia ut in die Fest. præter ea quæ sequunt.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. Beata Mater, *ut in quinta die infra oct. Concept.*

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Tom. 7. Hyem. post init.

PRæcepit Dominus in Lege, ut qui posset, agnum pro filio, vel filia simul & turturem sive columbam offerret: qui vero non sufficeret ad offerendum agnum, duos jam turtures, vel duos columbæ pullos offerret. Ergo Dominus noster per omnia memor salutis, non solum homo fieri, cum Deus esset, sed etiam cum dives esset, pauper fieri dignatus est pro nobis, ut nos sua paupertate simul & humanitate, di-

vi-

vinitatis suæ donaret esse participes.
℟. Suscipiens &c.

Lectio viii.

SEd libet paulisper intueri, cur hæ maxime volucres in hostiam Domino jubentur offerri: nam & Abraham Patriarcha, tanto ante legem, has in holocaustum Domino legitur obtulisse, & in plerisque legis cæremoniis, qui mundandus esset, per has jubebatur mundari. Columba ergo simplicitatem turtur indicat castitatem; quia & columba simplicitatis, & castitatis amator est turtur; ita ut si conjugem casu perdiderit, non aliam ultra quærere curet. Merito ergo turtur & columba Domino offeruntur in hostiam, quia nimirum simplex, & pudica fidelium conversatio gratum est illi sacrificium justitiæ.
℟. Senes &c.
Nona Lectio S. Dorotheæ, *ut in Brev.*

DIE VII. FEBRUARII.

Sexta die infr. oct. Purific. B. M. V. Omn. ut in Brev. cum com. oct.

DIE VIII. FEBRUARII.

Septima die infra oct. Purific. B. M. V. In Festo S. Petri Ignei *Flor. Card. Ep. Alb. & Conf. dupl. Omnia de comm. Conf. Pont. præter ea, quæ sequunt.*

Oratio. Da quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Petri Ignei &c.
In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In

In ii. Noct. Lect. iv.

PEtrus ex nobilissima Aldobrandescorum gente Florentiæ natus est, cum Desiderius Soanensium Comes ejus pater pro Imperatore Henrico sancto illi Urbi presideret. Puer septennis sancto Joanni Gualberto Vallisumbrosæ Abbati a Patre ejus consobrino commendatus, ac Monachi habitu indutus, tanto se dignum magistro insigni sanctitate probavit. Ea siquidem humilitate, & obedientia enituit, ut licet in deliciis educatus, pecora pascere, & asellorum curam agere jussus, non erubesceret sed omnibus mundi honoribus extremam illam abjectionem præferret. Inde ad altiora provectus, cum sancto Patri insigne Monasterium Passinianense resignatum fuisset, ad reformandum Petrus eidem præfectus, Monachos ac Presbyteros ibidem degentes ad perfectam monastici Ordinis disciplinam reduxit. Orta autem cum esset dissensio in populo Florentino propter Simoniacos, quos maxime aversabatur sanctissimus Abbas Joannes, Petrus cum beato Rodulpho Romam, missus ibique male vexatus cum sociis imperfecto opere Florentiam rediit.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

POstulantibus vero Mediolanensibus cum eodem Rodulpho, aliisque Monachis in Insubriam permeare coactus

una

una cum Arialdo Diacono Mediolanensi (qui Petro instante cucullum induit Vallumbrosanum, & qui ab Hæreticis trucidatus, Martyr effectus est) & cum Herembaldo Duce, maxime contra Nicolaitas, & Simoniacos profecit, ut pene tota Gallia Cisalpina ab Hæresi liberaretur. Revocatus in patriam, & fervente adhuc odio inter Clerum, & Monachos, cum venerabilis Abbas Joannes incassum sua verba procedere comperiret; quoniam, inquit, verba non prosunt, veniamus ad signa. Mox rogus duodecim pedum extruitur, intra quem parva semita, qua unius tantum hominis persona transire posset, relinquitur quæ ex accensis lignis, ne aliquis ibi locus a flamma vacaret, consternitur. Tum Petro discipulo suo (qui ex hoc facto Igneus appellatus est) præcepit ut per accensi rogi flammas indubitanter intraret, qui jussui Patris obtemperans, postquam Deo sacrificium obtulit Casula se expolians ad ignem venit, & magna voce Deum oravit, ac sanctæ Crucis se signaculo muniens, per medias flammas constanter ingressus est.

℞. Posui &c.

Lectio vi.

CUm igitur undique esset flammis circumdatus, & cum omnes jam consumptum putarent, subito ex alia parte, Christi gratia comitante, egrediens prosilivit; cumque jam pene ex

igne

igne deberet egredi, vidit se mappulam in manibus non gestare, & in ignem sibi eam cecidisse considerans, per medias iterum flammas revertitur, & secum mappulam extrahens reportavit ut non modo vestimenta, sed nec capillus quidem læsus videretur ab igne; quo viso miraculo, qui aderant immensas Deo egerunt gratias, atque in unum, abjecta hæresi, conjuncti sunt. Exinde Petrus Abbas Ficiclensis electus est, & assumpto ad Pontificatum beato Gregorio septimo Cardinalis Episcopus Albanensis creatus, plurimum in tollendis gravissimi schismatis seminibus laboravit, eodemque pro negotio legatione in Germania perfunctus, feliciori postea successu in Galliam legatus, multa præclara pro reparanda Ecclesiastica disciplina gessit. Senio tandem confectus & meritis plenus, anno salutis millesimo nonagesimo quarto, sanctissima vita functus est, & in suo Vallisumbrosæ Monasterio apud sacram turrim sepultus, ubi, & cæteri Sancti, ac Beati illius Ordinis quiescunt.

℟. Iste est &c.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Homo peregre, *ut in eod. comm. 1. loco.*

DIE IX. FEBRUARII.

Octava Purificat. B. M. V. dup.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noctur. Lectio Fuit vir, *ut in Oct. Concept.* *In*

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 3.*

IN illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariæ secundum legem Moysi, tulerunt Jesum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Orat. 7. ut supra.

LUmen ad revelationem gentium. Cur lumen? Quia gentes in tenebris versabantur, & quia rursum obscurata, tetrisque peccatorum tenebris obducta, per illud illustranda & expianda erant. Et gloriam plebis tuæ Israel. Hic gloria, illic revelatio. Hic doctrinæ initium, illic disciplinæ persecutio. Ast objecerit hic forte quispiam: dic quæso, ubi nam sunt Israelitæ? Ecce habes Petrum, habes Paulum, habes Joannem, habes tria millia, habes Ecclesiam Jerosolymitanam, habes eos præterea Judæos, qui inter gentes dispersi fidem susceperunt.

℟. Suscipiens Jesum &c.

Lectio viii.

ITaque asservabatur in populo illo fidei semen, neque simul universus pessum ivit: Absit. Neque simul omnes Judæi in interitum ruerunt, sed plurimi. Neque id mirum: nam & nunc quoque infelici hac rerum constitutio-

ne, beataque vocatione, multi quidem sunt vocati, pauci vero electi. Non totus itaque populus ille simul interiit non totus depravatus est, non totus in infidelitate permansit, non totus persecutus est Apostolos. Crediderunt enim per Apostolos simul tria millia extra mulieres & parvulos, & facta est Jerosolymis Ecclesia admodum numerosa.

℟. Senex &c.

Lectio 9. de S. Apollonia, *ut in Brev.*

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ *Virginis.*

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui animam beatæ virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendendam innocentiæ viam, in Columbæ specie cælum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis, & precibus ita innocenter vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Deinde fit commemor. Fer. si celebretur in Quadragesf.

In 1. *Noct. Lectiones de Scriptura occurren.*

Si vero celebretur in Quadragesf. Lectiones de Epist. prima Beati Pauli Apost. De Virginibus, *ut in comm. Virginum.*

In ii. Noct. Ex libro secundo Dialogorum S. Gregorii Papæ.

Cap.

SCholaſtica venerabilis Patris Benedicti ſoror, omnipotenti Domino ab ipſo infantiæ tempore dedicata, ad eum ſemel per annum venire conſueverat; ad quam vir Dei non longe extra januam in poſſeſſione Monaſterii deſcendebat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam, cum diſcipulis, venerabilis ejus deſcendit frater; qui totam diem in Dei laudibus, ſacriſque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, ſimul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad menſam ſederent, & inter ſacra colloquia tardior ſe hora protraheret, eadem ſanctimonialis fœmina ſoror ejus cùm erogavit dicens: Quæſo te, ut iſta nocte me non deferat, ut uſque mane de cæleſtis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille reſpondit: Quid eſt quod loqueris, ſoror? manere extra cellam nullatenus poſſum. Tanta vero erat cæli ſerenitas, ut nulla in aere nubes appareret. Sanctimonialis autem fœmina, cum verba fratris negantis audiviſſet, inſertas digitis manus ſuper menſam poſuit, & caput in manibus, omnipotentem Dominum rogatura, declinavit. Cumque levaret de menſa caput tanta coruſcationis, & tonitrui virtus tantaque inundatio pluviæ erupit, ut neque venerabilis Benedictus, neque fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo conſederant, pedem movere potuerint. D 2 ℟.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

SAnctimonialis quippe fœmina, caput in manibus declinans, lacrymarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aeris ad pluviam traxit. Nec paulo tardius post orationem inundatio illa secuta est; sed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret; quatenus unum idemque esset momentum, & levare caput, & pluviam deponere. Tunc vir Dei inter coruscos & tonitruos, atque ingentis pluviæ inundationem videns, se ad Monasterium non posse remeare, cœpit conqueri contristatus dicens: Parcat tibi omnipotens Deus, soror: quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, & audire me noluisti; rogavi Deum meum, & audivit me: modo ergo, si potes, egredere, & me dimissa, ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritalis vitæ colloquia, sese vicaria relatione satiarent.

℟. Dilexisti justitiam &c.

Lectio vi.

CUmque die altero eadem venerabilis fœmina ad cellam propriam recessisset, vir Dei ad Monasterium rediit.

diit. Cum ecce post triduum in cella consistens, elevatis in aera oculis, vidit ejusdem sororis suæ animam de corpore egressam, in columbæ specie cæli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudens, omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias reddidit ejusque obitum fratribus denunciavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Monasterium deferrent, atque in sepulcro, quod sibi ipsi præparaverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Simile erit regnum Cælorum decem virginibus, *de Communi Virg.*

DIE XI. FEBRUARII.

In Festo BB. SEPTEM FUNDATORUM *Ord. Serv. B. M. V. dup. Omn. de comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ hic ponuntur propria.*

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui in jugem memoriam Dolorum Sanctissimæ tuæ Genitricis per septem Beatos Patres nova Servorum ejus familia Ecclesiam tuam fœcundasti; concede nobis famulis tuis, in hac lacrymarum valle degentibus, ita ejusdem mæstissimæ Matris socios cum ipsis esse passionum in terris

ut perpetuæ consolationis consortes fieri mereamur in Cælis. Qui vivis &c.

In i. Noct. Lect. ex Ecclesiast. c. 44.

Laudemus viros gloriosos, *ut in comm; Conf. Pont. 2. loco, ut in Brev.* ℟℟. *vero ut in comm. Conf. non Pont.*

In ii. Noct. *Lectio iv.*

DEcimo tertio Christiani nominis sæculo inter alios Florentinos Patricios septem erant, avorum sanguine, opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longe illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedere, Bonfilius Monaldus, Bonajuncta Manetti, Manettus Antellensis, Amideus de Amideis, Uguccio Uguccionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius e Falconeriis. Cum hi trigesimo tertio supra millesimum, ac bis centesimum annum auspicatissimo Assumptæ Virginis Festo in Sodalitio quodam, cui titulus Laudensium erat, Augustissimæ Dei Genitrici, prout par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissime iis apparente inopine, moneri se sentiunt ad sublimioris vitæ genus, posthabito mundo amplectendum: absolutisque idcirco quibus dabant operam, laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei, vocantisque Deiparæ oraculis parere mox decreverunt. Quod & sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim mature Urbis Episcopo, post, fortunæ abdicatis bonis

cro-

erogatisque ample in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus, detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die amantissimæ ipsorum Parentis ut vitæ sanctioris primordia optime inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

SIc Septem Beati Viri, charitatis fœdere devincti, eadem in domo semet unierant, cum ecce per Urbem visos statim, Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deipara ex infantium ore ac lactentium, inter quos tum puer erat S. Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari servos insperato est auditum. Quanta tunc & exinde amoris flamma in Dominam suam, cujus ignaris ipsis declarati servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, & obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi gratique ei fuere, ut cum vitaturi populi plausum in Senarium Montem ab ipsa iis præostensum habitaturi tetenderint, ibique Crucifixum Jesum, mœstissimamque Matrem dolentes assidue re-

recolerent, apparuit illa eis habituque lugubri assignato, in memoriam Dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

ITa cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis post nonnullos annos fortunatis quidem auspiciis clarissimum illud Prædicatorum Ordinis decus Sanctus Petrus martyr Florentiam accessit, & audita, inspectaque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se cœperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne foverent. Inter cætera porro illud accidit quod sperante inclyto Martyre honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe, lateque propagarentur, una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se viros illos septem, & qui venturi erant post eos, inter Mundi homines omnes ad singulare servitium suum elegisse, & commiserandis pœnis jam latis suis amarissimis construendum Ordinem esse ad sui honorem & gloriam. Hoc prodigioso Virgineo decreto animati humillimi Patres non quia suæ mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut jussa reserata

fa-

facerent supremæ eorum Reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem decreverunt non tam ut primi ejus Fundatores, quam ut Cælestis suæ Fundatricis Ministri obsequentes, quos proinde Dominus, ut Servos bonos, & fideles suos, ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissime vero Benedictus Decimus tertius ejus Instituti Professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque in eos hæres amoris Pontifex renuntiatus, eorum miram institutionem, ut clarescceret Orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, ac mandavit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noct. Lect. de Homil. Venerab. Bedæ Presb. in Ev. Nolite timere pusillus grex, *ut in comm. Conf. non Pont. secundo loco.*

DIE XIII. FEBRUARII.

In Festo S. CATHARINÆ DE RICCIIS *Virg. Ord. Præd. dup. Omn. de comm. unius Virginis, præter hic posita.*

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui Beatam Catharinam Virginem, tui amore succensam, Passionis contemplatione clarescere voluisti, ejus intercessione concede, ut Passionis mysteria devote re-

colentes, ejus fructum percipere mereamur. Qui vivis &c.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

CAtharina nobili Familia de Ricciis Florentiæ nata, vel ab ineunte ætate piam indolem præmature ostendit. In suburbano Monasterio S. Petri de Monticellis, ubi morum disciplina imbueretur collocata, quotidie ad Christi Crucifixi Imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, ejus Passionem meditabatur. Ad Monasterium postea Sancti Vincentii Ordinis Sancti Dominici in Civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, sæculi deliciis contemptis ibidem religiosum Institutum professa est.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

CHaritate in Deum fervens orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus, & modicæ quieti supererat in ea insumens utque corpus in servitutem redigeret ferrea catena, & flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, ecto supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque & herbis vescens, interdum vero solo pane & aqua contenta. Proximorum æternam salutem exoptans,

ptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat. Tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in pœnarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, & regularis observantiæ zelo Moniales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem Sanctimoniam informans; quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abjectissima queque opera sponte obiret ac infirmis præcipua charitate, & summo studio inserviret.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

SUpernorum Charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque Stigmatibus, quæ non semel spectanda se exhibuerunt acceptis. Plurium annorum spatio, quinta, & sexta feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cruciatus in Passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, Sanctum Philippum Nerium Romæ commorantem videre promeruit, ejusque colloquio frui. Extasum, Raptuum, cælestium Visionum, ac Prophetici luminis dono illustris, futura prædixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decumbens, Ecclesiæ Sacramentis munita anno a Christo nato mil-

lesimo quingentesimo nonagesimo, ætatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in cælum migravit. Eam deinde Benedictus decimus quartus Pontifex Maximus solemni Ritu Sanctarum Virginum fastis adscripsit anno salutis millesimo septingentesimo quadragesimo sexto.

℟. Afferentur &c.

In iii. Noct. Homil. in Ev. Decem Virg.

DIE XVII. FEBRUARII.

In Festo B. ALEXII DE FALCONERIIS *Conf. dup. Omnia de comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequunt.*

Ad Vesperas, & ad Matut.

Hymnus.

DEcora Lux Etruriæ,
Hospes perennis gloriæ
Alexi, quo Te supplices
Læti præcemur cantico?
Sodalium qui cœtui
Junctus sacrato fœdere
Novo refulgens ordine
Addis Mariæ Servulos.
Et jam coronæ proximus
Tendens in altum lumina
Adesse, quem speraveras
Christum puellum conspicis;
Te nunc superni Numinis
Amor, Fides, Spes, omnium
Simulque Virtutum chorus
Sistit polorum sedibus.
Æterne rerum Conditor
Æterne Fili, par Patri,

Et

Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

DEus, qui beatum Alexium Confessorem tuum, inter cætera egregias dotes, singularis pudicitiæ, atque eximia humilitatis laude decorare dignatus es: concede nobis famulis tuis ut ejus imitatione a carnalibus illecebris abstinentes, mundana omnia despicere, ac cælestia solum appetere studeamus. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lectiones ex libr. Ecclesiast. cap. 31. Beatus vir, &c. *ut in comm. Conf. non Pont.* 2. *loc.*

In ii. Noct. Lectio iv.

ALexius, ex nobili Falconeria gente, anno Christianæ æræ ducentesimo circiter supra millesimum, Florentiæ natus, post puerilem ætatem piis honestisque moribus in paterna domo actam, liberalibus primum studiis mox Patriæ curis addictus, ac summis Magistratibus functus, insignem apud omnes prudentiæ, ac pietatis laudem obtinuit. Cum vero afflictis Reipublicæ rebus ob intestina civium dissidia, quibus componendis sedulam operam navabat, non nisi superna ope subveniri posse intelligeret, in quodam sodalitio quod Laudensium vocabant, Dei Genitricis laudibus impensius vacans, totum se Domino mancipare constituit. Quippe die quadam Assum-

ſumptæ Deiparæ ſacra, cæleſti viſione recreatus, atque ad ſanctioris vitæ propoſitum capeſſendum divinitus ſe vocari, eadem præmonente Deipara, cognoſcens, communicato conſilio cum ſex aliis præclariſſimis ejuſdem ſodalitii civibus, abdicatis patriæ honoribus, ac facultatibus in pauperes erogatis, divinæ vocationi confeſtim obtemperavit; alia deinde, ac prope evangelica vivendi forma ſuſcepta, in ruralem quamdam ædiculam, una cum ſodalibus ſeceſſit, veluti novæ militiæ tyrocinium facturus.

℟. Honeſtum &c.

Lectio v.

IN hoc receſſu conceptum animi fervorem omnium mundanarum rerum contemptu, ac ſumma ſui ipſius dejectione confovere ſtudens, adeo civium oculos in ſe convertit, ut plurimi de ſuis reformandis moribus cogitarent. Cum autem novi hi Chriſti milites eximium erga Cælorum Reginam quam tamquam Matrem omni obſequio proſequebantur, devotionis ſtudium, veluti teſſeram præſeferrent, eaque propter communi omnium voce Mariæ Servi appellarentur, illud admirabile contigit: quod incedentem per urbem aliquando Alexium intuens beatus Philippus Benitius puerulus adhuc nondum quintum menſem egreſſus, ſoluta repente lingua, atque ad matrem converſus:

Ec-

Ecce, inquit, Mariæ servus: da illi eleemosynam, mater. Hoc divino testimonio confirmati, in Montem, quem Senarium dicunt, annuente Civitatis Episcopo, profecti sunt, ibique iterum eis apparente, & docente Beatissima Virgine, deposita cinerea, quam antea sumpserant, veste, pullaque induti in jugem dolorum memoriam compatientis Virginis patienti Filio, tantis sub auspiciis, Ordinis Servorum ejusdem Deiparæ fundamenta jecere. Horum autem fama permotus beatus Petrus Martyr, Florentiæ tunc degens, cum duos ex illis, Bonfilium, atque Alexium super forma suscepti instituti alloquutum esset, sequenti nocte Deipara per visionem se illi ostendente, sub nigro pallio septem viros tegere, ac fovere, Alexium inter hos, quem pridie viderat, agnovit.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

Virginitatem, quam perpetuo coluit jejuniis, vigiliis, laboribus, aliisque corporis afflictionibus illibatam custodire contendit. Christianæ vero humilitati tantum studuit, ut cum tam apud cives, quam apud socios magnæ auctoritatis esset, eoque hortante, difficillima quæque absolverentur; vilioribus semper ministeriis etiam ætate gravis incumbens, Sacerdotio initiari, licet doctrina præstaret, ac præfecturas

su-

ſuſcipere modeſtiſſime recuſavit. Cultus erga Dei Matrem propagandi ardore incenſus, Clariſſimo Falconerio fratri auctor fuit magnificam ædem in honorem Annunciatæ ab Angelo Virginis a fundamentis excitandi Florentiæ in loco, quem Caſagium dicunt, ubi Sacellum eidem dicatum Almæ Virgini diu ante coluerat, ibique imaginem illius ab Angelo ſalutatæ pingi curaverat. In hac autem pictura Deiparæ vultum, quem nullo artis præſidio Pictor exprimere poterat, orante cum aliis Sociis Alexio, cælitus perfectum fuiſſe tradunt. His in operibus ultra ſenium provectus, junioreſque in duris vitæ aſperitatibus æmulari fatagens, appropinquante tandem ſui tranſitus hora nudis tabulis recubans, adſtantes ſibi Angelos Columbarum ſpecie, ac Puerum Jeſum venuſtiſſimam coronam pulcherrimis intextam floribus capiti ſuo imponentem vidit: quos lætus admodum circumſtantibus Fratribus oſtendens, meritis, ac laboribus plenus decimum ſupra centeſimum annum agens, obdormivit in Domino, multis poſtea a Deo ſignis, ac perpeti populorum veneratione clarus, quibus permotus Benedictus XIII. in ejus anniverſaria celebritate Officium proprium recitari præcepit.

℟. Iſte homo &c.

In iii. Noct. Homilia Vener. Bedæ Presbyt.

sbyt. in Evang. Nolite timere, *de commun. Conf. non Pont.* 2. *loco*.

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. MARGARITÆ DE CORTONA *dupl. Omn. de comm. nec Virg. nec Mart.*

Ad Magnific. in prim. Vesp. Ant. Simile est Regnum Cælorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua & comparavit eam.

Oratio.

DEus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti; eadem nobis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox pœnitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum &c.

Ad Matutinum, Antiphonæ, Psalm. & ℣. Noct. de comm. nec Virg. nec Mart.

In 1. *Noct. De Canticis canticorum.*

Lectio 1. *Cap.* 3.

IN lectulo meo per noctes quæsivi quem diligit anima mea: quæsivi illum, & non inveni. Surgam, & circuibo civitatem: per vicos, & plateas quæram quem diligit anima mea: quæsivi illum & non inveni. Invenerunt me vigiles qui custodiunt civitatem: Num quem diligit anima mea, vidistis? Paululum cum pertransissem eos, inveni quem diligit anima mea: tenui eum: nec dimittam, donec introducam illum in

do-

domum matris meæ ; & in cubiculum genitricis meæ.

℟. Veni electa mea &c.

Lectio ii.

QUis mihi det te fratrem meum fugentem ubera matris meæ, ut inveniam te foris, & deosculer te, & jam me nemo despiciat? Apprehendam te & ducam in domum matris meæ: ibi me docebis, & dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum malorum granatorum meorum. Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiæ Jerusalem, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit.

℟. Diffusa est gratia &c.

Lectio iii.

QUæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? Sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus æmulatio: lampades ejus, lampades ignis atque flammarum. Aquæ multæ non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam.

℟. Specie tua &c.

In ii. Noct. Lectio iv.

MArgarita, a loco dormitionis Cortonensis appellata. Laviani in Tuscia

ſcia ortum habuit. Primis adoleſcentiæ ſuæ annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiani civitate vanam & lubricam vitam duxit; ſed cum amaſium ab hoſtibus fœde transfoſſum indicio canis in fovea ſub ſtrue lignorum tumulatum fortuito reperiſſet, illico facta eſt manus Domini ſuper eam, quæ magno culparum ſuarum mœrore tacta, exiit foras, & flevit amare. Itaque Lavianum reverſa, crine detonſo neglecto capite, pullaque veſte contecta, erroribus ſuis, mundique illecebris nuntium miſit; inque ædibus Deo ſacris fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus ſuis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere & cilicio ab ſe læſam Dei Majeſtatem placare ſtuduit; donec poſt triennale virtutum experimentum a Fatribus Minoribus ſpiritualis vitæ ducibus Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymæ ei familiares fuerunt, atque ima ſuſpiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis conſiſteret. Lectulus nuda humus, cervical lapis aut lignum porrexit, atque ita noctes inſomnes in cæleſtium meditatione trahere conſuevit, nullum amplius pravum deſiderium perpeſſa, dum bonus ſpiritus promptior infirmam carnem ad ſubeundos labores erigebat.

℟. Propter veritatem &c.

Le-

Lectio v.

ADæmone insidiis funestisque conatibus lacessita, Mulier fortis hostem ex verbis detectum semel atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanæ gloriæ lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, præteritos mores suos per vicos & plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans: nec nisi a Confessario deterrita, in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, sævire abstinuit ægre ferens, suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret digna facta est, quæ sæpe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, & Virginis Matris dolorum quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, & vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde, veluti ad perfectionis magistram, ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero cælesti quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, coscientias hominum, imo & peccata, in remotis licet partibus Deum offendentium, cum dolore & lacrymis detegens, summaque in Deum & Proximum charitate fervens ingentem animarum fructum operata est. Ægris ad se

se venientibus salutem, obsessis a dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos & mortuos sibi demeruit.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

TOt sanctis operibus occupata de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit. Neque a studio cælestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam, & Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarnm sursum in cælestem Patriam revocaretur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque & laboribus plena, ac cælestibus donis cumulata cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem & septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in cælum conversis, octavo Kalendas Martias, anno ætatis quinquagesimo, suæ conversionis vigesimo tertio humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, & suaviter

olens,

olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit; quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus vero decimus tertius in Festo Pentecostes, die sextadecima Maii, anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi, solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

℟. Fallax gratia &c.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Ev. Simile est Regnum cælorum thesauro abscondito in agro, *de comm. non Virg.*

Ant. ad Bened. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

Ad Magnif. in 2. Vesp. Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

DIE VIII. MARTII.

In Festo S. JOANNIS DE DEO *Conf. dupl. Omnia de comm. Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic assignantur.*

Oratio.

DEus, qui beatum Joannem tuo amore succensum inter flammas innoxium incedere fecisti, & per eum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti; præ-

præsta, ipsius suffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum.

In i. Noct. Lectiones de libro Ecclesiastici, Beatus vir, *de Communi Confessor. non Pont. 2. loco.*

In ii. Noct. *Lectio iv.*

JOannes de Deo ex catholicis piisque parentibus in oppido Montis Majoris junioris regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem Domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque æris campani sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatis tempore non obscure prænuntiarunt. A laxiori vivendi ratione, divina operante virtute, revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid perfectumque visus sit attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, suique ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, a plerisque ceu demens graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Joannes cælesti charitate magis incensus gemino atque amplo valetndinario ex piorum eleemosynis in civitate Granatensi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova prole fœ-

fœcundavit Fratrum Hospitalitatis, infirmis præclaro animarum, corporumque profectu inservientium, & longe lateque per orbem diffusorum.

℞. Honestum fecit &c.

Lectio v.

PAuperibus ægrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferebat, nulla re ad animæ, corporisque salutem proficua deerat. Effusa quoque extra nosocomium charitate, indigentibus mulieribus viduis, & præcipue virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam a proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cum autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatnm fuisset incendium, Joannes impavidus prosiliit in ignem, huc illuc discurrens; quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos e fenestris projectos ab igne vindicavit, ac perdimidiam horam inter flammas, jam in immensum succrescentes versatus exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit, in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

℞. Amavit eum &c.

Lectio vi.

MUltiplici asperitatum genere, demissisima obedientia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divina-

narum contemplatione, ac in Beatam Virginem pietate mirifice excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis rite sanćteque refećtus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus, e lećtulo surgens, ac provolutus in genua, manu & corde Christum Dominum e cruce pendentem perstringens, oćtavo Idus Martii anno millesimo quingentesimo quinquagesimo obiit in osculó Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit, & in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota civitate inspećtante, mirabiliter permansit, odorem mire fragrantem diffundens. Quem ante, & post obitum plurimis miraculis clarum, Alexander oćtavus Pontifex Maximus in Sanćtorum numerum retulit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noćturno.

Lećtio sanćti Evangelii secundum Matthæum.

Lećtio vii. Cap. 22. d.

IN illo tempore: Accesserunt ad Jesum Pharisæi; & interrogavit eum unus ex eis legis dośtor tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Et reliqua.

Homilia Sanćti Joannis Chrysostomi.

Hom. 72. in Matth.

SAdducæis confusis, Pharisæi rursus aggrediuntur; cumque quiescere

 opor-

oporteret, decertare voluerunt; & legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes, ac ita interrogant: Quodnam primum mandatum in lege sit? Nam cum primum illud sit: Diliges Dominum Deum tuum; putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed indiviæ livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum & magnum mandatum est; secundum autem simile huic, Diliges proximum tuum, sicut te ipsum.

℟. Iste est &c.

Lectio viii.

QUamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, & ab illo rursus munitur: Quicumque enim male agit, odio habet lucem, & non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo, non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum. Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et, qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput & radix est, Diliges Dominum Deum tuum, & proximum tuum sicut te ipsum.

℟. Sint lumbi &c.

Si

Si hoc Festum venerit in Quadragesima, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est: (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas); si etiam dilectio proximi facit, ut mandata custodias, merito ait in his totam Legem & Prophetas pendère. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit, quam tentantes petebant; sic in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam non valde quam primum inferius sponte attulit: secundum enim est primo simile. Ita occulte insinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur. Te Deum.

In secundis Vesp. a cap. de S. Francisca Romana cum com. S. Joannis.

DIE XIX. MARTII.

In Festo S. JOSEPH *Sponsi B. M. V. & totius Etruriæ nostræ Patroni.*

Duplex I. *Classis.*

Ad Vesperas, Antiph.

JAcob autem genuit Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psal. Dixit Dominus &c. *cum reliq. de Dominica: & loco ult.* Laudate Dominum omnes Gentes, &c.

Ant. Miſſus eſt Angelus Gabriel a Deo ad Virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Virginis Maria.

Ant. Cum eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto.

Ant. Joſeph vir ejus, cum eſſet juſtus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Ant. Angelus Domini apparuit Joſeph, dicens: Joſeph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt, paries autem filium, & vocabis nomen ejus Jeſum.

Capitulum. *Prov.* 28. & 27.

VIr fidelis multum laudabitur, & qui cuſtos eſt Domini ſui, glorificabitur.

Hymnus.

TE Joſeph celebrent agmina Cælitum.
Te cuncti reſonent Chriſtiadum chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclytæ
Caſto fœdere Virgini.

Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans dubio tangeris anxius,
Afflatu ſuperi flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.

Tu natum Dominum ſtringis, ad exteras
Ægypti profugum tu ſequeris plagas;
Amiſſum Solymis quæris, & invenis,
Miſcens gaudia fletibus.

Poſt

Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit,
Tu vivens Superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.

Nobis, Summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere,
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suæ.
℟. Et Principem omnis possessionis suæ.

Ad Magn. Ant. Exurgens Joseph a somno fecit, sicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit Conjugem suam.

Oratio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur; ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Si celebretur in Quadragesima fit commemoratio Feriæ.

Ad Matutinum, Invit. Christum Dei Filium, qui putari dignatus est filius Joseph: * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

COElitum Joseph, decus atque nostræ
Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suscipe laudes.

Te Sator rerum statuit pudicæ
Virginis sponsum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem ſtabulo jacentem;
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aſpicis gaudens, humiliſque natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit Inferorum
Turba, cui pronus famulatus æther
Se tibi ſubdit.

Laus ſit excelſæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens ſuperos honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

In i. Noct. Ant. Aſcendit Joſeph a Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria.

Pſal. Beatus vir.

Ant. Venerunt Paſtores feſtinantes: & invenerunt Mariam, & Joſeph, & Infantem poſitum in præſepio.

Pſal. Quare fremuerunt.

Ant. Ecce Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.

Pſal Domine, quid multiplicati.

℣. Conſtituit eum Dominum domus ſuæ.
℟. Et Principem omnis poſſeſſionis ſuæ.

De Libro Geneſis.

Lectio i. *Cap.* 39.

JOſeph igitur ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis, Princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Iſmaelitarum, a quibus per-

perductus erat, fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prospere agens, habitavitque in domo domini sui, qui optime noverat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius; invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, & ministrabat ei, a quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, & universa, quæ ei tradita fuerat: benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dominus cum Joseph, & dedit ei gratiam in conspectu Principis carceris: * Qui tradidit in manu illius universos vinctos.

℣. Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui.

Lectio ii. *Genes. cap.* 41.

PLacuit Pharaoni consilium Joseph & cunctis ministris ejus; locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es, numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus Populus obediet: uno tantum regni solio te præcedam.

℟. Esuriente terra Ægypti, clamavit populus ad Regem alimenta petens; quibus ille respondit: * Ite ad Joseph, & quidquid vobis dixerit, facite. ℣.

℣. Crescebat quotidie fames in omni terra, aperuitque Joseph universa horrea, & vendebat Ægyptiis. Ite.

Lectio iii *Genes. cap.* 41.

DIxitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti; tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola bissina, & collo torquem auream circumposuit, fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. Fecit me Dominus quasi Patrem Regis, & dominum universæ domus ejus nolite pavere, * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Venite ad me; & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro. Gloria Patri. Pro.

In ii. Nocturno.

Ant. Consurgens Joseph accepit Puerum, & Matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum: & erat ibi usque ad obitum Herodis.

Psal. Cum invocarem.

Ant. Defuncto Herode, Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & accipe Puerum,

&

& Matrem ejus, & vade in terram Iſrael: defuncti ſunt enim, qui quærebant animam Pueri.

Pſal. Verba mea.

Ant. Accepit Joſeph Puerum, & Matrem ejus, & venit in terram Iſrael.

Pſal. Domine Dominus noſter.

℣. Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo.

℞. Gloriam, & magnum decorem impones ſuper eum.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. ſuper Miſſus prope ſinem.

Lectio iv.

QUis & qualis homo fuerit beatus Joſeph, conjice ex appellatione, qua, licet diſpenſatoria, meruit honorari a Deo, ut pater Dei & dictus, & creditus ſit: conjice & ex proprio vocabulo, quod augmentum non dubitas interpretari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto; & ſcito ipſius iſtum non ſolum vocabulum fuiſſe ſortitum, ſed & caſtimoniam adeptum, innocentiam aſſecutum, & gratiam.

℞. Aſcendit Joſeph a Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: * Eo quod eſſet de domo, & familia David.

℣. Ut profiteretur cum Maria deſponſata ſibi uxore. Eo quod.

Lectio v.

SIquidem ille Joſeph fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægy-

ptum Christi venditionem præfiguravit: iste Joseph Herodianam invidiam fugiens Christum in Ægyptum portavit; ille Domino suo fidem servans, Dominæ noluit commisceri; iste Dominam suam Domini sui matrem virginem agnoscens, & ipse continens fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum; isti datum est conscium fieri, atque participem cœlestium sacramentorum.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Ut adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et esto.

Lectio vi.

ILle frumenta servavit non sibi, sed omni populo; iste panem vivum e cœlo servandum accepit tam sibi, quam toti mundo. Non est dubium, quin bonus & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui Mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus & prudens, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritium, solum denique in terris magni consilii coadjutorem fidissimum.

℟. Cum inducerent Puerum Jesum Parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: * Accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum.

℣. Et erat Pater ejus, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Accepit. Gloria Patri. Accepit.

In iii. Nocturno.

Ant. Audiens Joseph, quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illo ire.

Psal. Domine quis habitabit.

Ant. Admonitus in somnis Joseph secessit in partes Galileæ, & veniens habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth; ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazaræus vocabitur.

Psal. Domine in virtute tua.

Ant. Erat Pater Jesu, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.

Psal. Domini est terra.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 1. c.*

CUm esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 1. Matth.

QUare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primum, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur: secundo, ne lapidare-

 tur

tur a Judæis ut adultera : tertio, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit: Ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.

℟. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili, quid fecisti nobis sic? * Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

℣. Et ait ad illos: Quid est, quod me querebatis? Nesciebatis, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce Pater tuus.

Lectio viii.

ANtequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Joseph, qui pene licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur, antequam convenirent; non sequitur, ut postea convenerint; sed Scriptura, quod factum non sit, ostendit.

℟. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth : * Et erat subditus illis.

℣. Proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat. Gloria Patri. Et erat.

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima. Si vero post Pascha.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit

occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solum reos, sed & conscios criminum obnoxios esse peccati: quomodo Joseph, cum crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio, cujus mysterium nesciebat. Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas, Antiph.

IBant Parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem, in die solemni Paschæ.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Cum redirent, remansit Puer Jesus in Jerusalem, & non cognoverunt Parentes ejus.

Ant. Non invenientes Jesum, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum; & post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem eos.

Ant. Dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.

Ant. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis.

Capitulum. Vir fidelis, *ut supra.*

Hymnus.

ISte, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos canimus triumphos,
Hac die Joseph meruit perennis
Gaudia vitæ.

O ni-

O nimis felix, nimis o beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus, & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.
Hinc Stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas: rutilisque cingit
Tempora sertis.
Ergo regnantem flagitemus omnes
Adsit ut nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernæ
Munera pacis.
Sint tibi plausus; tibi sint honores,
Trine, qui regnas Deus, & coronas
Aureas Servo tribuis fideli
Omne per ævum. Amen.

℣. Os justi meditabitur sapientiam.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Benedictus, Ant. Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

Oratio. Sanctissimæ Genitricis &c.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadrages.

Ad Tertiam, Ant. Cum redirent.

Capit. Vir fidelis, *ut supra.*

℟. *br.* Constituit eum, * Dominum domus suæ. Constituit.

℣. Et principem omnis possessionis suæ. Dominum domus. Gloria Patri. Constituit.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, & magnum decorem imponens super eum.

Ad Sextam, *Ant.* Non invenientes.

Capitulum. *Eccli.* 45.

DIlectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione est. In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

℟. *br.* Magna est gloria ejus, * In salutari tuo. Magna est.

℣. Gloriam, & magnum decorem impones super eum. In salutari. Gloria Patri. Magna est.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Nonam, *Ant.* Descendit Jesus.

Capitulum. *Sap.* 10.

PRofugum justum deduxit Sapientia per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum; honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

℟. *br.* Justus germinabit, * Sicut lilium. Justus.

℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Sicut. Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini.

℟. In atriis domus Dei nostri.

In ii. Vesp. Ant. Ibant Parentes, *ut in Laudibus*, *Psalmi*, *Capitulum*, *&* *Hymnus*, *ut in primis Vesperis*.

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat, *Ant.* Ecce fidelis servus

vus & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

Oratio. Sanctissimæ Genitricis tuæ, *ut supra*.

Deinde fit commem. Feriæ occurrentis.

FERIA SEXTA POST DOMINICAM PASSIONIS.

Officium Septem Dolorum B. M. V. *Duplex majus*.

Ad Vesperas, Ant. Vadam ad Montem, *cum reliquis de Laudibus infra. Psalmus* Credidi propter quod, *cum reliquis ut in Vesperis Feriæ V. in Cœna Domini*.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

QUis credidit auditui nostro, & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

STabat Mater dolorosa
Juxta Crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.
Cujus animam gementem,
Contristatam, & dolentem
Pertransivit gladius.
O quam tristis, & afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
Quæ mærebat & dolebat
Pia Mater, dum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio.

Quis

Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio!
Pro peccatis suæ gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem Natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eja Mater fons amoris,
Me sentire vim doloris,
Fac, ut tecum luceam.
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Ant. Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

DEus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis & Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui transfixionem ejus, & passionem venerando recolimus, gloriosis meritis, & precibus omnium Sanctorum Cruci fideliter astantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis & regnas.

Deinde fit commmemoratio Feriæ.

Ad Matut. Invit. Dolores gloriosæ re-

colentes Virginis, Dominum pro nobis passum: * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus.

Hymnus.

SAncta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociare,
In planctu desidero. Amen.

In i. Noct. Ant. Astiterunt reges terræ, & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Psal. Quare fremuerunt, *ex Matut. Dominicæ Psal.* 2.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo.

Psal. Domine quid multiplicati sunt, *ex Matut. Dominicæ Psal.* 3.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psal. Usquequo Domine, *ex Matut. Dominicæ Psal.* 12.

℣. Posuit me desolatam.

℟. Tota die mœrore confectam.

De

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap.* 53.

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum, & despectum, & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus ejus, & despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit; & non putavimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

℟. Dilectus meus candidus, & rubicundus, & totus desiderabilis: * Omnis enim figura ejus amorem spirat, & ad redamandum provocat: caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum.

℣. Piis, o Virgo, spectas eum oculis contemplans in eo non tam vulnerum livorem; quam mundi salutem. Omnis.

Lectio ii.

OMnes nos quasi oves erravimus; unusquisque in viam suam declinavit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum:

sicut

ſicut ovis ad occiſionem ducetur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet, & non aperiet os ſuum. De anguſtia, & de judicio ſublatus eſt. Generationem ejus quis enarrabit? quia abſciſſus eſt de terra viventium: propter ſcelus populi mei percuſſi eum. Et dabit impios pro ſepultura, & divitem pro morte ſua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornatiles, clavorum cuſpide terebratæ: * Humanæ ſalutis pretio quaſi hyacinthis refertæ.

℣. Cornua in manibus ejus: ibi abſcondita eſt fortitudo ejus: ſunt enim manus ejus. Humanæ.

Lectio iii.

ET Dominus voluit conterere eum in infirmitate: ſi poſuerit pro peccato animam ſuam, videbit ſemen longævum, & voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit & ſaturabitur: in ſcientia ſua juſtificabit ipſe juſtus ſervus meus multos, & iniquitates eorum ipſe portabit. Ideo diſpertiam ei plurimos, & fortium dividet ſpolia, pro eo quod tradidit in mortem animam ſuam, & cum ſceleratis reputatus eſt: & ipſe peccata multorum tulit, & pro tranſgreſſoribus rogavit.

℟. Diligebat Jeſus Joannem, quoniam ſpecialis prærogativa caſtitatis ampliori dilectione fecerat dignum: * Quia virgo electus ab ipſo, virgo in ævum permanſit.

℣.

℣. In cruce denique moriturus, huic matrem virginem virgini commendavit. Quia. Gloria Patri. Quia.

In ii Noct. Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, & peribit nomen ejus?

Psal. Beatus qui intelligit super egenum, *ex Feria* 3. *Psal.* 40.

Ant. Deus vitam meam annunciavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psal. Miserere mei Deus: quoniam conculcavit, *ex Feria* 4. *Psal.* 55.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma, & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus.

Psal. Miserere mei Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea, *ex Feria* 4. *Psal.* 56.

℣. Facies mea intumúit a fletu.

℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 12. *de Stellis.*

Lectio iv.

MArtyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senes de puero Jesu) in signum cui contradicetur: & tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o beata Mater, animam pertransivit: alioquin non nisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et qui-

quidem posteaquam emisit spiritum, tuus ille Jesus ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit; ipsius nimirum animam jam ibi non erat; sed tua plane inde nequibat avelli.

℟. Tenebræ factæ sunt, cum crucifixissent Jesum Judæi; & circa horam nonam exclamavit Jesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum.

℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia Virgo? Et inclinato.

Lectio v.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, & pertingens usque ad divisionem animæ, & spiritus: Mulier, ecce filius tuus? O commutationem! Joannes tibi pro Jesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam ejus matrem carnali orbitate graviter percussam, vehementissime contristavit.

℣.

℣. Ferrum lanceæ militaris latus quidem Salvatoris, animam vere transivit Virginis matris. Ipsam.

Lectio vi.

NOn miremini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit à Mariæ visceribus; longe sit a servulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscierat moriturum? Et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem quam Mariæ filium patientem! Ille etiam mori corpore potuit; iste commoti corde non potuit. Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ, & inhærendo lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem meum tangat, & tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat.

℣. Filii tui de longe venient, & filiæ tuæ de latere turgent. Ut fons. Gloria Patri. Ut fons.

In iii. Noct. Ant. Intenderunt arcum

rem

rem amaram, ut ſagittent in occultis immaculatum.

Pſal. Exaudi Deus orationem meam cum deprecor, *ex Feria* 4. *Pſal.* 63.

Ant. Factus ſum ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber.

Pſal. Domine Deus ſalutis meæ: * in die clamavi, *ex Feria* 6. *Pſal.* 87.

Ant. Replevit me amaritudine, inebriavit me abſynthio.

Pſal. Deus laudem meam ne tacueris, * quia os, *ex Sabbato*. *Pſal.* 108.

℣. Deus vitam meam annunciavi tibi.

℞. Poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo.

Lectio S. Evangelii ſecundum Joannem.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: Stabant juxta Crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus Maria Cleophe, & Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Auguſtini Epiſcopi.

Tract. 119. *in Joannem.*

HÆc nimirum eſt illa hora, de qua Jeſus aquam converſurus in vinum dixerat matri: Quid mihi, & tibi eſt mulier? nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat, quæ tunc nondum venerat in qua deberet agnoſcere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, ſed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat; nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus ho-

homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus: Facit quod faciendum admonet, & exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, ut a filiis piis impendatur cura parentibus; tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit magistri docentis.

℞. Doleo super te, fili mi Jesu, decorus nimis, & amabilis super amorem mulierum: * Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligebam.

℣. Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Sicut.

Benedictio. Cujus festum colimus ipsa Virgo &c.

Lectio viii.

EX hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat, quando dicebat: Si quis autem suis, & maxime domesticis non providet, fidem negavit, & est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi præcepti ipse Magister Sanctorum de seipso constituebat exemplum, quando non ut famulæ Deus, quam creaverat, & regebat, sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, & quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℞ Eja Mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus.

℣. Et ſicut filius tuus Jeſus pro nobis mortuus eſt, & reſurrexit, ita & nos commortui cum eodem reſurgamus. Et Dominicæ. Gloria Patri. Et.

Lectio nona legitur de Homilia Feriæ.

Ad Laudes, & per Horas, Antiphona.

VAdam ad montem myrrhæ, & ad collem thuris.

Pſal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dom.*

Ant. Dilectus meus candidus, & rubicundus; comæ capitis ejus ſicut purpura Regis vincta canalibus.

Ant. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo dilectus tuus declinavit?

Ant. Faſciculus myrrhæ dilectus meus mihi; inter ubera mea commorabitur.

Ant. Fulcite me floribus, ſtipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Iſaiæ 53.

Quis credidit &c. *ut ſupra in* 1. *Veſp.*

Hymnus.

VIrgo virginum præclara,
Mihi jam non ſis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Chriſti mortem,
Paſſionis fac conſortem,
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari;
Fac me Cruce inebriari,
Et cruore Filii.
Flammis ne urar ſuccenſus,
Per te, Virgo, ſim defenſus
In die judicii. Chri-

Christe, cum sit hinc exire,
Da per matrem me venire
Ad palmam victoriæ.
Quando corpus morietur,
Fac, ut animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus, Ant. Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta crucem, & discipulum, quem diligebat; dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio. Deus, in cujus passione, *ut supra. Deinde fit commemoratio Feriæ.*

Ad Completorium, & per Horas in fine Jesu tibi sit gloria.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur.

℣. Qui passus es pro homine.

Ad Tertiam, Ant. Dilectus meus.

Capitulum. Quis credidit, *ut supra.*

℟. *br.* Posuit me: * Desolatam. Posuit me.

℣. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria Patri. Posuit.

℣. Facies mea intumuit a fletu.

℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Ad Sextam, Ant. Quo abiit dilectus tuus.

Capitulum. *Isaiæ* 53.

IPse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, & livore ejus sanati sumus.

℟. *br*. Facies mea : * Intumuit a fletu. Facies.

℣. Et palpebræ meæ caligaverunt. Intumuit. Gloria Patri. Facies.

℣. Deus vitam meam annunciavi tibi.

℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam, Ant. Fulcite me floribus.

Capitulum. Isaia 52. c.

GEnerationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *brev.* Deus vitam meam :* Annunciavi tibi. Deus.

℣. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annunciavi. Gloria Patri. Deus.

℣. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis, præter sequentia.

Ad Magnificat, Ant. Cum vidisset Jesus matrem stantem juxta Crucem, & discipulum, quem diligebat, dicit matri suæ : Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo : Ecce mater tua.

Oratio. Deus, in cujus passione, *ut supra.*

Et fit commem. Feriæ occurrentis.

DIE

DIE I. APRILIS.

In Festo Impressionis Sacr. Stigmatum *in Corpore* S. Catharinæ *Virginis Senensis. Duplex. Omnia de Commun. Virgin. præter ea, quæ hic notantur.*

Oratio.

DA quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui beatæ Catharinæ Virginis tuæ sacra Stigmata colimus; & annua solemnitate lætemur, & tantæ virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum &c.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr. nisi venerint in Quadrag. quia tunc erunt, de Virginibus, *ut in Communi Virginum* 1. *loco.*

In ii. Nocturno. *Lectio iv.*

CAtharina virgo Senensis, post susceptum beati Dominici habitum, quem Sorores de Pœnitentia gestare solent, divino amore succensa, orationibus, piisque meditationibus mentem suam jugiter nutriebat; præsertim sacra Dominicæ Passionis mysteria meditari consueverat; ac tanto spiritu erga illa ferebatur, ut in iisdem contemplandis per plures horas singulis diebus detineretur. Communione Altaris, quæ illi ferme quotidiana fuit, toto cordis affectu suscepta, mox in aera extolli videbatur. Dum autem his divinis contemplationibus pascebatur, pluribus gratiis donata est, ac etiam sacris Stigmatibus, insignita.

℟. Propter &c.

Lectio v.

CUm namque Pisis immoraretur, die Dominico refecta Cibo cælesti, & in extasim rapta, vidit Dominum Crucifixum magno cum lumine advenientem, & ex ejus Vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque loca sui corporis descendentes. Ideoque mysterium advertens, Dominum precata, ne cicatrices apparerent, continuo radii colorem sanguineum mutaverunt in splendidum: & in forma puræ lucis pervenerunt ad manus, pedes, & cor ejus; ac tantus erat dolor, quem sensibiliter patiebatur, ut brevi se crederet morituram.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

HAnc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit, ut sentiret dolorem, illapsa vi vulnerum, & cruenta signa non apparerent. Quod ita contigisse, cum Dei famula Confessario suo Raymundo retulisset; ut oculis etiam repræsentaretur, radios in imaginibus beatæ Catharinæ, ad dicta quinque loca pertingentes, pia fidelium cura pictis coloribus expressit. Dein vero Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus, Ordinis Prædicatorum, ut eorumdem corda in Christi Crucifixi amorem inflammarentur, universo Prædicatorum Ordini tantæ rei memoriam anniversaria solemnitate celebrari concessit.

℟. Afferentur &c.

In

In iii. Noct. Lect. & Homil. in Ev. Simile est Regnum Cælorum decem Virginibus, *de Comm. Virg. 1. loco.*

DIE IV. APRILIS.

In Festo S. ISIDORI *Episcopi, & Confessoris. Duplex. Omnia de Comm. Conf. Pontificis, præter ea, quæ hic ponuntur propria.*

Ad Magnificat, in utrisque Vesp. Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Isidore, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

DEus, qui populo tuo æternæ salutis beatum Isidorum ministrum tribuisti; præsta, quæsumus, ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dominum nostrum &c.

Et fit commemor. Feriæ occurrentis, si venerit in Quadragesima.

In i. Noct. Lect. Sapientiam omnium antiquorum, *de Communi Doctorum.*

In ii. Noct. Lectio iv.

ISidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine Severiano patre Provinciæ Duce natus, a sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, & Fulgentio Carthaginiensi fratribus suis pie & liberaliter educatus, Latinis, Græcis, & Hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum ge-

nere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissime dominantem jam pridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parum abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo, ad Hispalensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Reccaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem sanctus Gregorius Magnus, nedum authoritate Apostolica confirmasse, & electum transmisso de more pallio decorasse, quin etiam suum, & Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.
℟. Inveni David &c.

Lectio v.

IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana, & Ecclesiastica disciplina instauranda sollicitus, eàque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor, & amplificator eximius plura construxit monasteria, collegia itidem ædificavit, ubi studiis sacris, & lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudivit; quos inter sancti Ildefonsus Toletanus, & Braulio Cæsaraugustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Concilio, Acepha-

phalorum hæresim, Hispaniæ jam minitantem, acri & eloquenti disputatione fregit, atque contrivit. Tantam apud omnes sanctitatis, & doctrinæ famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodecimo anno, universa Toletana Synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque etiam sancto Ildefonso suffragante, Doctor egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nominandus appellari meruerit, cumque sanctus Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed & erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli Cælitus datum esse censuerit.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

SCripsit Isidorus libros Etymologiarum, & de Ecclesiasticis Officiis, aliosque quamplurimos Christianæ, & Ecclesiasticæ disciplinæ adeo utiles, ut sanctus Leo Papa IV. ad Episcopos Britanniæ scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi, & Augustini, ita Isidori dicta retinenda, ubi contigerit inusitatum negotium, quod per Canones minime definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Concilio Toletano Quarto, omnium Hispaniæ celeberrimo. Denique cum ab Hispania Arianam hæresim eliminasset, morte sua, & Regni vastatione a Sara-

cenorum armis publice prænunciata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in Cælum anno sexcentesimo trigesimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primo conditum, Ferdinandus primus Castellæ, & Legionis Rex ab Eneto Saraceno, Hispali dominante, magno pretio redemptum, Legionem transtulit; & in ejus honorem templum ædificatum est, ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

℟. Iste est &c.

In iii. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 5.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia sancti Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. *Officiorum ad Sanctum Fulgentium.* *Cap.* 5.

QUi in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis præerit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit: & in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cum illi statim possit correctus ingerere: ante

te doce te, quæ recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, & doctrina, opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est: quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivens: porro si & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruere, & docere suos, & adversarios repercutere; qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

℟. Amavit &c.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiæ, & tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de doctrina continentiæ, de disciplina justitiæ, unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem: scilicet ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris speciale officium est Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excomunica-

re, nisi discussum; quique ita humilitate pariter, & authoritate præesse debet, ut neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

℟. In medio &c.

Si venerit in Quadrag. Lectio ix. dicitur de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus commemor. in Laudibus.

Lectio ix.

Tenebit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est: Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam; itaut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda, & libera. Inter hæc oportebit eum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exibere curam, providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ita erit præcipua, ut omnes cum benignitate, & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelicum audire desiderant: Hospes fui, & suscepistis me, quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum? Te Deum. *Vesp.*

Vesp. a cap. de S. Vincentio Ferrerio cum commem. S. Isidori, & Feriæ, si venerit in Quadrag.

DIE XIX. APRILIS.

S. Crescentii *Conf. Omnia de Com. Conf. non Pont. 1. loco.*

DIE XX. APRILIS.

In Festo S. Agnetis *Virg. de Montepotiano. Duplex. Omnia de Comm. Virg. præter ea, quæ hic habentur propria.*

Oratio.

DEus, qui beatam Agnetem Virginem tuam cælesti rore sæpe perfundere, & orationis ejus loca diversis enatis floribus docorare dignatus es: concede propitius, ut ejus precibus perpetuo tuæ benedictionis rore conspersi, æternitatis fructus percipere mereamur. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii Noct. Lectio iv.

AGnes virgo Ordinis sancti Dominici, in Pago quodam Montis Politiani ab obscuris, sed piis, ac locupletibus est orta parentibus; cujus ortum insignem omnibus reddidit illustre miraculum; quod in conclavi, dum è matris alvo prodiret, accensæ cereæ faces divinitus apparuerunt, portendentes lucem, quam orbi terrarum allatura esset. Infantula, neglectis lusibus, sæpe in remotum aliquem locum se abdebat, ut

sese

fefe totam Jefu Chrifto, quem Sponfum elegerat, ex animo commendaret. Quodam die Montem Politianum a fuo Pago petens, in collem venit, qui in urbis pomœrio eft, ubi meretrices quædam agebant. Illic virgo infantula roftris, & unguibus a quibufdam terris, fordidifque corvis appetita eft, tamquam præfagientibus dæmonibus, illam fuis conatibus olim acriter adverfaturam. Nonum agens annum, multis precibus a parentibus impetravit, ut in Cœnobio Virginum, cui nomen a Sacco eft, in ipfo Monte Politiano totam fuo fe Sponfo dicaret: in quo tanta animi alacritate cœpit in precationibus, facris lectionibus, aliifque religiofis exercitationibus tempus omne confumere, ut etiam corporis neceffitatibus, quod poffet, fubtraheret. Modeftiam, obedientiam, humilitatem in primis coluit, mentis integritatem, & corporis pudicitiam adeo adamavit, ut ad tantum thefaurum facilius, & tutius confervandum, tenellum corpus jejuniis, vigiliifque conficeret. Tu autem Domine &c.

℟. Propter &c.

Lectio v.

AT ne lucerna ardens fub modio lateret, fed fuper candelabrum poneretur, Agnes Dei nutu ad inftituendum novum facrarum Virginum Cœnobium in Oppido, vulgo Proceno, intra fines agri Orvieti cum fua magiftra Marga-

garita delecta est. Mox eidem Cœnobio propter eximiam vitæ sanctitatem, senilemque prudentiam, licet quintum decimum annum nondum egisset, Summi Pontificis jussu invita præficitur. Tunc omnium studia virtutum ardentius colere cœpit. Per annos quindecim, quos hic vixit, quotidie jejunavit, solo pane, & aqua satis contenta. Sed & lectus nuda humus, cervical durum saxum ipsi fuit. Deum frequenter orabat, ut regendo Monasterio ætatis suæ imbecillitatem divina virtute firmaret; & ab oratione, ac divinarum rerum contemplatione, nonnisi magno cum animi dolore, avocabatur. Sæpe autem ejus pallium, cum ab oratione surgeret, inventum est candido rore consperfum, cujus roris guttæ singulæ Crucis figuram habebant. Quin etiam templi ara primaria, & totum pavimentum eo die, quo Christi sponsam Episcopus, præsente universo Clero, & populo consecravit, simili rore conspersum est. Interdum quoque locum, quem orando flexis genibus tangebat, enati subito flores, violæque pulcherrimæ ornarunt. Inter orandum a Beatissima Dei Matre Filium Jesum, gerentem formam lactantis Infantis, suo complexu quondam accepit; atque ab ejus collo pendentem tenui filo Crucem dono habuit; quæ in templo asservatur, in quo corpus Virginis conditum est. Tu autem &c.

℟.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

CUm vero in gravissimum morbum incidisset, ab balnea propinqui oppidi Clanciani ducta est; ac vix aquas attigerat, cum cælesti quodam rore concreto, & instar vivis candido conspersæ sunt, cujus singulæ particulæ Crucis forma figuratæ erant. Tunc quoque ex novo fonte aqua profluxit, quæ omnium generum morbos curare incœpit. At in Cœnobium reversa, ingravescente morbo, sacras Sorores deplorantes Matris e vita discessum consolata, & ad concordiam, & votorum observantiam simul exhortata est; sentiensque se ad cœlestes nuptias a suo Sponso vocari, manus in Cælum sustulit, ac Domino spiritum commendavit, anno millesimo trecentesimo decimoseptimo, die vigesima Aprilis: cujus corpus miram odoris suavitatem efflans, ad se visendum omnes invitavit; ac e summis manibus, & pedibus pretiosum liquorem emittens, vestes ipsas madefecit; multisque miraculis commendatum in hunc usque diem integrum conspicitur, divinisque honoribus afficitur. Ad quod visendum sancta Catharina Senensis (quæ acceperat a Deo, se parem in Cælo cum beata Agnete gloriam habituram) cum venisset, pedes osculari voluit; sed jacentis corporis per alter in os usque sanctæ Catharinæ divina vi erectus est: Iterumque

post

post aliquod tempus sancta Catharina ad beatæ Agnetis corpus reversa, cum ad caput corporis sese demisisset, manna toto illo loco pluere cœpit, in figuram Crucis formatum, sicut decidere solitum erat, cum Agnes in hac vita orabat. Tu autem &c.

℟. Afferentur &c.

In iii. Noct. Homil. in Evangel. Simile erit Regnum Cælorum decem Virginibus, *de eod. Commun.*

DIE XXIV. APRILIS.

In Festo S. FIDELIS *a Sigmaringa Protomartyris Sac. Congregationis de Propaganda Fide. Duplex.*
Omnia de Commun. Mart. temp. Pasch. præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui beatum Fidelem seraphico spiritus ardore succensum in veræ Fidei propagatione martyrii palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es; ejus quæsumus meritis, & intercessione, ita nos per gratiam tuam in Fide, & Charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum &c.

Lectiones i. Noct. de Script. occurr.

Lectio iv.

FIdelis in Oppido Sueviæ Sigmaringa ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte ætate singularibus naturæ, & gratiæ donis ornatus præfulsit. Egregiam

giam quippe fortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiæ, & Juris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cœpit. Nobilium exinde virorum varias Europæ provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimmo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, & justitiæ strenuus propugnator, post reditum in Germaniam, celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum Fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, & superna vocatione illustratus paulò post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Capuccinos adscribi petiit.

℟. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine: * Et æternitas temporum, alleluja, alleluja.

℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium, & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

PIæ petitionis compos redditus, mundi, suique contemptor insignis in ipso statim tyrocinio, magisque cum solem-

lemnis Professionis vota in gaudio Spiritus Domini nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit, & exemplo. Orationi maximè, & sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Cœnobii Præfectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, & humilitatis laude, manus sibi demandatum exercuit. Arctissimæ paupertatis zelator egregius quidquid vel minus necessarium videretur e Cœnobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, & flagella salutari seipsum prosequens odio: in alios amorem, quasi mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris Austiacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio, & opere adeo præclare se gessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.

℟. In servis suis, alleluja: * Consolabitur Deus, alleluja.

℣. Judicabit Dominus populum suum & in servis suis: * Consolabitur.

Lectio vi.

DEiparæ Virginis, & Rosarii cultor eximius, illius præcipue, aliorumque

que Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholicæ Fidei obsequium vitam sibi, & sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhætia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus Hæreticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiæ, & Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhætiæ calamitates, suique necem ab Hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesima quarta Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab Hæreticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera, ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam mortem magno, & alacri corde perpessus, primitias Martyrum memoratæ Congregationis proprio sanguine consecravit; pluribus signis, & miraculis exinde clarus præsertim Curiæ, & Veldhirchii, ubi summa po-

populi veneratione illius Reliquiæ asservantur.

℟. Filiæ Jerusalem venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus: * In die solemnitatis, & lætitiæ. alleluja.

℣. Quoniam confortavit seras portarum suarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In iii. Nocturno, Homilia sancti Augustini Episcopi *in Evang.* Ego sum vitis vera, & Pater meus &c. *de Communi Martyrum temp. Pasch. primo loco.*

DOMINICA III. POST PASCHA.

Officium de Patrocinio S. Joseph *totius Etruriæ Patroni.*

Duplex 2. *Classis.*

Ad Vesperas, *Ant.* Jacob autem, *cum reliquis de Laudibus*. *Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica*, *&* *loco ultimi Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes.

Capitulum. *Genes.* 49.

BEnedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus, donec veniret desiderium collium æternorum: fiant in capite Joseph, & in vertice Nazaræi inter fratres suos.

℟. Deo gratias.

Hymnus. Te Joseph celebrent &c. *ut ad pag.* 100.

℣. Constituit eum dominum domus suæ, alleluja.

℟. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ, alleluja.

Ad Magnificat, Ant. Cum eſſet deſponſata Mater Jeſu Maria Joſeph, antequam convenirent, inventa eſt in utero habens de Spiritu Sancto, alleluja.

Oratio.

DEus, qui ineffabili providentia beatum Joſeph Sanctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſum eligere dignatus es: præſta, quæſumus, ut quem protectorem veneramur in terris, interceſſorem habere mereamur in Cælis. Qui vivis, & regnas &c.

Et fit commemor. Dominicæ.

Ad Matut. Invit. Laudemus Deum noſtrum, * In veneratione beati Joſeph Protectoris noſtri, alleluja.

Pſal. Venite exultemus.

Hymn. Te Joſeph celebrent &c. *ut ad pag.* 100.

In i. Noct. Ant. Angelus Domini apparuit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge, & accipe puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum: & eſto ibi, uſque dum dicam tibi, alleluja.

Pſal. i. Noct. de Communi Confeſſ. non Pontificis. Sub una tantum Antiphona.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.

℟. Quoniam Adjutor, & Protector factus es mihi, alleluja.

De

De libro Genesis.

Lectio i. *Cap. 30.*

IGitur Joseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis Princeps exercitus vir Ægyptius de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat; fuitque Dominus cum eo, & erat vir in cunctis prospere agens, habitavitque in domo domini sui, qui optime noverat, Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo; & ministrabat ei; a quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum & universa, quæ ei tradita fuerant. Benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph, & multiplicavit tam in ædibus, quam in agris cunctam ejus substantiam; nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur. Erat autem Joseph pulchra facie, & decorus aspectu.

℟. Clamavit populus ad Regem, alimenta petens: * Quibus ille respondit: Ite ad Joseph, alleluja.

℣. Salus nostra in manu tua est; respice nos tantum, & læti serviemus Regi. Quibus ille.

Lectio ii. *Gen. cap. 41.*

PLacuit Pharaoni consilium, & cunctis ministris ejus, locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit tibi

Deus

Deus omnia, quæ locutus es; numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet; uno tantum Regni solio te præcedam. Dixitque rursus Pharao ad Joseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti; tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, & Dominum universæ domus ejus: * Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluja.

℣. Venite ad me, & ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. Exaltavit.

Lectio iii. *Gen. cap. 41.*

Dixit quoque Rex ad Joseph: Ego sum Pharao. Absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus, & vocavit eum lingua Ægyptiaca Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Aseneth filiam Putipharis Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Joseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat; quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) & circuivit

omnes

omnes Regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum; & in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est. Tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, & copia mensuram excederet.

℟. Jam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, & superstitem te relinquo: Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluja.

℣. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis, & invocetur super eos nomen meum. Insuper. Gloria Patri. Insuper.

In ii. Noct. Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & vade in terram Israel; defuncti sunt enim, qui quærebant animam Pueri, alleluja.

Psalmi secundi Nocturni de eodem Communi, ut supra.

℣. Respice de cælo, & vide, & visita vineam istam, alleluja.

℟ Et perfice eam, alleluja.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Sermo 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

OMnium singularum gratiarum alicui rationabili creaturæ communicatarum generalis regula est, quod, quando-

cumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quæ illi personæ sic electæ, & ejus officio necessariæ sunt, atque illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in sancto Joseph, putativo Patre Domini nostri Jesu Christi, & vero Sponso Reginæ mundi, & Dominæ Angelorum, qui ab Æterno Patre electus est fidelis nutritius, atque custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, & Sponsæ suæ; quod officium fidelissime prosecutus est. Cui propterea Dominus ait: Serve bone, & fidelis, intra in gaudium Domini tui.

℟. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, & dextera tua suscepit me; * Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus, alleluja.

℣. Protector tuus sum, & merces tua magna nimis. Protector.

Lectio v.

SI compares eum ad totam Ecclesiam Christi, nonne iste est homo electus & specialis, per quem, & sub quo Christus est ordinate & honeste introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesia sancta debitrix est, quia per eam Christum suscipere digna facta est; sic profecto post eam huic debet gratiam, & reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis, & Prophetalis digni-

tas

tas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed & hic illum præcellit, quia non solum Ægyptiis panem corporalis vitæ, sed omnibus electis panem de cælo, qui cælestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, & sub ramis ejus morabitur; protegetur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet, alleluja.

℣. Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

Lectio vi.

PRofecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam, atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum ageret in humanis, tamquam filius patri suo, in Cælis utique non negavit, quia potius complevit, & consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur: Intra in gaudium Domini tui. Unde, licet gaudium æternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium; ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans, & absorbens, & ipsum velut abyssus infinita submergens.

gens. Memento igitur nostri, beate Joseph, & tuæ orationis suffragio apud tuum putativum Filium intercede; sed & Beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat per infinita sæcula sæculorum. Amen.

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo, alleluja.

℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exurgat. Gloria Patri. Si exurgat.

In iii. Nocturno.

Ant. Consurgens Joseph accepit Puerum, & Matrem ejus, & venit in terram Israel, & habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth, alleluja.

Psalmi de Communi, ut supra.

℣. Invocavit Dominum Patrem Domini mei, alleluja.

℟. Ut non derelinquat me in die tribulationis, alleluja.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 3.

IN illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, & Jesu baptizato, & orante, apertum est cælum, Et reliqua.

Ho-

Homilia sancti Augustini Episcopi.
Lib. 2. de Consensu Evangelistar.

MAnifestum est illud, quod ait, ut putabatur filius Joseph, propter illos dixisse, qui eum ex Joseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios progenitores Matthæus enumerat, descendens a David usque ad Joseph, alios autem Lucas, ascendens a Joseph usque ad David, facile est, ut advertant, duos patres habere potuisse Joseph, unum, a quo genitus, alterum, a quo fuerit adoptatus; antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent; unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo; cujus progenitores sursum versus commemorat, donec exiret ad David.

℟. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet autem filium: * Et vocabis nomen ejus Jesum, alleluja.

℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

CUm enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, & Matthæo scilicet, & Luca, ut unus eorum ejus patris originem teneret, qui genuerat; alter ejus, qui adoptaverat Joseph, quem

probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Joseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthæus autem dicens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est Genuit, perseverans, donec in ultimo diceret, Jacob autem genuit Joseph, satis expressit, ad eum patrem se perduxisse orignem generantium, a quo Joseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam, si etiam Lucas genitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium, sed utique dilectione adoptavit.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi usque dum dicant tibi, alleluja.

℣. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi Filium meum. Et esto. Gloria Patri. Et esto.

Nona Lectio Hom. 3. Dom. post Pasch.

Ad

Ad Laudes, & per Horas, Antiphona.

JAcob autem genuit Joseph, virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus, alleluja.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dom.*

Ant. Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, alleluja.

Ant. Ascendit autem Joseph a Galilæa de civitate Nazareth in Judæam, in civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, alleluja.

Ant. Et venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Joseph, & Infantem positum in præsepio, alleluja, alleluja.

Ant. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph, alleluja.

Capit. Gen. 49. Benedictiones Patris tui &c. *ut ad pag.* 141.

Hymnus. Cælitum Joseph &c. *ut ad pag.* 101.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuæ, alleluja.

℟. Et dextera tua suscepit me, alleluja.

At Benedictus, Ant. Joseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est, alleluja.

Oratio. Deus, qui ineffabili &c.

Pro commemorat. Dominica Antiph. & Oratio ut in primis Vesperis. ℣.

℣. *Verò ut infra.*

℣. In Resurrectione tua Christe, alleluja.

℟. Cæli & Terra lætentur, alleluja.

Ad Tertiam, Ant. Missus est.

Capitulum. Benedictiones Patris tui, *ut sup.*

℟. *br.* Constituit eum dominum domus suæ, * Alleluja, alleluja. Constituit eum.

℣. Et principem omnis possessionis suæ, alleluja, alleluja. Gloria Patri. Constituit.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.

℟. Quoniam adjutor, & protector factus es mihi, alleluja.

Ad Sextam, Ant. Ascendit autem.

Capitulum. *Gen.* 49.

DEus patris tui erit adjutor tuus, & Omnipotens benedicet tibi benedictionibus Cæli desuper.

℟. *br.* Confitebor nomini tuo, * Alleluja, alleluja.

℣. Quoniam adjutor, & protector factus es mihi. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Justus germinabit sicut lilium, alleluja.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum, alleluja.

Ad Nonam, Ant. Et ipse Jesus.

Capitulum. *Gen.* 49.

FIlius accrescens Joseph, filius accrescens, & decorus aspectu: filiæ discurrerunt super murum. ℟.

℟. *br.* Justus germinabit sicut lilium,* Alleluja. alleluja, Justus germinabit.

℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Justus.

℣. Plantatus in domo Domini, alleluja.

℟. In atriis domus Dei nostri, alleluja.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, alleluja.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo, alleluja.

Ad Magnificat, Ant. Fili, quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te, alleluja.

Oratio. Deus, qui ineffabili providentia, *ut supra.*

Commemor. Dominicæ.

Versiculi, & Oratio ut in primis Vesper.

DIE V. MAII.

In Festo S. PII V. *Papæ, & Confessoris. Duplex. Omnia de Communi Confessoris Pontificis; præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

DEus, qui ad conterendos Ecclesiæ tuæ hostes, & ad divinum cultum reparandum, beatum Pium Pontificem Maximum eligere dignatus es; fac nos ipsius defendi præsidiis, & ita tuis inhærere obsequiis, ut omnium hostium superatis insidiis, perpetua pace lætemur. Per Dominum.

Et fit commemoratio S. Monicæ Viduæ.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

PIus in oppido Insubriæ, quod Boscum vocant, natus, sed e Bononia oriundus ex nobili Ghislericorum familia, cum quatordecim esset annorum, Ordinem Prædicatorum ingressus est. Erat in eo admirabilis patientia, profunda humilitas, summa vitæ austeritas, continuum orationis studium, & regularis observantiæ, ac divini honoris ardentissimus zelus. Philosophiæ verò, ac Theologiæ incumbens, adeo in iis excelluit, ut illas docendi munus magna cum laude per multos annos exercuerit, sacras conciones pluribus in locis cum ingenti auditorum fructu habuit. Inquisitoris officium inviolabili animi fortitudine diu sustinuit; multasque civitates, non sine vitæ discrimine, ab hæresi tunc grassante immunes servavit.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

A Paulo Quarto, cui ob eximias virtutes charissimus erat, ad Nepesinum, & Sutrinum Episcopatum promotus, & post biennium inter Romanæ Ecclesiæ Presbiteros Cardinales adscriptus fuit. Tum ad Ecclesiam Montis Regalis in Subalpinis a Pio Quarto translatus, cum plures in eam abusus irrepsisse cognovisset, totam Diœcesim lustravit; rebusque compositis, Romam re-

reversus, gravissimis expediendis negotiis applicatus, quod justum erat, Apostolica libertate, & constantia decernebat. Mortuo autem Pio, præter omnium expectationem electus Pontifex, nihil in vitæ ratione, excepto exteriori habitu, immutavit. Fuit in eo religionis propagandæ perpetuum studium, in Ecclasiastica disciplina restituendi indefessus labor, in extirpandis erroribus assidua vigilantia, in sublevandis egentium necessitatibus indeficiens beneficientia, in Sedis Apostolicæ juribus vindicandis robur invictum.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

SElimum Turcarum tyrannum multis elatum victoriis, ingenti comparata classe, ad Echinadas insulas non tam armis, quam fusis ad Deum precibus devicit. Quam victoriam ea ipsa hora, qua obtenta fuit, Deo revelante, cognovit, suisque familiaribus indicavit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditionem moliretur, in gravem morbum incidit, & acerbissimis doloribus patientissime toleratis, ad extrema deveniens, cum Sacramenta de more suscepisset, animam Deo placidissime reddidit, anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, ætatis suæ sexagesimo octavo, cum sedisset annos sex, menses tres, dies viginti quatuor. Corpus ejus in Basilica Sanctæ Mariæ ad

Præsepe summa fidelium veneratione colitur, multis a Deo ejus intercessione patratis miraculis. Quibus rite probatis, a Clemente Undecimo Pontifice Maximo Sanctorum numero adscriptus est.

℟. Ite est &c.

In iii. Noct. Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Homo peregre, *ut in Communi Confessoris Pontificis*.

Vespere de Sancto Joanne ante Portam Latinam cum commemorat. S. Pii Quinti.

DIE X. MAII.

In Festo B. NICOLAI ALBERGATI *Episc. & Conf. dup. Omn. de Comm. Conf. Pont. preter ea, quæ sequuntur*.

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

NIcolaus Albergatus nobili genere Bononiæ ortus est. Adolescens, dum Juri Civili in Patria operam daret, Monasticæ, ac severioris vitæ præstantia captus, Carthusianorum Institutum amplectitur; in quo brevi adeo profecit, ut Sacerdotio vix initiatus, patrio Cænobio præfectus sit, aliaque subinde Monasteria fere decennio summa cum laude administraverit. Ejus prudentiæ, & sanctitatis opinione Clerus, populusque Bononiensis permotus, ultro sibi in Episcopum plenis suffragiis delegit, quem ille honoris gradum diu, constanterque refugiens, Superiorum suo-

suorum jussu invitus demum suscepit. Nihil tamen de prioris vitæ cultu, atque observatione remisit; sed verbo, & exemplo forma gregis effectus, Ecclesiasticam disciplinam, & Christianos mores ita in Ecclesia sibi commissa restituit, ut alius omnino populus, alius Clerus videretur, & esset.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

CIvium suorum ad Martinum Quintum Orator, iterum, ac tertio profectus, tantam ab eo Pontifice, qui eximias illius virtutes perspexerat, iniit gratiam, ut conciliandæ pacis causa inter Angelorum, Francorumque Reges Legatum in Gallias miserit: ab ea Legatione reducem sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem sub titulo Sanctæ Crucis in Jerusalem creavit, legavitque mox in Insubriam, ut Mediolanenses, Florentinos, & Venetos discordia laborantes componeret. Post pacem Italiæ ab eo feliciter restitutam, secunda in Gallias Legatione auctus est; ac vita functo Martino Quinto, Eugenii Quarti jussu in Belgium profectus, Philippum Burgundiæ Ducem Carolo quarto Francorum Regi in Arrebatensibus comitiis conciliavit. Ad Germaniæ quoque Principes in Norimbergensi conventu Pontificium Legatum egit; deinde Basileensi, tum Ferrariensi interfuit Concilio, ubi Apostolicæ Sedis dignitatem, majesta-

tem,

temque adversus Schismaticos egregie tutatus est.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

IN obeundis tam variis, gravissimisque Legationibus incredibilem sibi apud Reges & Principes venerationem adeptus, in virtutum suarum admirationem rapuit universos. Erat enim in eo vel in summis honoribus simplicissima humilitas, animus non solum firmus, & excelsus, sed candidus etiam, prudens, ac moderatus, effusa in omnes charitas, mansuetudo, atque humanitas cum ardenti religionis zelo conjuncta. Carthusiani, quod professus fuerat, instituti tenax, ejus asperitates ad mortem usque retinuit. Familiam ingenuam aluit, sanctissimeque institutam, ex qua duo Romani Pontifices Nicolaus Quintus, & Pius Secundus prodiere. Tandem cum Eugenium Quartum honoris ergo comitaretur, Senis in Etruria renum calculo oppressus, sancto fine quievit. Ejus corpus Florentiam delatum, apud Carthusianos honorifice conditum est. Sanctitatis, & miraculorum fama post mortem clarum Benedictus Decimusquartus Beatorum ritu coli permisit.

℟. Iste est &c.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Vigilate *de Comm. Conf. Pont. Oratio*. Exaudi quæsumus, *de eod. Communi*.

DIE

DIE XVI. MAII.

In Festo S. Joannis Nepomuceni *Canonici Pragensis & Martyris. Duplex. Omnia de Comm. MM. temp. Pasch. vel de Comm. unius Mart. extra tempus Paschale, præter sequentia.*

Oratio.

DEus, qui ob invictum beati Joannis Sacramentale silentium, nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti: da nobis ejus intercessione, & exemplo, linguam caute custodire, ac omnia potius mala, quam animæ detrimentum in hoc sæculo tolerare. Per Dominum.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. Lectio iv.

JOannes Nepomuci Bohemiæ Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus ætate provectis, non sine futuræ sanctitatis præsagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione cælestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit; nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus. Pragæ vero gravioribus di-

disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum Magisterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque a scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam salutis errantibus eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Wenceslao Quarto prædicandi provinciam suscepit, eo successu, ut Joannis suasu, multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitates, Dei Servus, ne a divini verbi præconio avocaretur, constantissime recusavit.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpetua.

Extra Temp. Paschal.

℟. Honestum.

Lectio v.

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum Joanna Regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, institutoque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur, piæ autem conjugis obtestationes, & monita gravate ferret; contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio sacerdoti credita Reginæ arcana sibi a Joanne panderentur. At

Dei

Dei Minister blanditiis primum, tormentis deinde, & carceris squallore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum cum ab execrando proposito nec humana, nec divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscure prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis Imaginem antiquo cultu celebrem cæleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vespere revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex e fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementius urgeret, & proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

Tempor. Paschali.

℟. In servis suis.

Extra Temp. Paschali.

℟. Desiderium animæ.

Lectio vi.

SAcrilegium facinus clam patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim examine corpus secundo flumine vehi cœpit,

pit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius tercentos, in juridica recognitione Corporis, quod sub humo tandiu jacuerat, Lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno Judicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repente intumuit, & subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis rite probatis, Benedictus Decimus tertius Pontifex Maximus die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono, primum hunc Sacramentalis Sigilli Assertorem, arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

Temp. Paschali. ℟. Filiæ Jerusalem.

Extra Temp. Paschal.

℟. Stola jucunditatis.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non re-

revelabitur, & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. Cap. 10. post med.

DOmiuus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet; & ea, quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas, quia dies judicii nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris dicite in lumine, & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus, Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse; sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis.

Extra Temp. Pasch.

℟. Corona aurea.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine; ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelso loquentium præconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lu-

lumine predicationis Apostolicæ revelandum; non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animum jus nullum est; sed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna & animæ & corporis sit potestas.

Tempor. Paschal.

℟. Candidi facti sunt.

Extra Temp. Paschal.

℟. Hic est vere martyr &c.

Lectio ix.

NOlite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor, quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatus oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adiecit; negaturum se cum Patri in cælis qui se hominibus in terra negasset; eum porro, qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cælis confitendum; qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissemus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum.

DIE XVII. MAII.

In Festo S. PASCHALIS *Confessoris. Duplex minus. Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.*

Ora-

Oratio.

DEus, qui beatum Paſchalem Confeſſorem tuum mirifica erga Corporis & Sanguinis tui ſacra myſteria dilectione decoraſti: concede propitius, ut, quam ille ex hoc divino Convivio ſpiritus percepit pinguedinem, eamdem & nos percipere mereamur. Qui vivis & regnas.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PAſchalis Baylon, pauperibus piiſque parentibus in oppido Turris Formoſæ Seguntinæ Diœceſis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futuræ ſanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cæleſtium adprime ſtudioſam, pueritiam atque adoleſcentiam in gregis cuſtodia tranſegit: quam ille vivendi rationem ideo præcipue diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentiæ conſervandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione aſſiduus, tantaque apud coævos & ſocios florebat auctoritate & gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac deſidiam excitans, velut omnium parens & magiſter, maximo ſtudio coleretur ac amaretur; Beatus etiam tum a pleriſque appellatus.

℟. Honeſtum fecit illum.

Lectio v.

QUi vero in ſæculo, terra nempe deſerta & inaquoſa, adeo feliciter

ado-

adoleverat, flos convallium plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis, arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris Observantiæ Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies, noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seraphicæ perfectionis exemplar, ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se velut omnium peripsema reputans, ardua quæque & abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, & exercebat humilitate ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad austeriora extendebat.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu; quem defun-

functus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro, ad sacræ Hostiæ elevationem his oculos reseravit & clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publice palamque professus, multa & gravia ob eam caussam perpessus est, crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cælestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis & illiteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus, eadem, qua prædixerat, hora, feliciter migravit ad Dominum anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Junii, eodem, quo natus fuerat, festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum, Paulus Quintus Pontifex Maximus Illum Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia.

DIE XIX. MAII.

In Festo B. HUMILIANÆ DE CERCHIIS *Vid. Tert. Ord. S. Francisci. Duplex. Omnia de*

de Comm. nec Virg. nec Mart. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, dulcedo cordium, & præmium Beatorum, qui Beatam Humilianam tuo amore succensam suavissima contemplationis dulcedine replevisti: concede propitius, ut ejus meritis, & imitatione tibi jugiter adhærentes, tuæ celsitudinis speciem contemplari perpetuo mereamur. Per Dominum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occur.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

HUmiliana ex vetustissima Cerchiorum Familia Florentiæ nata, ineunte ætate se totam Deo mancipavit. Cum sexdecim esset annorum, Parentum voluntati obtemperans, nupsit ejusdem patriæ civi, nobilitate quidem pari, indole vero ac moribus longe impari; a quo annos quinque, qnibus ipsi copulata fuit, durius habita, insignia per id tempus exempla dedit cum propriæ mansuetudinis, tum charitatis erga virum; cui in extremis laboranti, multoque nummi fœnore prægravato, ut illata damna reficeret, dotem suam heroica liberalitate dicitur obtulisse. Conjuge vita functo, paternam domum rediit; ibique secundis nuptiis constantissime recusavit, vetustam, despectamque turrim elegit, in qua reliquum vitæ suæ tempus transigeret.

ret. Atque ut arctius cælesti Sponso jungeretur a Fratribus Minoribus spiritualis ejus vitæ ducibus, ac Magistris, habitum Tertii Ordinis Beati Francisci omnium prima Florentiæ in Ecclesia Sanctæ Crucis petiit humiliter, & obtinuit.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

EO in loco atque habitu, mirum quantum virtute profecerit. Patientia fuit admirabilis; bonis enim omnibus per summam injuriam spoliata, a patre & consanguineis contumeliis affecta, a famula gravi vulnere in fronte sauciata, a Deo etiam diutinis infirmitatibus, veluti aurum in igne, probata, omnia aspera non modo summa oris, & animi lenitate, verum etiam cum gratiarum actione perferre consuevit. Misericordia quoque in pauperes singulari; quos ut pasceret atque indueret, cibos non semel, vestesque sibi ipsi detraxit: neque erubuit nobilis Matrona pro sacris Virginibus victum emendicare. Tanto autem in Deum fervebat amore, ut ob ejus gloriam vel sanguinem fundere, vel igne adsumi, vel alio quovis pœnarum genere excruciari vehementer optaret. Quod ardens quidem, sed irritum martyrii desiderium assiduis gravibusque sui corporis castigationibus explevit. Altissimæ contemplationis suavitate divinitus superfusa quam frequentissime in extasim rapiebatur; nec raro meruit beatorum

H spi-

ſpirituum, atque ipſius Chriſti Domini tum præſentia, tum colloquio, tum etiam ſupernis revelationibus, & favoribus recreari.

℟. Dilexiſti juſtitiam &c.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cæliteſque omnes impenſæ coluit. Dono lacrymarum, & prophetico ſpiritu inſignita miraculis etiam claruit; nam & plures infirmi, ipſa orante, convaluere; & aqua modo in vinum, modo in oleum converſa eſt. Morbum, quo ægrotus quidam affligebatur, in proprium corpus transferri, fuſis ad Deum precibus, impetravit. Filiam, quam pie educaverat ſubita morte extinctam vitæ reſtituit. Ejus cellula cæleſti ſplendore ſæpe viſa eſt collucere. Frequentes Dæmonum fraudes, inſidias, & vexationes, ſolo Crucis ſigno munita ſuperavit. Jejuniis denique, vigiliis, ac lethali morbo confecta, quartodecimo Kalendas Junii anno reparatæ ſalutis milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto, ætatis ſuæ ſeptimo ſupra vigeſimum, placidiſſime animam Deo reddidit; ejuſque corpus Florentiæ in Eccleſia Sanctæ Crucis Ordinis Minorum honorifice ſepultum, & percrebreſcente ſtatim miraculorum fama, tertio poſt menſe honorificentius elatum, non intermiſſa Fidelium veneratione, approbante Innocentio Duodecimo, ad hæc uſque tempora colitur.

℟.

℟. Fallax gratia &c.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Thesauro *de eod. Comm.*

DIE XX. MAII.

In Festo S. Guidi *de Gherardesca Conf. Duplex minus.*

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. *Lect. iv.*

GUidus ex illustri, ac pervetusta Familia de Gherardesca Neapoleone Patre Pisis in Hetruria ortus est anno millesimo circiter & sexagesimo. Ab ineunte ætate certa dedit indicia futuræ sanctitatis suæ, cui animum præparare contendit. Revera solemne illi fuit inter domesticos parietes orationi, jejuniis, vigiliis, piisque meditationibus vacare, & sublevandis pauperibus etiam operam impendere. Hisce munitus præsidiis, solitariæ, & eremiticæ vitæ maxime cupidus Genti suæ, & Patriæ nuncium remisit, & quadragesimum annum agens, in Campum suo Donoraticensi Castello adjectum, Populoniensis, Massanæque Diœcesis secessit. Ibi loco penitus abdito, ut uni Deo ferventius inserviret, sibi studiosè delecto, & ædicula constructa, quam Sanctæ Mariæ ad Gloriam nuncupavit, quæque nunc extat, reliquum vitæ cursum in eremitica austeritate complevit.

Lectio v.

QUot Moyses in loco solitudinis annos transegerat, tot Guidus cœlestium rerum contemplator eximius explevit: quare ætate gravis, & meritis, glorioso de antiquo hoste reportato triumpho, die vigesima Maii ad Cœlestem Patriam est evocatus. Quam vero fuerit mors ejus pretiosa in conspectu Domini, portentum patefecit. Siquidem vix ille vita excessit, cum vicinarum Ecclesiarum Campanæ sponte sonitum edidere. Quo signo exciti finitimi Populi, & rem novam, atque mirabilem auspicati, ad venerabilem Castri Donoratici recessum concurrentes inventum ibi Guidi corpus honorifice sepelierunt. Verùm cum Beati sepulcrum crebris miraculis factum fuisset gloriosum, ut Peregrinorum magna frequentia undequaque confluentium devotioni fieret satis, quod Eremi angustiæ non patiebantur, ad Donoratici Castri Ecclesiam anno millesimo ducentesimo duodecimo translatum est.

Lectio vi.

BEllis postmodum ingruentibus Pisanos inter, & Florentinos, diruto Castro, & Ecclesia, mirabilis Deus in Sanctis suis B. Guidi memoriam forsan perituram altero prodigio renovavit. Die namque Epiphaniæ copiosiori delapsa nive, obrigescente terra, exurgere visa sunt arbuscula quædam, vulgò scopæ, suavissimum latè odorem fundentia, cujus

rei

rei exquirendæ causâ arca lapidea sursum versa inventa est, in qua ex uno repositi corporis osse humerali arbusta illa foliis redimita oriebantur. His rite probatis, ut Civem suum Pisanus Populus vindicaret, apud Callixtum Tertium Pontificem Maximum summo institit studio. Petro de Urso Episcopo tamen, & Gherardesca Gente primo obsistentibus, deinde vero assentientibus sacræ Guidi exuviæ ad majorem Pisarum Ecclesiam, Clero universo, Urbis Proceribus, ingentique populo comitantibus, solemni magnificentia translatæ sunt, relictis in proxima Castaneti Ecclesia crure, maxilla, & reliquiis, quæ in summa veneratione habentur, anno millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono, die sextadecima Junii. Ita B. Guidi sanctitas adolevit, miraculis crevit, & Summi Pontificis oraculo est confirmata.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 12.

IN illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 13. *in Ev.*

VEniens Dominus, quid vigilantibus servis exhibeat, audiamus. Amen dico vobis, quod præcinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit

illis. Præcinget se, ideſt, ad retributionem præparat. Et faciet illos diſcumbere, ideſt in æterna requie refoveri: diſcumbere quippe noſtrum, in regno quieſcere eſt. Unde rurſus Dominus dicit: Venient, & recumbent cum Abraham, Iſaac, & Jacob. Tranſiens autem Dominus miniſtrat, quia lucis ſuæ illuſtratione nos ſatiat: tranſire vero dictum eſt, cum de judicio ad regnum redit.

℟. Iſte eſt &c.

Lectio viii.

SEd quid, ſi ſervi in prima vigilia negligentes exiſtunt? Prima quippe vigilia, primævæ ætatis cuſtodia eſt. Sed neque ſic deſperandum eſt, & a bono opere ceſſandum: nam longanimitatis ſuæ patientiam inſinuans Dominus, ſubdit: Et ſi venerit in ſecunda vigilia, & ſi in tertia vigilia venerit, & ita invenerit, beati ſunt ſervi illi. Prima quippe vigilia primævum tempus eſt, ideſt pueritia, ſecunda, adoleſcentia, vel juventus, quæ auctoritate ſacri eloquii unum ſunt, dicente Salomone; Lætare juvenis in adoleſcentia tua: tertia autem ſenectus accipitur.

℟. Sint lumbi veſtri &c.

Lectio ix.

QUi ergo vigilare in prima vigilia noluit, cuſtodiat vel ſecundam: ut qui converti a pravitatibus ſuis in pueritia neglexit, ad vias vitæ ſaltem in tempore juventutis evigilet: & qui

in

in ſecunda evigilare noluit, tertiæ vigiliæ remedia non amittat, ut qui in juventute ad vias vitæ non vigilat, ſaltem in ſenectute reſipiſcat. Non eſt jam, quid homo excuſationis inveniat. Deus deſpicitur, & expectat: contemni ſe videt, & revocat: injuriam de contemptu ſuo ſuſcipit, & tamen quandoque revertentibus etiam præmia promittit.

Te Deum &c.

Oratio.

COeleſtium donorum inſpirator, & diſtributor miſericors Deus, da nobis famulis tuis B. Guidi Confeſſoris imitatione, & precibus caduca mundi deſpicere, & cœleſtia ſemper inquirere. Per Dominum &c.

DIE XXI. MAII.

In Feſto S. Felicis *a Cantalicio Confeſſoris. Semiduplex. Omnia de Comm. Conf. non Pontificis, præter ea, quæ hic ponuntur propria. In Hymn.* Iſte Confeſſor, *mutatur tertius verſus.*

Oratio.

FAc nos, Domine Jeſu, in ſimplicitate, & innocentia cordis noſtri ambulare; quarum amore de ſinu Matris inter beati Felicis Confeſſoris tui brachia deſcendiſti. Qui vivis & regnas.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

FElix a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis parentibus natus, a puero pascendis, gregibus, mox & agro colendo addictus, multo impensius rerum cælestium meditatione animum nutrire, & corpus assiduis vigiliis, ac jejuniis domare cœpit, eremiticam agens vitam potius, quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris mysteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem, arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed & aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in templo adesse visus est. Alias inter arandum, furentibus, quos junxerat, indomitis juvencis, humi stratus, & aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surrexit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem Regularis disciplinæ palæstram vocanti jampridem Deo pareret, admonitus; rustica supellectili pauperibus distribui jussa, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, propere se contulit.

℟. Honestum fecit &c.

Lectio v.

ADhuc tyro, necdum vota solemnia professus, religiosæ perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiæ sedulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed etiam nutum

præ-

præsto erat; seque Cœnobii jumentum dictitans, vilissima quæque ministeria semper arripuit; ac ludibria, & contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, & plateas alendis Fratribus mendicans, (quo ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, injectum clam nummum deprehendit; quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, & levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, Sanctus corpore, & spiritu a Paulo Quinto propterea appellatur; vigili oculorum custodia, & voluntario corporis cruciatu communivit; asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens; jejunia ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius, quam quietis erat; brevem quippe somnum, flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sermentorum capiti supposito, carpebat.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

Vitæ austeritate sibi asper, aliis charus, acceptusque, sanctis præsertim Carolo, & Philippo Nerio, simplicitate, atque innocentia semper fuit. In oratio-

tione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus; & aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre puerum Jesum suavissime complecti meruit. Prophetiæ gratia, & miraculorum clarus demortuum etiam filium matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda, ut prædixerat, feria Pentecostes, ad cœlestem patriam, Deipara invitante, lætus abiit. Ejus corpus in Ecclesia sui Ordinis summa Urbis veneratione colitur, Domino crebris miraculis Servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbanus Papa Octavus Beatorum, Clemens vero Undecimus Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 15.

IN illo tempore: respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater Domine Cœli, & Terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 9. de verbis Dom.

OMnia sæva & immania prorsus facilia, & prope nulla efficit amor. Quanto certius, ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit! Quam facile toleratur quælibet adver-

versitas temporalis, ut æterna pœna vitetur, æterna requies comparetur! Non immerito ille Vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, & sarcina levis; & si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

℟. Iste est &c.

Lectio viii.

SEd quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsius mitescunt amantibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione dictum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed duræ cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, & bonæ spei, & sanctæ charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interiori gaudio fieret leve.

℟. Sint lumbi &c.

Lectio ix.

NIhil enim tam facile bonæ voluntati est, quam ipsa sibi, & hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste mundus, verissime Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Gloria in

excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Quia qui natus erat, suave jugum est, & sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere.
Te Deum.

DIE XXII. MAII.

In Festo S. HUMILITATIS *Abbatissæ Institutr. Monialium Ord. Vallisumbr. Duplex minus.*

Oratio.

DEus, qui per beatam Humilitatem sacris Virginibus vitæ normam, & exemplum præbuisti: concede nobis, ipsa interveniente, ut ejus vestigia sequendo, quæ verbo, & opere docuit, compleamus. Per Dominum &c.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

HUmilitas, antea Rosanensis, Faventiæ in Æmilia ex nobilibus parentibus orta, patre Elimonte, matre vero Richelda, a primis usque ætatis annis non pauca præbuit virtutum specimina. Puerilia siquidem reiiciens, ita orationibus vacabat assiduis, ac Passionis Dominicæ meditationi, ut in Dei amore tota videretur liquescere. Patre interea amisso, matre maxime urgente, Ugolotto Caccianimico civi æque nobili, ac pio, matrimonio conjungitur. Cui quum geminam prolem peperisset, utràque sibi im-

immatura morte sublata, hortari virum cœpit, suæque pietatis exemplis præire viam, ut abdicatis sæculi vanitatibus Monasticnm Institutum capesseret. Voti compos facta, ipsa ad suburbanum Sanctarum Perpetuæ, & Felicitatis Cœnobium convolavit, ibique novum nomen, & Religionis habitum sub Sancti Augustini Regula assumpsit.

Lectio v.

Mira fuit Humilitatis, & ad christianæ virtutis normam exacta inter sacras Virgines conversatio; eximia molestia, mansuetudo, charitas, sed ardens præsertim orationis studium, cujus suavitatis amore capta, singularis beneficii loco obtinuit, ut ad campestrem Ecclesiam Sancti Apollinaris; quæ Monasterio Sanctæ Mariæ in Crispino, ejusque Abbati Ordinis Vallisumbrosæ subjecta erat, angustæ cellulæ parietibus includeretur; ubi duodecim annos in cinere, & cilicio, simplici pane, & aqua, vel paucis quandoque oleribus victitans, asperrimam corpori, sed animo dulcissimam vitam transégit. Verum illius sanctimoniæ fama longe lateque diffusa, pluribusque piis Virginibus in illius disciplinam se tradere cupientibus, civium rogatu, & Superiorum auctoritate, e voluntario carcere tandem egressa, novum Monialium Congregationis Vallisumbrosæ Asceterium sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis prope Faventiæ muros fundavit, cui traditis

ditis perfectioris vitæ regulis, iisdemque per se ipsam impletis, diu laudabiliter præfuit.

Lectio vi.

FLorentiam inde accersíta, ut publicis votis, & piæ devotioni plurimarum Virginum cælestis Sponsi nuptias ambientium pari ratione satisfaceret: supernis favoribus in itinere comitata, & honorifica omnium ordinum frequentia in urbem excepta, alterum Monialium ejusdem instituti Monasterium ibi constituit, quod & cælestis sapientiæ præceptis, & mirabilium virtutum exemplis gubernavit usque ad exitum ipsius vitæ, qui fuit undecimo Kalendas Junii anno salutis millesimo tercentesimo decimo, ætatis suæ octogesimo. Sanctitatis, & miraculorum famam, qua Humilitas in vita, & post mortem claruit, publica, & antiqua monumenta testantur, ex quibus ea potissimum ipsius propria laus eruitur, quod quum Salvatoris nostri Jesu Christi Passionem meditando recoleret, sanguineis aliquando lacrymis sudarium asperserit. Ecclesiasticum cultum illius memoriæ, sacroque corpori Florentiæ quiescenti, tum etiam Faventiæ ab immemorabili tempore præstitum. Clemens Undecimus Pontifex Maximus decreto suo confirmavit.

DIE XXV. MAII.

In Festo S. Gregorii VII. *Pontif. & Conf. Duplex. Omnia de Commun. Conf. Pont. præter sequentia. Sed in Diœcesi Flor. dies assig. XXIX.*

Oratio.

DEus in te sperantium fortitudo, qui beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiæ libertate, virtute constantiæ roborasti: da nobis ejus exemplo & intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Urbani Papæ, & Martyr.

In i. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

GRegorius Papa Septimus, antea Hildebrandus, Soanæ in Etruria natus, doctrina, sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mirifice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum parvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jam literarum inscius, luderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davidici elementa oraculi: Dominabitur a mari usque ad mare: casu formasse narratur, manum pueri ductante Numine, quo significaretur, ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus sub protectione Sancti Petri educatus est. Juvenis Ecclesiæ libertatem a laicis oppressam, ac depravatos

Ecclesiasticorum mores vehementius dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub Regula Sancti Benedicti austerioris vitæ observantia eo tempore maxime vigebat, monachi habitum induens, tanto pietatis ardore divinæ Majestati deserviebat, ut a sanctis ejusdem cœnobii Patribus Prior sit electus. Sed divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum, Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii Sancti Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodum Romanæ Ecclesiæ Cardinalis creatus, sub Summis Pontificibus, Leone nono, Victore secundo, Stephano nono, Nicolao secundo, & Alexandro secundo, præcipuis muneribus, & legationibus perfunctus est, sanctissimi, & purissimi consilii vir a beato Petro Damiano nuncupatus. A Victore Papa secundo Legatus a latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit; Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam hæresis abjurationem compulit; Cadolai quoque schisma sua virtute compressit.

℟. Inveni David &c.

Lectio v.

MOrtuo Alexandro Secundo, invitus & mœrens, unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut sol effulsit

in

in Domo Dei : nam potens opere, & sermone, Ecclesiasticæ disciplinæ reparandæ, fidei prorogandæ, libertati Ecclesiæ restituendæ, extirpandis erroribus, & corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum ætate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnaverit. Aliquot Provincias a simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus, fortis per omnia athleta, impavidus permansit, seque pro muro Domui Israel ponere non timuit; ac eumdem Henricum in profundum malorum prolapsum fidelium communione, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit.

℟. Posui adjutorium &c.

Lectio vi.

DUm Missarum solemnia perageret, visa est viris piis columba e cœlo delapsa humero ejus dextro insidens, alis extensis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus Sancti afflatu, non humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo Duce Northmanno ereptus, Cassinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli con-

contendit. Cum aliquando in ea civitate sermonem habuisset ad populum, ærumnis confectus, in morbum incidit, quo se interiturum præscivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere: Dilexi justitiam, & odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel, multis coactis in urbe Synodis, sapienter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, & acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim, migravit in cœlum, anno salutis millesimo octogesimo quinto, pluribus in vita, & post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorifice conditum.

℟. Iste est, qui ante &c.

In iii. Nocturno.

Homil. in Evang. Vigilate, *de Comm. Pontif.* 2. *loco. Nona Lectio de S. Urbano, & de eod. Comm. in Laud. ut in Brev.*

DIE XXV. MAII.

In Festo S. Zenobii *Episc. Florentini, & Conf. totius Diœcesis Patroni. Dupl.* 1. *classis cum oct. Omnia de Comm. Conf. Pont. præter ea, quæ seq.*

Ad utrasq. Vesp. & Mat. Hymnus ut in die Translationis ejusdem die 26. *Januarii.*

Oratio.

Deus, qui beatum Zenobium Confessorem tuum, atque Pontificem, præ-

prædicationis gratia, virtutum, & miraculorum gloria sublimasti: da famulis tuis, quæ docuit intellectu conspicere, & quæ egit imitatione complere. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lect. de Comm. Conf. Pont. Fidelis Sermo.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

ZEnobius ex nobili Hieronymorum familia Florentiæ natus, ubi cum pueritiam sancte in humanioribus literis transegisset, inter Cathecumenos fuit adscriptus. Biennio post, præclaris nuptiis recusatis Christo se cœlesti Sponso per Baptismi Sacramentum, & castitatis votum obstrinxit. Quamobrem Theodoro Florentino Episcopo in primis carus, per omnes ordinum gradus ad Archidiaconi munus in Ecclesia Cathedrali assumptus, Arianos nonnullos singulari doctrina, & eloquentia ad fidei veritatem convertit, dignus propterea qui a sancto Ambrosio sæpius inviseretur. Cujus testimonio a Damaso Papa probatus, Romam primo accitus, mox Apostolicæ Sedis Diaconus renunciatus fuit, ubi præter alia miracula, Præfecti filium paralyticum, solo signo Crucis pristinæ restituit sanitati.

℟. Inveni &c.

Lectio v.

COnstantinopolim deinde legatus ad novam ibi surgentem hæresim supprimendam mittitur; quod ille doctrina, sanctitate, miraculis, præsertim duobus

enec-

energumenis liberatis, feliciter confecit. Romam reversus, Theodoro jam defuncto ad componendas patriæ civiles discordias proficiscitur; mox Florentinis civibus postulantibus, invitus a Damaso Pontifice Florentiæ Episcopus consecratur. At ille novos honores, & opes, majoris reputans incitamenta virtutis, impensius sese totum divino obsequio mancipavit. Omnes Ecclesiasticos proventus (relicta sibi modica summa ad familiæ substentationem) pauperibus erogabat. Carnem jejuniis, vigiliis, & aspero cilicio edomabat: mentem oratione, sacrarum literarum lectione, ac meditatione exercebat. In salute animarum procuranda assiduus versabatur, nec tamen a divini verbi prædicatione desistebat. Hæreticorum fuit acerrimus insectator, & Catholicæ fidei propugnator insignis.
℟. Posui &c.

Lectio vi.

MOrtuis parentibus, cum patrimonium in egenos distributum Christo totum donasset, accepit & ipse vicissim a Domino mira dona gratiarum. Eijciebat dæmones, sanabat ægrotos, cæco etiam eleemosynam petenti, ac se fore Christianum spondenti, si sanitatem recuperaret, & fidei, & oculorum lumen a Domino impetravit. Mortuos etiam aliquot ad vitam revocavit, inter quos Gallicæ Matronæ filium, quem, dum Romam pietatis causa proficiscitur Floren-

tiæ

tiæ amiserat, matri mirabiliter restituit. Denique pro Ecclesia sua magnis laboribus, curisque perfunctus, fere nonagenarius vicinam mortem prænuncians adstante Clero, omnibus benedicens, tum vicinarum Urbium Episcopos ad sibi benedicendum invitans, octavo Kalendas Junias obdormivit in Domino.

℟. Iste est &c.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregre, *de Comm.*

DIE XXVI. MAII.

Secunda die infra Oct. S. Zenobii *Ep.*

In Festo S. Philippi Nerii *Conf. dup. cum com. Oct. ut in Brev.*

DIE XXVII. MAII.

Tertia die infra Oct. S. Zenobii *Ep.*

In Festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis *Virg. dup. ut in Brev.*

DIE XXVIII. MAII.

Quarta die infra Oct. S. Zenobii *Ep.*

In Festo S. Podii *Episc. Florent. & Confess. dup. Omnia de eod. Comm. 2. loc. ac Lect. i. Noct. de Script. occurr. Quod si transferri contingat post Oct. S. Zenobii, omn. ut in primo loc. præter Lect. i. Noct. quæ erunt de Script. occurr.*

DIE XXIX. MAII.

Quinta die infra Oct. S. Zenobii *Ep.*

In Festo S. Gregorii VII. *Papæ, & Conf. dupl. dies assign. ut in Brev. 25. huj.*

DIE XXX. MAII.

Sexta die infra Oct. S. Zenobii *Ep. sem. In i. Noct. Lect. de Script. occurr. In ii. Nocturno.*

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

De S. Eusebio.

Lectio iv.

DEpositionem sancti Zenobii hodie celebramus. Quid est depositio? Non illa utique, quæ sepeliendis in terra membrorum reliquiis Clericorum manibus procuratur; sed illa, qua homo vinculis carnalibus absolutus, liber iturus ad Cœlum, terrenum corpus deponit. Ipsa plane est depositio, in qua concupiscere abijcimus, cessamus delinquere, peccare desinimus; & totum quidquid saluti ex grave, quasi abjecta sarcina oneris deponimus. Nam ideo hæc dies pro celebritate maxima procuratur, quia vere est summa festivitas, mortuum esse vitiis, soli vigere justitiæ. ℟. Inveni &c.

Lectio v.

UNde & depositionis ipsa dies natalis dicitur, quod delictorum carcere liberati, libertati nascimur Salvatoris. Sed videamus, sanctus Zenobius cum qua gloria ad hanc diem depositionis advenerit. Volare non potest, nisi quod purum, leve, atque subtile est, cujus nec sinceritas intemperantia retardatur, nec alacritas, nec velocitas mole gravatur. Gravati autem volatum dico, non

non tam mole membrorum, quam pondere delictorum. Unde puto etiam in ipsis avibus ideo velocius columbam pene præ omnibus volitare, quod alacritatem, & innocentiam comitetur.

℟. Posui &c.

Lectio vi.

DEnique sanctus David, cum puritate mentis volare concupisceret, non alterius animantis, nisi columbæ, optavit alas, dicens: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam? Intelligebat enim quod altiora facilius penetrantur simplicitate mentis, quam levitate pennarum. Volavit ergo hac die sanctus Zenobius. Æstimemus jam ejus innocentiam devolatu: & puritatem ejus de ipsa elatione judicemus: tamquam columba enim in domo Dei degens, assumpsit spirituales pennas, & requievit in monte.

℟. Iste est &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.

In Gen. c. 18. hom. 41.

NObis non satis est, quod extra damnum sumus, & quod nostrum est implemus: sed volumus, ut vos ex di-

nu-

numeratis pecuniis multum negotiemini, ut ne obnoxii fiatis supplicio, cui fuit ille qui talentum recondidit, & Dominicam pecuniam non solum non multiplicavit, sed & ipsam in terra defodit. Tales enim sunt, qui sermones audiunt (talentum enim hoc vocat) & pecuniam, neque operam dant, ut fructum afferant.

℟. Amavit &c.

Lectio viii.

SEd forte dixerit quispiam, parabolam istam talentorum & Doctoribus esse dictam; nec ego hoc nego. Verum si diligenter eam intueamini, scietis quod Doctores quidem debent dinumerare pecuniam: sed vos non solum eam servare, sed & similiter negotiari debetis. Et quare ille, qui duo attulit talenta, eumdem consequitur honorem, quem ille, qui talenta quinque attulerat? Merito: augmentationem enim, & imminutionem, non vel hujus diligentia, vel illius negligentia fecit, sed concreditorum quantitas. Nam quod ad diligentiam attinet, ambo pares fuerunt, proinde & eamdem dignitatem assecuti sunt.

℟. Sint lumbi &c.

Lect. ix. & comm. de S. Felice Pp. & Mart. nisi dicenda sit ix. Lect. de hom. In 2. Vesp. a cap. de seq. de Comm. Virg. cum comm. Oct. & S. Petronillæ.

DIE

DIE XXXI. MAII.

Septima die infra Oct. S. Zenobii *Ep.*

In Festo Translat. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis *Virg. semid.*

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Lect. Ex Libro Sancti Cypriani, Nunc nobis, *de Commun. Virg.* 2. *loco*.

In iii. Noct. Hom. in Ev. Thesauro, *de Comm. nec Virg. nec Mart.* ℟℟. *de Comm. Virg.*

DIE I. JUNII

Octava S. Zenobii *Ep.*

In i. Noct. Lect. de Script. occurr.

In ii. Noct. Sermo S. Gregorii Papæ.

Lect. iv. Sec. par. Pastor. c. 1.

TAntum debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet a grege vita Pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicite studeat, quanta tenenda rectitudinis necessitate constringitur, sub cujus æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est, cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in internorum solicitudine non relinquens.

℟. Inveni &c.

Lectio v. *2. par. cap. 9. & 10.*

COnsiderandum quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiones vivunt, qua præsumptione percussum mederi properat qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritaliter vivit, qui prospera mundi postponit, qui nulla adversa pertimescit, qui sola interna desiderat. Cujus intentioni bene congruens nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus. Qui ad aliena cupienda non ducitur: sed propria largitur.

℟. Posui &c.

Lectio vi. *Ibid. cap. 8.*

UNde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est. quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis, ceterorum subjectione pascitur, laude propria lætatur, ad honorem cor elevat, re-

rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

℟. Iste est &c.

In iii. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

2. *de voc. gent. c.* 2. *post med.*

DAtur unicuique sine merito unde tendat ad meritum, & datur ante ullum laborem unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem. Quod ita esse, etiam evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur; ubi per comparationem dicitur quod homo peregre proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis substantiam suam, & uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest secundum propriam, & naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari, & aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem.

℟. Amavit &c.

Lectio viii.

NOn itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem, & sanabilem esse de natura est; reparatum autem, & sanatum esse de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suæ, quem in eis distributor substantiæ prævidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accepere materiam.

℟. Sint lumbi &c.

Lectio ix.

IN qua duorum servorum vigilantissima industria, non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in æterna Domini sui gaudia intrare præcipitur. Tertii vero pigrum otium, & desidiosa nequitia sic punitur, ut & vituperationis dedecoretur opprobrio, & portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem.

Te Deum.

DIE XII. JUNII.

In Festo S. Joannis a S. Facundo Conf. Duplex. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus auctor pacis, & amator charitatis, qui beatum Joannem Confessorem tuum mirifica diffidentes componendi gratia decorasti: ejus meritis,

&

& intercessione concede ; ut in tua charitate firmati , nullis a te tentationibus separemur . Per Dominum &c.

Deinde fit comm SS. Basilidis , & Sociorum Martyrum , ut in Breviario .

In i. Nocturno . Lectiones de Scriptura occurrente .

In ii. Noct. *Lectio iv.*

JOannem Sahaguni in Hispania nobili genere natum , parentes cum diu prole caruissent , piis operibus , & orationibus a Deo impetrarunt . Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit ; nam e loco superiori ad cæteros pueros crebro verba faciebat , quibus eos ad virtutem . & Dei cultum hortabatur , eorumque dissidia componebat . In patria Monahis sancti Facundi Ordinis sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur . Dum iis operam daret , curavit pater , ut Parochus Ecclesiam administraret ; quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit , ut retineret . Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus , ob spectatum ipsius probitatem intimus ei fuit , ab eoque Presbyter , & Canonicus factus , multis beneficiis auctus est . Sed relicta aula Episcopi , ut Deo quietius serviret , omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis , se cuidam Sacello addixit , ubi sacrum quotidie faciebat , ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur .

℟. Honeſtum fecit &c.

Lectio v.

POſtea ſtudiorum cauſa Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut ſimul optatis ſtudiis incumberet, & in ſacris etiam concionibus aſſiduc verſaretur. Cum vero in graviſſimum morbum incidiſſet, arctioris diſciplinæ voto ſe obſtrinxit; quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi pene nudo ex duabus, quas tantum habebat veſtes, meliorem dediſſet, ad Cœnobium ſancti Auguſtini, ſeveriori diſciplina tum maxime florens, ſe contulit: in quo admiſſus, obedientia, animi demiſſione, vigiliis, ac oratione, provectiores anteibat. Triclinii cura cum ipſi demandata eſſet, vini doliolum, ipſo attingente, omnibus Monachis per annum abunde ſuffecit. Exacto tirocinii anno; Præfecti juſſu, munus concionandi ſuſcepit. Salmanticæ id temporis adeo cruentis factionibus divina, humanaque omnia permixta erant, ut ſingulis propemodum horis cædes fierent, & omnium ordinum, ac præſertim nobilium ſanguine non viæ ſolum, & fora, ſed templa etiam redundarent.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

AT Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem re-

reduxit. Virum Principem graviter offendit, quod illius in subditos sævitiam increpasset: qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore percussus, jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti pœnitens, incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, dura eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditæ vires, quam delicti veniam precarentur Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso divinitatis fonte cælestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu præsagire frequens illi fuit; Fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænunciato, & Ecclesiæ Sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit, multis ante, & post obitum miraculis gloriosus. Quibus rite probatis, Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Leguntur Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

 Sed

Sed nona Lectio SS. Martyrum Basilidis, & Sociorum, ut in Breviario.

In Laudibus fit commemoratio eorumdem Sanctorum Martyrum Basilidis &c. ut in Breviario.

In 2. Vesperis a Capitulo fit de S. Antonio de Padua, cum commemoratione S. Joannis a S. Facundo.

DIE XIX. JUNII.

In Festo S. JULIANÆ FALCONERIÆ *Virginis, Fundatricis Tertii Ordinis Servorum B. M. V. Duplex.*

Omnia de Commun. Virgin. præter ea, quæ sequuntur.

Ad Vesperas, & ad Matutinum.

Hymnus.

CÆlestis Agni nuptias,
O Juliana dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis Virginum.
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit Charitas.
Hic morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, & nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,

Æter-

Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus
Soli tibi sit gloria. Amen.

Oratio.

DEus, qui Beatam Julianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui Corpore mirabiliter recreare dignatus es; concede quæsumus, ut, ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati, ad Cælestem Patriam perducamur. Per Dominum.

Et fit commem. SS. Gervasii &c. mm.
In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.
In ii. Noct. Lectio iv.

JUliana ex nobili Falconeria Familia, Clarissimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo Salutatæ ære suo magnifice a fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur, erexit, matre Recordata, ambobus jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippe labris suavissima Jesu, & Mariæ nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa, totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut beatus Alexius patruus, cujus institutis, ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non fœminam peperisse, sed Angelum. Nam ita modesto vultu, animoque ab omni

vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit, auditoque peccati vocabulo contremuerit, imo sceleris narratione perculsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto ætatis suæ anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

JUlianæ exemplum secutæ sunt plurimæ ex nobilioribus Familiis fœminæ, ac Mater ipsa Filiæ sese religiose instituendam dedit; itaut, aucto paulatim numero Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges, summa prudentia, ac sanctitate, tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectans divus Benitius haberet, morti proximus nulli melius, quam Julianæ, non fœminas tantum, sed & totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, & Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, & cum cæterarum esset Magistra, in re quaque domestica, licet vili, Sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integra iusumebat dies, in extasim sæpissime rapta, & si reliquum, in sedan-

dis

dis civium diſſidiis, criminoſis a via iniquitatis retrahendis, ac inſerviendis impendebat ægrotis, quorum quandoque ſaniem ex ulceribus manantem, admoto ore, lambens, eos ſanitati reſtituebat. Corpus ſuum flagris, nodoſis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere ſolita fuit. Parciſſime cibo, & hoc vili quatuor hebdomadæ diebus, & reliquis duobus, ſolo Angelorum pane contenta, excepto die Sabbati, quo pane ſolo, & aqua nutriebatur.

℟. Dilexiſti juſtitiam &c.

Lectio vi.

DUra hujuſmodi vivendi ratione in ſtomachi morbum incidit, quo ingraveſcente, cum ſeptuageſimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ ſpatium redacta eſt. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, conſtantique animo pertulit; de uno tantum conqueri audita eſt, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo poſſet, ab Euchariſtica menſa ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in anguſtiis conſtituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore ſumere nequibat, pectori ſaltem exterius admoveret. Precibus illius morem geſſit Sacerdos. Et mirum! Eodem temporis momento, divinus Panis diſparuit, & Juliana ſereno, ac ridenti vultu expiravit. Res ſupra fidem tandiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus: in-

venta enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ Christi Crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama, cæterorumque miraculorum, non Florentiæ tantum, sed totius Christiani orbis venerationem illi conciliavit; ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jusserit, Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem, Sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit Regnum Cælorum decem Virginibus, *ut in Commun. Virg. primo loco.*

Nona Lectio SS. Gervasii &c. mm. ex duab. una, & commem. in Laud.

DIE XXI. JUNII.

In Festo S. ALOYSII GONZAGÆ *Confess. Duplex. Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

CÆlestium donorum distributor Deus, qui in angelico juvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti: ejus meritis, & precibus concede, ut innocentem non secuti,

pœ-

pœnitentem imitemur. Per Dominum &c.

In i. Nocturno.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 31.*

Beatus vir &c *ut in Communi Conf. non Pont. 2. loco.*

In ii. Noct. *Lectio iv.*

ALoysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, prius cælo, quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante Aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere, ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue, ita cohibuit, ut non modo illos numquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos fere quotidie salutavit; sed a Matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus.

℟. Honestum fecit &c.

Le-

Lectio v.

ADjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia, eaque plerumque modico pane, & aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest, cum ejus prandia ferme vix unciam æquarent. Sæpe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat, flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens, ac pronus, in cælestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus, donec unam saltem, animo nusquam distracto, percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis, imo perpetua velut extasi in Deo defixæ. Ei demum ut unica adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen patre, & aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Jesu, ad quam cælesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

IN tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei vero amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Jussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lente consumptus, die quem prædixerat, undecimo Kalendas Julii, ætatis anno quarto & vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis cædi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in cælum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in cælo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem & charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis: quibus rite probatis, Benedictus Decimus tertius Sanctorum fastis angelicum Juvenem adscripsit, atque innocentiæ, & castitatis exemplar simul & patronum, studiosæ presertim juventuti dedit.

℟. Iste homo &c.

modo? non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illis semper ad Deum, eidem inserviunt; & istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in cælum nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu & corpore sancti sint, cæli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet?

℟. Sint lumbi &c.

Lectio ix.

QUa enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Elisæus, Joannes. veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cætera si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperientur, quam beatæ illæ mentes: & idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, & ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, & contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum.

In 2. Vesp. commem. S. Paulini Episc.

DIE

DIE XXV. JUNII.

In Festo S. Gulielmi *Abbatis Fundatoris Benedictinæ Congregationis Montis Virginis. Duplex.*

Antiph. Similabo eum. ℣. Amavit eum, *de Comm. Conf. non Pont.*

Oratio.

DEus, qui infirmitati nostræ ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum, & præsidium collocasti, da nobis, ita beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, & vestigia prosequamur. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lectiones de Libro Sapientiæ, Justus si morte &c.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

GUlielmus nobilibus parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartumdecimum ætatis annum expleverat, cum, miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Jacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo præcinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, & æstus, famis, & sitis summo cum vitæ discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur: Sed quominus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta, divino numine ad altiora, & sanctiora religio-

ligiosam Juvenis indolem retrahente. Porrò in Soliculo Monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias, & jejunia commoratus, divina subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebescente, jam Gulielmus latére non poterat, quare iterum Hierosolymam cogitat, & alacris se itineri committit.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

DEi autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior, ac fructuosior tam apud Italos, quàm apud exteras nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero, & inaccesso miranda exædificat celeritate. Socios deinde viros, & Religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam Evangelicis præceptis, & consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo, & sanctissimæ vitæ exemplis informat.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

ALiis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore, & miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque, & im-

immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quæ illud non silendum, quod, muliercula ad ejus castitatem tentandam immissa, in ardentibus prunis humi stratis illæsum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis Rex in summam Viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi, aliisque prænuntiato, innumeris virtutibus, & miraculis clarus obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Com. Abbat.*

Missa Os justi, *de Comm. Abbat. cum Orat. propr. ut supra.*

DIE XI. JULII.

In Festo B. ANGELI AUGUSTINI MAZZINGHI *Confessoris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo. Semiduplex.*

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui nos annua beati Angeli Confessoris tui solemnitate lætificas, præsta, ut quem religiosæ vitæ assertorem habuimus in terris, patronum habere mereamur gloriosum in cælis. Per Dominum &c.

In

In i. Noct. Lectiones de Scriptura.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

ANgelus ex illustri Mazzinghiorum familia Florentiæ natus, pueritiam, atque adolescentiam inter studia liberalium artium, quæ innocentiam tuerentur, pietatem foverent, castè integreque traduxit. Inspirante mox Deipara Virgine, sacro Carmelitarum Instituto, honorum, qui ostendebantur, haud dubia rejecta spe, nomen dedit, ut in eo peculiari divinæ Matris obsequio se manciparet, aliosque multos ad ejusdem cultum traduceret. Solemni emissa professione, severioris observantiæ studio, ad Silvarum Conventum, cui se primum addixerat, convolavit, ibique novo animi fervore concepto, satis ostendit, quam insigne sui Ordinis præsidium, ac decus futurus esset.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

SAcerdotio initiatus, eximia rerum divinarum scientia, & pietate in Deum, ac Deiparam singulari, ita omnibus se probavit, ut non semel dignus habitus sit, qui suorum regimini admoveretur. Quod quidem munus tam sedulo explevit, ut in se primum exhibens, quæ aliis juberet, nihil eorum prætermiserit, quæ ad corrigendos, & formandos subditorum mores exactor disciplina requirere videretur: magni propterea consilii vir, & vitæ sanctissimæ haud imme-

merito nuncupatus. Jejuniis corpus attenuans, quo alacrior Deo spiritus vacare posset, noctem animi magis, quam corporis quieti tribuens, divinis rebus contemplandis, piisque fundendis precibus insumebat.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

Neque vero sibi uni vacare, sed aliis etiam prodesse maxime studuit. Cum enim excellenti doctrina, atque eloquentia præditus ad proximorum salutem, quam ardenter sitiebat, utramque conferret, facile intelligi potest, quam multos suis concionibus a lata perditionis via ad arctiorem Evangelicæ perfectionis semitam revocaret. Extat adhuc perantiqua ejus effigies, quæ rosas illum, ac lilia ex ore fundentem exhibet, ut id ad suavem viri facundiam designandam referri non temere videri possit. Demum tot piis laboribus perfunctus, ac meritis cumulatus, a Beatissima Virgine, quam præcipuo semper honore, & crebro illius laudum præconio coluerat, prænunciata mortis die inter Angelorum manus ad sempiternas Beatorum sedes migravit anno salutis millesimo quadringentesimo trigesimo octavo. Ejus memoria jam inde in honore esse cœpit, & miraculis confirmata ad hanc usque diem perennat. Florentiæ præsertim, ubi sacrum Beati corpus in majori Carmeli Templo religiosissime co-

colitur. Cultum vero immemorabilem a Fidelibus præstitum Clemens Tertiusdecimus Apostolica auctoritate approbavit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi *de Comm. Conf. non Pont. 9, l. S. Pii Pp. & m.*

DIE XVI. JULII.

In Solemni Commemoratione B. M. V. DE MONTE CARMELO. *Duplex majus.*

Ad Vesperas, Ant. Dum esset Rex &c. *cum reliquis de Laudibus.*

Psal. Dixit Dominus, *cum reliquis, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ Virg.*

Capitulum. *Eccl.* 24.

AB initio, & ante sæcula creata sum & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus. Ave maris Stella.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Ant. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem.

Ora-

Oratio.

DEus, qui beatissimæ semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius; ut cujus hodie Commemorationem solemni celebramus officio, ejus muniti præsidiis, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis &c.

Deinde fit commem. S. Henrici, ut in Breviario.

In fine Hymnorum Complet. & Horarum dicatur: Jesu, tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Psal. Venite exultemus.

Hymn Quem terra.

Ant. & Psalmi trium Nocturnorum, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ.

In i. Noct. legunt. Lectiones de Parabolis Salomonis: Ego Sapientia habito, *cum Resp. ut in Festo S. Mariæ ad Nives.*

In ii Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Lectio iv.

CUm sacra Pentecostes die Apostoli cælitus afflati, variis linguis loquerentur, & invocato augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent; Viri plurimi (ut fertur) qui vestigiis sancto-

ctorum Prophetarum Eliæ, ac Elisæi institerant, & Joannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspecta, atque probata, Evangelicam fidem confestim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu, beatissimam Virginem (cujus colloquiis, ac familiaritate feliciter frui potuere) adeo venerari cœperunt, ut primi omnium in eo Montis Carmeli loco ubi Elias olim ascendentem nebulam, Virginis typo insignem, conspexerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa,* Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

AD novum ergo Sacellum sæpe quotidie convenientes, ritibus piis, precationibus, ac laudibus, beatissimam Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant. Quamobrem Fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo passim ab omnibus appellari cœperunt; eumque titulum Summi Pontifices non modo confirmarunt, sed & Indulgentias peculiares iis, qui eo titulo vel Ordinem, vel Fratres singulos nuncuparent, concessere. Nec vero nomenclaturam tantum mag ificentissima Virgo tribuit & tutelam; verum & Insigne sacri Scapularis, quod beato Simoni Anglico præ-

 buit,

buit, ut cælesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & a malis ingruentibus protegeretur. Ac demum cum olim in Europa Ordo esset ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione instarent, astitit Honorio noctu piissima Virgo Maria, planeque jussit, ut institutum, & homines benigne complecteretur.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam.

℣ Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Non in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam acceptum multis prærogativis beatissima Virgo insignivit, verum & in alio (cum ubique & potentia & misericordia plurimum valeat) filios in Scapularis societatem relatos, qui abstinentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno plane affectu, dum igne Purgatorii expiantur, solari, ac in cælestem patriam obtentu suo quantocyus pie creditur efferre. Tot ergo tantisque beneficiis Ordo cumulatus solemnem beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejusdem Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

℟.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit : * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt , dicentes : * Unguentum effusum nomen tuum .

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato , circumdata varietate. Et. Gloria Patri. Unguentum.

In iii. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, & prælegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Homilia Ven. Bedæ Presbyt. in Evang. Loquente Jesu, *cum reliquis , ut in Festo S. Mariæ ad Nives 5 Augusti . In vii.* ℟. *ubi dicit.* tuam sanctam Festivitatem, *dicat.* tuam solemnem Commemorationem.

Ad Laudes omnia sumuntur ex Officio S. Mariæ ad Nives , præter sequentia .

Ad Benedictus , Ant. Caput tuum , ut Carmelus , & comæ capitis tui , sicut purpura Regis vincta canalibus, alleluja.

Oratio. Deus, qui beatissimæ, *ut sup.*

Ad Horas , Antiph. Capit. & ℟. *brev. dicuntur ut in Officio S. Mariæ in Sabbato .*

In secundis Vesperis omnia ut in primis , præter Antiphonam ad Magnificat , quæ dicitur ut infra .

Ad Magnificat , Ant. Gloria Libani data est ei , decor Carmeli, & Saron , alleluja.

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. CAMILLI DE LELLIS *Confess. Duplex . Omnia de Communi Conf. non Pont exceptis iis, quæ sequuntur.*

In hymn. M. S.

Oratio.

DEus, qui sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus quæsumus meritis, Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem vincere, & ad cælestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus &c.

In i. Noct Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv

CAmillus Bluclanici Theatinæ Diœcesis Oppido ex nobili Lelliorum familia natus est matre sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmnini puerorum, idem signum gestantium, præeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, sæculi vitiis aliquandiu indulsit; donec vigesimum quintum agens ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lumine, divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmi-

miter decreverit. Quare ipso, quo id contigit Purificationis Beatissimæ Virginis festo die ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summi precibus exornavit: Voti compos semel, atque iterum factus est; sed fœdo ulcere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iterato recrudescente, divinæ Providentiæ, majora de eo disponentis, consilio, humiliter se subjecit, suique victor, illius Religionis bis expetitum, & susceptum habitum bis dimisit.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

Romam profectus, in Nosocomium, quod Insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perspectans ejus virtutes sibi demandatam, summa integritate, ac sollicitudine vere paterna peregit. Omnium ægrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus & cohortationibus opem ferre solemne habuit; quibus in muneribus præclare præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros

 ite-

iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adjunctis sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste; nam Camillus cælesti voce, e Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis Simulacro, emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, Infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod Institutum quam foret Deo acceptum, & animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris Confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis, decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba, sæpius se vidisse testatus est.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

ARctioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fructus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in Infirmis, hilari promptoque animo arripiebat; utque omnium in-

indigentiis præsto esset, Generalem Ordinis Præfecturam, Cælique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum & Urbis contagioso morbo primum, deinde extrema annonæ laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & Proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono, & gratia sanitatum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus, cum pelle tantum, & ossibus constare videretur, quinque molestis æque ac diutinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ, inter suavissima Jesu & Mariæ nomina, ad ea verba: Mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat: qua prædixerat hora, obdormivit in Domino, pridie idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto; Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus Decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. *Cap. 15. d.*

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Joann. Ev.

QUid putamus, Fratres mei? numquidnam solum ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut vere de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certe commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria hæc, major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione concluduntur duo illa præcepta; major tamen dicta est esse non sola. De Fide igitur nobis, quam multa mandata sunt! quam multa de Spe! Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas.

℟. Iste est &c.

Lectio viii.

UBi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit; nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen

potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque, ubi dilectio est, ibi necessario Fides, & Spes, & ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum, tamquam se ipsum, quandoquidem non diligit & se ipsum! Est quippe impius, & iniquus. Qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

℞. Sint lumbi &c.

9. l. dic. de SS. Symphorosa &c. min, ut in Brev. ex 2. nn.

DIE XIX. JULII.

In Festo S. VINCENTII A PAULO *Confess. Duplex. Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.*

Oratio.

DEus, qui ad evangelizandum pauperibus, & Ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, beatum Vincentium Apostolica virtute roborasti: præsta quæsumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

VIncentius a Paulo natione Gallus, Podii, non procul ab Aquis Tarbellis, in Aquitania natus, jam tum a puero eximiam in pauperes charitatem præsetulit. A custodia paterni gregis ad

literas evocatus, Humanas Aquis, Divinas cum Tolosæ, tum Cæsaraugustæ didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laurea insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt, sed in captivitate positus herum ipsum Christo rursus lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit; unde in Galliam reversus Clippiaci primum, mox Castellionis Parœcias sanctissime rexit. Renunciatus a Rege primarius Sacrorum minister in Galliæ triremibus, mirum quo zelo & ducum, & remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a S. Francisco Salesio præpositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam substinuit, ut maxime comprobaverit judicium sanctissimi Præsulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur.

℟. Honestum fecit &c.

Lectio v.

EVangelizandis pauperibus, præsertim ruricolis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum Alumnos Congregationis, quam sub nomine Presbyterorum sæcularium Missionis instituit, perpetuo voto, a Sancta Sede confirmato, speciatim obstrinxit. Quantum autem augendæ Cleri disciplinæ allaboraverit, testantur erecta majorum Clerico-

rum

rum Seminaria, Collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia, & sacræ Ordinationi præmittenda Exercitia, ad quæ, sicut & ad pios laicorum secessus Instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ad amplificandam fidem, & pietatem, Evangelicos misit operarios non in solas Galliæ provincias, sed & in Italiam, Coloniam, Scotiam, Hiberniam, atque ad Barbaros, & Indos. Ipse vero vita functo Ludovico Decimotertio, cui morienti hortator adstitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici Decimiquarti in Sanctius Consilium accitus studiosissime egit, ut nonnisi digniores Ecclesiis, ac Monasteriis præficerentur; Civiles discordiæ, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, & exhorruit, amputarentur, debitaque judiciis Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenis dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis, & hospitiis etiamnum superstitibus excepit, ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasque regiones peste, fame, belloque

vastaras, prolixe refecit. Plurima ad perquirendos, & sublevandos miseros Sodalitia fundavit; inter quæ celebris Matronarum cœtus, & late diffusa sub nomine Charitatis Puellarum Societas; Puellas quoque, tum de Cruce, tum de Providentia, ac Sanctæ Genovefæ ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Hæc inter, & alia gravissima negotia, Deo jugiter intentus, cunctis affabilis ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere: rem nullam sibi placere, præterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari, corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, ætatis suæ octogesimo quinto, Parisiis in domo Sancti Lazari, quæ caput est Congregationis Missionis, placide obdormivit; quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum, Clemens Duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quotannis assignata.

℟. Iste homo &c.

In iii. Noct. Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evang.*

DIE

DIE XX. JULII.

In Festo S. Hieronymi Æmiliani *Conf. Duplex minus. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter sequentia.*

Oratio.

DEus misericordiarum Pater, per merita, & intercessionem beati Hieronymi, quem Orphanis adjutorem, & patrem esse voluisti; concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur, & sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

HIeronymus e gente Patricia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiæ addictus, difficillimis Reipublicæ temporibus, Castro novo ad Quarum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus ac pedibus vinctus, cui, omni humana ope destituto, Beatissima Virgo, ejus precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, & per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumen ducit. Urbem ingressus ad Deiparæ aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias cœpit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum præsertim misertus, qui parenti-

bus

bus orbati, egeni, & ſordidi per urbem vagabantur, quos in ædes a ſe conductas recepit de ſuo alendos, & Chriſtianis moribus imbuendos.

℟. Honeſtum fecit &c.

Lectio v.

PEr eos dies Venetias appulerant beatus Cajetanus, & Petrus Carafa poſtmodum Paulus Quartus, qui Hieronymi ſpiritu, novoque inſtituto colligendi Orphanos, probato, illum in Incurabilium Hoſpitale adduxerunt, in quo Orphanos ſimul educaret, atque ægrotis pari charitate inſerviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixie primum, deinde Bergomi, atque Novocomi Orphano trophia erexit; Borgomi præſertim, ubi præter duo, pro pueris unum, & pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo mulieribus a turpi vita ad pœnitentiam converſis, aperuit. Somaſchæ demum ſubſtinens, in humili pago Agri Bergomenſis ad Venetæ ditionis fines, ſibi, ac ſuis ibi ſedem conſtituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea, a Somaſcha, nomen factum, quam ſubinde auctam, & propagatam, nedum Orphanorum regimini, & Eccleſiarum cultui, ſed ad majorem Chriſtianæ Reipublicæ utilitatem. Adoleſcentium in litteris, & bonis moribus inſtitutioni, in Collegiis, Academiis, Seminariis addictam,

ctam, Sanctus Pius Quintus inter Religiosos Ordines adscripsit, cæterique Pontifices privilegiis ornarunt.

℟. Amavit eum &c.

Lectio vi.

ORphanis colligendis intentus, Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, & utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, Magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somascham redux, omnibus omnia factus a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere perspiceret. Agricolis immixtus per agros sparsis dum se illis adjutorem in metendis frugibus præbet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine fœda abstergens, & patienter tractans curabat, putridis rusticorum vulneribus medebatur, eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte, qui Somaschæ imminet reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis cædens, dies integros jejunius transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens sui aliorumque noxarum pœnas luebat. In hujus specus interiori recessu, ex arido silice extillat aqua, precibus Servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quæ usque in hodiernam diem jugiter manans, & in varias regiones delata, ægris sanitatem, plerumque conciliat. Tandem ex contagio-

gione, quæ per omnem vallem serpebat, dum ægrotantibus inservit, & vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex & quinquaginta, quam paulo ante predixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, & post mortem miraculis illustrem Benedictus XIV. Beatorum, Clemens vero XIII. Sanctorum Fastis solemniter adscripsit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 19. *v.* 13.

IN illo tempore: oblati sunt ei parvuli, ut manus eis imponeret, & oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 61. in Matth.

CUr Discipuli pueros exigebant? Dignitatis causa. Quid ergo ille? Ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, & suscipit, & ulnis complectitur, talibusque Regnum Cœlorum pollicetur, id quod etiam dixit superius. Et nos igitur si volumus hæredes esse Cœlorum hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim Philosophiæ culmen, simplicem esse cum prudentia. Hæc vita est angelica: Anima enim puerulo omnibus animi morbis vacua est; non memoriam retinet iniuriam, sed eas inferentes adit,

ut

ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus cædatur, eam semper quærit, & omnibus anteponit.

℟. Iste est qui &c.

Lectio viii.

SI Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non præfert eam matri pannis detritis vestitæ, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore existimare solet, & nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscendit. Non eisdem, quibus nos, ærumnis premitur, nec pecuniarum jactura, rebusque similibus, nec eisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: talium est enim Regnum Cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt.

℟. Sint lumbi vestri &c.

Lectio ix.

QUia enim Pharisæi non aliunde, quam a nequitia, & arrogantia ad agendum ferebantur, ideo ubique Discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, & primi confessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec sinit eos hu-

ma-

manum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios sese efferre. Nam etiamsi hæc parva videntur esse; at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisæi in malorum culmen ascenderunt; salutationes, primos consessus, & medios requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum.

DIE XXI. JULII.

In Festo S. Eliæ Prophetæ. *Duplex.*

Ad Vesperas, *Ant.* Zelo zelatus sum pro Domino Deo Exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psal. Dixit Dominus &c.

Ant. Usquequò claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum. *Psal.* Confitebor &c.

Ant. Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, & devoret te, & quinquaginta tuos. *Psal.* Beatus vir &c.

Ant. Non ego turbavi Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini.

Psal. Laudate pueri &c.

Ant. Occidisti insuper, & possedisti: Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua.

Psal. Lauda Jerusalem &c.

Capitulum. *Eccl.* 48.

SUrrexit Elias Propheta quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat.

Qui

Qui induxit in populos famem, & irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

NUnc juvat celsi properare ad alta
Monte Carmeli juga, & ore pleno
Vatis Eliæ meritos referre
Laudis honores.

Dum fames, terras premeret, ministro
Utitur Corvo: viduæ farinam
Sufficit solers, oleoque manat
Hydria pingui.

Hic, Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Reddere lucem.

Claudit & nubes, aperitque verbo;
Imperat post tres properanter annos
Decidant cœlo, sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque sancte
Spiritus laus, imperium, potestas
Tempus in omne. Amen.

℣. Verbo Domini continuit cœlum.
℟. Et dejecit de cœlo ignem ter.

Ad Magnificat, Ant. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, antequam veniat dies Domini magnus, & horribilis, & convertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum.

Oratio.

PRæsta quæsumus, omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse

esse credimus, eodem interveniente ad cœlestia sublevemur, & Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum &c.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Prophetarum Dominum,* Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus &c.

Hymnus. Nunc juvat celsi &c. *ut supra ad Vesperas.*

In i. Nocturno.

Ant. Factum est autem, ut ægrotaret filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus. *Ps.* Beatus vir &c.

Ant. Dixit mulier ad Eliam: quid mihi, & tibi, vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ & interficeres filium meum?

Ps. Quare fremuerunt &c.

Ant. Ait Elias ad viduam: da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, & revixit puer.

Ps. Domine, quid multiplicati sunt &c.

℣. Verbo Domini continuit cœlum.

℟. Et dejecit de cœlo ignem ter.

De Libro tertio Regum.

Lectio i. *Cap.* 17.

DIxit Elias Tesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, & pluvia nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum dicens: Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in

in torrente Carith, qui est contra Jordanem, & ibi de torrente bibes: corvisque præcepi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, & fecit juxta verbum Domini. Cumque abiisset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, & carnes mane; similiter panem, & carnes vesperi, & bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, & vade in Sarephta Sidoniorum, & manebis ibi: præcepi enim ibi mulieri viduæ, ut pascat te.

℟. Recede hinc & vade contra Orientem: dixit Dominus ad Eliam: * Qui abiit, & fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscendere in torrente Carith, & ibi de torrente bibes, corvisque præcepi, ut pascant te ibi. * Qui abiit,

Lectio ii.

SUrrexit & abiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua colligens ligna, & vocavit eam, dixitque ei: da mihi paululum aquæ in vase ut bibam. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellam panis in manu tua. Quæ respondit: Vivit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydria; & paululum olei in lecytho, en

col-

colligo duo ligna, ut ingrediar, & faciem illud mihi, & filio, ut comedamus, & moriamur. Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac ficut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies post ea: Hæc autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terræ. Quæ abiit, & fecit juxta verbum Eliæ: & comedit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farinæ non defecit, & lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ.

℞. Abiit mulier, & fecit juxta verbum Prophetæ: * Et comedit ipse, & illa, & domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinæ non defecit, & lecythus olei non est imminutus juxta verbum Eliæ; * Et comedit.

Lectio iii.

FActum est autem post hæc, ægrotavit filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus, ita ut non remaneret in eo halitus. Dixit ergo ad Eliam: quid mihi & tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum? & ait ad eam Elias: da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus,

&

& portavit in cœnaculum, ubi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. Et clamavit ad Dominum, & dixit: Domine Deus meus, etiamne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamavit ad Dominum, & ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliæ, & reversa est anima pueri intra eum, & revixit.

℟. Reversa est anima pueri intra eum, & revixit, & tradidit matri suæ, & ait illi: * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias puerum, & deposuit eum in inferiorem domum, dicens: * En vivit. Gloria Patri. En vivit.

In ii. Nocturno.

Ant. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: vade, & ostende te Achab, ut dem pluviam super faciem terræ. *Ps.* Cum invocarem &c.

Ant. Ait Elias ad Achab: Ascende, comede, & bibe, quia sonus multæ pluviæ est. *Ps.* Verba mea &c.

Ant. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Jezrael.

Ps. Domine Dominus noster &c.

℣. Tu ungis Reges ad pœnitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ex

Ex Libro Sancti Epiphanii Episcopi.
De Vitis Prophetarum.
Lectio iv.

ELias Propheta ex Thesbis existebat è Continente Arabum; de Tribu Aaron Levitæ. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant ædes Sacerdotibus consecratæ, ac destinatæ. Quem cum eniteretur parens ejus, ejusmodi Sabæ patri visio apparuit. Viri niveum quemdam præseferentes habitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin & flammam ignis cibi loco ministrant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad Sacerdotes retulit. Respondit autem illi Chrematismus, hoc est Oraculum, sive Responsor: Cave manifestum facias: erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia: & judicabit Israel cum igne, tum romphæa. Hic est ille Elias, qui ter ignem è cælo deduxit: quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, & in cœlum denique nimbo seu turbine ignis assumptus est.

℟. Ait Abdias ad Eliam; cum recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, & tu dicis: * Dic Domino tuo: Adest Elias.

℟. Dixit Elias; Vivit Dominus exercituum, ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi.
De Vita & morte Sanctorum.
Lectio v.

ELias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus, atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, industria solers, excellenti ingenio præditus, in exercitatione disciplinæ rectus, in sancta meditatione assiduus, metuque mortis intrepidus. Verberavit tyrannos, sacrilegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit, triennii siccitate clausit imbribus cœlum. Oravit rursum, & cœlum dedit pluvias. Mortuum mulieris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinæ non defecit, & vas olei perpetuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de cœlo venit: Duos quinquagenarios cum militibus cœlesti igne combussit, Jordanem transiens tactu melotis abrupit aquas.

℟. Cum venisset Elias ad portam Civitatis, apparuit ei mulier vidua, colligens ligna, & vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquæ in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi obsecro, & buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio vi.

POst hæc igneo curru in cælum raptus ascendit, venturus, juxta Ma-

 la-

lachiam Prophetam, in fine mundi, præcursurus Christum, annunciaturus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, itaut bellum gerat Antichristus adversus eum, & Henoch qui cum eo venturus est, & occidet eos. Cadavera vero eorum tribus diebus, & sex horis in plateis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post hæc veniet Dominus, & interficiet Antichristum gladio oris sui, & eos, qui adoraverunt eum, & regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in æternum.

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vicibus, & clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliæ.

℣. Domine Deus meus revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri. Et exaudivit.

In III Nocturno.

Ant. Dixit Elias Prophetis Baal: eligite vobis bovem unum, & invocate nomina deorum vestrorum: qui clamabant, & non erat quis responderet.

Ps. Domine, qui habitabit &c.

Ant. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocaustum, accedens Elias oravit ad Dominum.

Ps. Domine in virtute tua &c.

Ant. Orante Elia cecidit ignis Domini, & voravit holocaustum, & ligna, & la-

lapides, pulveremque, & aquam, quæ erat in aquæductu lambens.

Ps Domini est terra &c.

℣ Beati sunt, qui te viderunt.

℟ Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap* 17.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem fratrem ejus, & duxit illos in montem excelsum seorsum, & transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 57. in Matth paulo post princ.

CUjus autem rei gratia Moysen, & Eliam produxit? Multas quidem dicere quis causas possit. Primum quoniam & turbæ, alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, & Eliam ceterorum Prophetarum vertices producit, & quam magnum sit inter servos, & dominum discrimen oculis cernerent, utque recte laudatum crederent Petrum, qui filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judæi accusabant, & blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicarent. Dicebant enim: Hic non est a Deo, quia Sabbatum non servat: & rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis: ut ipsa re monstraretur, quia ex invidia hæc criminaban-

tur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis prævaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, æqualem se Patri faciendo; eos produxit in medium, quorum alteruter in alterutra istarum rerum præfulsit. Moysi enim legem dedit; quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judæi credebant; nec prævaricatorem ejus, & legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset: Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui æqualem se Patri dicebat, si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

℟. Ait Elias nuntiis Regis Samariæ: numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamobrem hæc dicit Dominus: * De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

℣. Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, & revertimini ad Regem, & dicetis ei. * De lectulo.

Lectio viii.

AD hæc omnia illud etiam possumus dicere, ut tam mortis, quam vitæ habere potestatem liquido, ac vere crederetur; utque supernorum, & infernorum Dominus ostenderetur; idcirco Moysen jam mortuum, & Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero causam Evangelista quoque

que ipse tetigit. Quænam igitur illa est? Ut Crucis gloriam ostendat, & tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, & ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsum semper appellabat.

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cælum, * Elisæus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus, & equi ignei diviserunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in cælum. Elisæus. Gloria Patri. Elisæus.

Lectio ix.

Accedit ad hæc omnia virtus quoque virorum singularis. utque præcipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, & sequatur me; hac de causa eos, qui centies pro Dei præceptorum custodia, & populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium producit, quorum uterque cum animam perdiderit, invenit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos loquuti sunt; alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: & quod magnum est pro ingratis hominibus, & inobedientibus, a qui-

bus in atrocia pericula compulsi sunt : qui etsi privati .. ac absque potestate fuerant, propositum tamen habuerunt ab Idolorum cultu populum eripere : quorum alter tardus lingua, & voce tenuis, alter etiam aliquo modo rusticior, & uterque sæcularium divitiarum apprime contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias præter melotem aliquid habebat : præsertim cum veteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollerent.

Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas.

Ant. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in cælum.

Ps. Dominus regnavit, *cum reliquis ut in Dominica.*

Ant. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias, & Elisæus de Galgalis.

Ps. Jubilate.

Ant. Tulit Elias pallium suum, & percussit aquas, & divisæ sunt, & transierunt ambo per siccum.

Ps. Deus, Deus meus.

Ant. Cum Elias, & Elisæus pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diviserunt utrumque.

Cantic. Benedicite omnia opera.

Ant. Ascendit Elias per turbinem in cælum : Elisæus autem videbat, & cla-

ma-

mabat: Pater mi, currus Israel, & auriga ejus.

Ps. Laudate Dominum de cælis.

Capitulum. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias &c.

Hymnus.

TE magne rerum Conditor
Mens nostra glisicit laudibus
In hoc Tesbite maximo,
Quem diligis extollere.
Hic namque sacri nominis
Tui zelator provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.
Illo precante victimas
Absumit ignis cælitus:
Hi perstrepentes acriter
Sunt omnibus ludibrio.
Dum Jezabelis impiæ
Vitans furorem noxium
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.
Panem sibi qui proferens
Lymphamque, jussit pergere
Cibo repletum strenue
Ad montis Horeb verticem.
Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium:
Hac vi dapes sunt præditæ,
Quas dextra Dei porrigit.
Omnis tibi sit gloria
Verbum, Pater, Paraclite,
Inseparata Trinitas,
Quæ condidisti omnia. Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisæo completus est spiritus ejus.

Ad Benedictus, *Ant.* Elias homo erat similis nobis, passibilis, & oratione oravit, ut non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursum oravit, & cælum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum.

Oratio.

Præsta quæsumus &c.

Ad Tertiam.

Ant. Factum est autem, cum levare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias, & Elisæus de Galgalis.

Capitulum.

SUrrexit Elias Propheta quasi ignis, & verbum ipsius, quasi facula ardebat, qui induxit in populos famem, & irritantes illum invidia sua pauci facti sunt.

℟. *breve*. Verbo Domini * continuit cælum. Verbo.

℣. Et dejecit de cælo ignem ter. Continuit. Gloria Patri. Verbo.

℣. Tu ungis Reges ad pœnitentiam.

℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ad Sextam.

Ant. Tulit Elias pallium suum, & percussi aquas, & divisæ sunt, & transierunt ambo per siccum.

Capitulum. *Eccl.* 48.

VErbo Domini continuit cælum, & dejecit ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis. ℟.

℟ *breve*. Tu ungis Reges * ad pœnitentiam. Tu.

℣. Et Prophetas facis successores post te. Ad. Gloria Patri. Tu.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam.

Ant. Ascendit Elias per turbinem in cælum. Elisæus autem videbat, & clamabat: Pater mi, currus Israel, & auriga ejus.

Capitulum. *Eccl* 48.

TU sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei. Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracundiam Domini.

℟. *br.* Beati sunt, * Qui te viderunt. Beati.

℣. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te. Gloria Patri. Beati.

℣. Elias in turbine tectus est.

℟. Et in Elisæo completus est spiritus ejus.

In secundis Vesperis omnia ut in primis præter sequentia.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat, Ant. Tulit Elias pallium suum, & percussit aquas Jordanis, quæ divisæ sunt in utramque partem, & transierunt ipse, & Elisæus per siccum: & ascendit Elias per turbinem in cælum.

DIE II. AUGUSTI.

In Festo S. STEPHANI *Papæ , & Mart. Duplex . Omnia de Commun. unius Mart. præter ea , quæ sequuntur .*

Oratio .

DEus , qui nos beati Stephani Martyris tui , atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut cujus natalitia colimus , de ejusdem etiam protectione gaudeamus . Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

STephanus Julii filius Romanus, beati Cornelii Papæ , & martyris Archidiaconus ; ac post Lucium ejusdem successor , Valeriano , & Gallieno imperantibus , difficillimis temporibus Romanam rexit Ecclesiam . Novatianos lapsis omnem ad pœnitentiam aditum intercludentes , veluti infestissimos Christianæ pietatis hostes , Pontificia auctoritate damnavit , Marciano Arelatensi eorumdem in Gallia antesignano Episcopali Sede dejecto . Cum plerique sanctitate ac doctrina insignes Episcopi, in Asia , atque Africa coactis Synodis , baptizatos ab Hæreticis , ac deinde ad Catholicam Fidem accedentes , iterum salutaribus undis abluendos esse sanxissent . Stephanus Apostolicæ traditionis assertor , erroneam illorum sententiam gravissimis rescriptis damnavit , sancto Cypriano scribens : Nihil innovetur , nisi quod traditum est .

Quod

Quod Stephani decretum universa postea Ecclesia sequuta est ; idemque contra Donatistas sanctus Augustinus solide propugnavit.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

DE Christiana Religione augenda solicitus, plurimos ad Christi fidem convertit, in iis Olympium Tribunum cum uxore Exuperia, & filio Theodulo. Item Nemesium Tribunum cum tota familia, oculis Lucillæ ejus filiæ restitutis; qui omnes Jesu Christi martyres fuerunt. Idem semel centum & octo, & iterum alios septuaginta promiscui sexus ab Idolorum superstitione ad Christi cultum adductos, baptizavit. Sed vehementer jamjam ingravescente persecutione Imperatorum, Stephanus convocato Clero, ad martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas, & Concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab Infidelibus ad Templum Martis, ut ei sacrificaret, libere negavit, se dæmonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis statua terræmotu coccidit, templumque contremuit. Quare omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, ad suos revertitur in Cœmeterium Lucinæ.

℟. Desiderium animæ &c.

Lectio vi.

CUm vero Stephanus assiduis concionibus, uti proxime dato exemplo jam fecerat, ad Christianam Religionem inter sævientis persecutionis procellas servandam, fideles hortaretur, eosque divinis præceptis instrueret; dum Missarum solemnia perficit, advenientibus iterum Imperatorum satellitibus, ei in sua Sede caput abscinditur, Corpus cum eadem Sede, conspersa Martyris sanguine, a Clericis sepultum est in Cœmeterio Callisti quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Habuit ordinationes duas mense Decembris, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos tres. Erga quem beatum Pontificem singulari devotione permotus Cosmus Medices Primus Magnus Dux, institutum abs se sacrum Equitum Ordinem, de ejusdem Sancti Stephani nomine nuncupavit, quem a Pio Quarto anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo approbatum, successores quoque Romani Pontifices insignibus privilegiis cumularunt. Cosmus itidem Tertius Magnus Dux & Equitum Magister, solemni supplicatione beati Stephani Reliquiis in principe Equitum Ecclesia Pisis collocatis, ejusdem Officium sub ritu duplici minori in suis ditionibus recitandum ab Innocentio Undecimo Pontifice Maximo obtinuit: quod postea

Ale-

Alexander Octavus Pontifex Maximus cum propriis Lectionibus in Ecclesiis Equestris Ordinis, ac ab Equitibus Sacerdotibus uti de Patrono persolvendum indulsit.

℟. Stola jucunditatis &c.

In iii. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis vult post me venire, *de Comm. unius Mart.* 2. *loco*.

DIE IX. AUGUSTI.

In Festo B. Joannis a Salerno *Confess. Ordinis Prædicatorum. Duplex minus.*

Oratio.

Deus, qui in Fidei incrementum beatum Joannem Confessorem verbi tui præconem eximium effecisti: ejus nobis intercessione largire, ut quod corde credimus ad justitiam, ore ad salutem confiteamur. Per Dominum &c.

In i Noct. Lectiones de Scriptura.

In ii. Noct. Lectio iv.

Joannes Salerni gente Quarna veterum Normannorum ortus, Bononiæ in Fratrum Prædicatorum familiam cooptatus est, ejusque de manu beati Dominici vestes suscepit. Ipso Duce, & Magistro tantum in semita virtutis, & religiosæ perfectionis profecit, ut missis ab eodem Sancto Fundatore ad propagandum per Etruriam Ordinem duodecim probatissimis viris, Joannem, etsi junioris ætatis tunc fuisse merito coniici possit, præfecerit. Sanctissimi Patris præce-

ptis

ptis obtemperans, cum sociis contendit Florentiam versus, ac Ripulis tertio ferme ab ea lapide primum constitit in domo a pio Cive Florentino illis parata prope Sacellum, quod extrui is ipse curaverat. Inde vir Sanctus quotidie in Urbem veniens, jugi verbi Dei prædicatione, ac morum innocentia arctissime sibi devinxit animos Florentinorum, qui perditos in viam salutis redire, reliquos autem in bono confirmari illius hortamentis, atque monitis perspiciebant. Verum qui rem Civitatis publicam tunc moderabantur animadvertentes, incommodum eidem esse, quod singulis diebus summo mane Florentiam pergere, & vespere ad Hospitium Ripulitanum remeare deberet, de loco, in quo intra Urbis mœnia una cum Sociis degere posset, ei providendo cogitarunt. Itaque primum ad sancti Pancratii, dein ad sancti Pauli, ac demum ad Sanctæ Mariæ Novellæ, seu Vineatum ritè fuit eis Domicilium constitutum.

℟ *Lectio v.*

HOc in loco piorum largitionibus Sacra Æde amplificata, constructoque Cœnobio novi Prædicatores Florentiæ vivere cœperunt arctiori legum sui Ordinis observantia. Exemplo suo cunctis Joannes præibat. Assidua cibi, potusque abstinentia, despicientia, & castigatione sui, quotidiano orationis studio, rerum divinarum contemplatione, quam ad plu-

plures horas, noctu præsertim, ducebat, ferventi devotione, ac cæremoniarum observatione diligentissima dum Sacris operaretur, cæterisque virtutibus, quæ hominem cumprimis decent aliorum regimini præfectum, ad sui imitationem, atque puriorem regularis Disciplinæ cultum sodales magnopere excitabat. Corporis, animique castitas potissimum in eo excelluit: qua sane quantum præstaret, miro prorsus modo Deus voluit esse perspicuum. Siquidem cum ab impudica muliere frustra tentatus relatam de immundo spiritu ab se victoriam singulari humilitate celare niteretur, Dæmon ipse, Deo ita jubente, per os energumeni rem totam palam fecit, negans, se liberum hominem aliquando dimissurum, nisi is, qui inter flammas innoxius permanserat, se inde expelleret; vocatoque Dei Famulo, ad ipsius nutum, ægrum multum discerpens, illico discessit. His, aliisque ab eo præclare gestis, gratia quoque curationum, qua ferunt a Deo fuisse donatum, factum est, ut plures pietate, nobilitate generis, doctrinæ fama, ecclesiasticisque dignitatibus fulgentes viri ab illo in Ordinem recipi postularent, reque ipsa fuerint recepti: quos inter unus sanguine Christianam Fidem sancivit, duo autem conspicuis fuerunt deinde Italiæ Ecclesiis præpositi.

Le-

Lectio vi.

INstante obitu sancti Dominici, Bononiam perrexit, ut Parenti optimo Filii obsequentis, atque amantissimi extrema exhiberet officia. Florentiam inde redux in hæreticos Patarenos, exitialem Manichæorum sobolem, Ecclesiæ æque ac, Reipublicæ statum perturbantes, cum id a Gregorio Nono Romano Pontifice ipsi fuisset demandatum, insurgens, eorum audaciam fregit, atque contumeliis, ac probris, quibus illum ab incœpto deterrere conabantur, fortiter toleratis, Catholicam Fidem egregie tutatus est. Ejusdem Pontificis jussu opus reformationis apud Monachos sancti Anthimi Clusinæ Diœcesis strenue promovit. In ædibus Ripularum, ubi primo suo in Etruriam adventu consederat, sacrarum Virginum Collegium instituit sub sui Ordinis Regula. Innumeris demum pro Ecclesiæ bono, Fideique incremento perfunctum laboribus, post administratam ad plures annos ingenti cum suorum, tum civium profectu Cœnobii Sanctæ Mariæ Novellæ præfecturam, dies ultima excepit, quam lætus aspexit, Fratresque, quos de suo obitu antea monuerat, ad vitæ sanctimoniam, atque ad vota sua Deo fideliter reddenda cohortatus, Sacris Ecclesiæ expiatus sanctissimæ excessit. Ad ejus sepulchrum frequens cœpit fieri concursus populorum, illius opem implorantium, seque eam adeptos pro-

profitentium, ac eidem cultum deferentium Beatorum : quem cultum ad hæc usque tempora continenter propagatum Pius Sextus Pontifex Maximus Apostolica auctoritate probavit, & de Beato Joanne Festum cum Officio, & Missa ab universo Ordine Fratrum Prædicatorum celebrari benigne concessit.

In iii. Noct. de Comm. 1. loc.

DIE XXI. AUGUSTI.

In Festo S. JOANNÆ FRANCISCÆ FREMIOT DE CHANTAL. *Duplex. Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

OMnipotens, & misericors Deus, qui beatam Joannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiritus fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti : ejus meritis, & precibus concede, ut qui infirmitatis nostræ conscii de tua virtute confidimus, cælestis gratiæ auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

JOanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus ab ineunte ætate eximiæ sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem

ae-

nobilem quendam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illicò tradidisse in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens a sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anelans religioni, ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a Patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subjectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate Pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

VIro in venatione interempto perfectioris vitæ consilium iniens, continentiæ voto se obstrinxit, Viri necem non solum æquo animo tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium occisoris filium e sacro Fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quicquid a domesticis curis supererat temporis,

pre-

precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, & honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniæ observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato Sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, & manantibus fætido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum quem etiam vocationi obsistentem sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, & sacri Instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrimè custodivit; & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ vero animi demissionis, & obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens arduissimo efficiendi sem-

per

per id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, & scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, & charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, & Sacramentis rite susceptis Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum, ejusque Animam occurrente S. Francisco Salesio in cœlos deferri S. Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Ejus corpus postea Annecium translatum fuit; Eamque miraculis ante, & post obitum claram Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens Decimustertius albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem diem duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus celebrari præcepit.

℟. Fallax gratia &c.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Thesauro *de Comm.*

DIE XXVII. AUGUSTI.

In Festo S. Josephi Calasanctii *Confessoris. Duplex. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ sequunt.*

Oratio.

Deus, qui per sanctum Josephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiæ, ac pietatis juventu-

tutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es; præsta quæsumus, nos ejus exemplo, & intercessione ita facere, & docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dominum nostrum Jesum Christum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

JOsephus Calasanctius a Matre Dei Petraltæ in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis, futuræ in pueros charitatis, & eorum institutionis indicia præbuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis Fidei, & sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis Theologicis Valentiæ operam daret, nobilis potentisque fœminæ illecebris fortiter superatis, virginitatem quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus a compluribus Episcopis in Castellæ Novæ, Aragoniæ, & Catalauniæ regnis in partem labores adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, Ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At cælesti visione, & Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

IN Urbe summa vitæ asperitate, vigiliis, & jejuniis corpus affligens in ora-

orationibus, & cœlestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue urbem depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut præter subsidia ægrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiæ, ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio Instituto profiterentur: Ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, & sancti Jobi exemplum diceretur.

℟. Amavit eum &c.

Le-

Lectio vi.

Quamvis Ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ, & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, & absentia cognoscendi donis, & miraculis clarus. Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantia coluit, & suis maxime commendavit; aliorumque Cœlitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, & Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum prænunciasset, secundum & nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Ejus Cor, & Lingua post sæculum integra, & incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus. ℟.

℟. Iſte homo &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii ſecundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 18.

IN illo tempore: Acceſſerunt Diſcipuli ad Jeſum dicentes: Quis putas, major eſt in Regno Cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryſoſtomi.

In Cap. 18. *Matth. Hom.* 60.

VIdete, ne aliquem iſtorum contempſeritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem ſemper aſpiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas eſt. Ad tuendos, conſervandoſque puſillos diligentiores non reddit. Perſpicis quam ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, & quantum ſtudium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia ſupremas decipientibus eos pœnas ſtatuit, tum quia ſummam pollicetur mercedem his, qui coram eorum ſuſcipiunt, idque tam ſuo, quam patris exemplo corroborat.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & de omni corde ſuo laudavit Dominum. * Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo ſine querela, verus Dei cultor, abſtinens ſe ab omni opere malo, & permanens in innocentia ſua.

* Ipſe intercedat &c.

Lectio viii.

DOminum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro fratribus omitta-

tamus; etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimium videntur: sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur: Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergò, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit: * Et vos &c. Gloria Patri &c. * Et vos &c.

Lectio ix.

SI non est nobis satis ad salutem quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare: cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit? Quid majus quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certe pictore, omni certe statuario, cæterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

DIE XXX. AUGUSTI.

In Festo S. Rosæ a S. Maria *Virg. Limana. Duplex. Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ assignantur propria.*

Oratio.

BOnorum omnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam cœlestis gratiæ rore præventam, virginitatis, & patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis tuis, ut in odorem suavitatis ejus currentes, Christi bonus odor effici mereamur. Qui tecum vivit &c.

Et fit commem. Decollat. S. Joan. Baptistæ & SS. Felicis, & Adaucti Mart. ut in Breviario.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.
In ii. Noct. Lectio iv.

PRimus Americæ Meridionalis flos sanctitatis virgo Rosa, christianis parentibus Limæ progenita, mox ab incunabulis claruit futuræ sanctimoniæ indiciis: nam vultus infantis mirabiliter in rosæ effigiem transfiguratus huic nomini occasionem dedit: cui postea Virgo Deipara cognomen adjecit, jubens vocari deinceps Rosam a Sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adultior, ne a parentibus ad nuptias cogeretur, clam sibimet venustissimam capitis cæsariem præscidit. Jejuniis supra humanum modum addicta, integras Quadragesimas transegit pane abstinens, ac dietim solis quinque granulis mali citrini victitans. ℟.

℟ Propter &c.

Lectio v.

HAbitu Tertii Ordinis Sancti Dominici assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicavit: oblongo, asperrimoque cilicio sparsim minusculas, acus innexuit: sub velo coronam densis aculeis introrsus obarmatam interdiu, noctuque gestavit. Sanctæ Catharinæ Senensis ardua premens vestigia, catena ferrea, triplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Lectulum sibi e truncis nodosis composuit; horumque vacuas commissuras fragminibus testarum implevit. Cellulam sibi angustissimam struxit in extremo horti angulo, ubi cœlestium contemplationi dedita, crebris disciplinis, inedia, vigiliis corpusculum extenuans, at spiritu vegetata, larvas dæmonum, frequenti certamine victrix, impavide protrivit, ac superavit.

℟. Dilexisti justitiam &c.

Lectio vi.

ÆGritudinum tormentis, domesticorum insultibus, linguarum morsibus dire agitata, nondum satis pro merito se affligi quærebatur. Per quindecim annos ad plusculas horas desolatione spiritus, & ariditate miserrime contabescens, forti animo tulit agones omni morte amariores. Exinde cœpit supernis abundare deliciis, illustrari visionibus, colliquescere Seraphicis ardoribus. Angelo tutelari, sanctæ Catharinæ Senensi,

Virgini Deiparæ inter assiduas apparitiones mire familiaris, a Christo has voces audire meruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa est. Denique Sponsi hujus Paradiso feliciter invectam, plurimisque ante, & post obitum miraculis coruscam Clemens Decimus Pontifex Maximus Sanctarum Virginum Catalogo ritu solemni adscripsit.

℟. Afferentur regi &c.

In iii. Nocturno.

Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium, Simile erit regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Comm. Virg. cum Nona Lectione; & commemor. in Laudibus SS. Felicis, & Adaucti Mart. ut in Breviario.*

Vesp. a Cap. de S. Raymundo Nonnato Conf. In Hymn. mutatur tertius ℣. cum comm. S. Rosa Virg.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

In Festo S. Rosæ *Virginis Viterbiensis Duplex. Omnia de Communi Virginum præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.*

Oratio.

DEus, qui beatam Rosam Sanctarum tuarum Virginum collegio aggregare dignatus es: tribue nobis quæsumus; ut ejus precibus, & meritis, a culpis omnibus expiemur, & tuæ majestatis consortio perfruamur æterno. Per Dominum &c.

In

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

ROsa Viterbii piis Parentibus nata ab ipsa infantia omni virtute enituit facta perfectionis magistra, cum vix loqui didicisset, Mundi exosa vanitates, rudi amictu, pedum nuditate, cilicio, jejuniis, aliisque austeritatibus corpusculum affligens, divinæ contemplationi jugiter vacabat. Hanc vero eximiam sanctitatem insigni miraculo Deus testatam voluit; nam adhuc puella avunculam defunctam ad vitam revocavit. Ad virginitatem, quam perpetuo coluit, solo aspectu intuentium animos excitabat. Charitatis erga pauperes studiosissima, cum aliquando hiberno tempore subtractum sibi panem clam illis deferret, patre imperante, ut proderet, quid gremio absconditum ferret, panis in rosas conversus est.

℟. Propter veritatem &c.

Lectio v.

CUm septimum explesset annum, solitudinis desiderio flagrans, domus suæ angustam cellulam elegit, cui se tanquam voluntario carceri inclusit, & orationi, corporisque castigationi ardenter incumbens, Dei clementiam deprecabatur pro sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici Secundi Imperatoris impietas acerrime divexabat. Ex diutina autem maceratione in morbum lethalem incidit; in quo Beatæ Virginis visitatio-

 ne

no recreata habitum Tertii Ordinis san-
cti Francisci induere jussa est. Decennis a Deo inspirata, piis adhortationibus, validisque argumentis multos hæreticos ad fidem & obedientiam Romani Pontificis reduxit. Qua de causa cum tota cognatione sua in exilium ejecta ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesiæ pacem prophetico spiritu prædixit. Mulierem cæcam a nativitate illuminavit; & ad fidei veritatem astruendam, succensum rogum ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permanens, cujusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum aliis ad fidem convertit.
℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

TAndem Viterbium summa civium gratulatione reversa, in consortium Sanctimonialium Sanctæ Mariæ de Rosis admitti petiit; sed illis ingressum ob puællæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo Cœnobio commoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem regressa, cum in ea duobus annis permansisset, morbo correpta, & ad beatam patriam suspirans, meritis plena migravit ad Sponsum decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum in Templo Sanctæ Mariæ de Podio, effossa humo, ac desuper ingesta, tumulatum fuit; donec post triginta circiter menses ab Alexan-
dro

dro Quarto, tunc Viterbii ſedente, & in ſomnis ter ab ea admonito, refoſſum & incorruptum repertum, pridie nonas Septembris ad præfatum Monaſterium, quod poſtea Sanctæ Roſæ nuncupatum eſt, ſolemniter translatum fuit ubi uſque ad hodiernam diem integrum, & flexibile ſumma totius orbis admiratione aſſervatur, & novis ſemper miraculis coruſcat.

℟. Afferentur &c.

In iii. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum Cælorum decem Virginibus, *ut in Communi Virginum primo loco.*

DIE XVIII. SEPTEMBRIS.

In Feſto S. JOSEPHI A CUPERTINO *Confeſſoris Ordinis Minorum Conventualium S. Franciſci. Duplex minus. Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ ſequuntur.*

In i. Veſperis. Ad Magn., Ant. Mortuus ſum, & vita mea eſt abſcondita cum Chriſto in Deo.

Oratio.

DEus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere diſpoſuiſti: perfice propitius, ut meritis & exemplo ſeraphici Confeſſoris tui Joſephi ſupra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, & regnat &c.

In i. Nocturno.

De Epistola secunda beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

Lectio i. *Cap.* 4. *v.* 6. *ad* 12.

DEus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: dejicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

℟. Euge serve bone &c.

Lectio ii. *Cap.* 5. *v.* 1. *ad* 9.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in cælis. Nam & in hoc ingemiscimus habitationem nostram, quæ de cælo est: superindui cupientes, si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam, & qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur,

quod

quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, & non per speciem). Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, & præsentes esse ad Dominum.

℟. Justus germinabit &c.

Lectio iii. *Cap.* 12. *v.* 1. *ad* 10.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad visiones, & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium cælum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; & audivit arcana, verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me; & di-

xit mihi : sufficit tibi gratia mea ; nam virtus in infirmitate perficitur. Libentes igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognovit justitiam &c.

In ii. Noct. Lectio iv.

JOsephus a Cupertino, Oppido in Salentinis Diœcesis Neritonensis, anno reparatæ salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus. Deique amore præventus pueritiam, atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transegit. A diuturno, molestoque morbo patientissime tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit : utque Deo ad majora vocantis se intimius conjungeret ; Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Cœnobio Cryptulæ, inter Laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter Clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum, ac pœnarum genere corpus afflixit, spiritum verò sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulci-

citer enutrivit. Hinc factum est, ut Charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætate diffusa miro, planeque singulari modo in dies coruscaverit.

℟. Honestum fecit &c.

Lectio v.

ELuxit præcipue ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato a sensibus animo statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequebatur, dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque Mundo, sibique mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem indicium nitidissimæ illius puritatis, quam, immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam: tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, tum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eam-

que ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse ajebat, omnia bona consequerentur.

℟. Amavit eum Dominus &c.

Lectio vi.

HÆc beati Josephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat: tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in Proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab ejus charitate, qui objurgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines, resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam verò populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus qui ponit humiles in sublime, quique Servum suum, dum viveret,

cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissimè exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco, ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimo primo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulcrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartusdecimus Beatorum, Clemens Tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; ejus autem Officium, & Missam Clemens Quartusdecimus ejusdem Ordinis ad Universam Ecclesiam extendit.

℟. Iste homo perfecit &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 22.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Pharisæis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum Cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa medium.

QUia jam, largiente Domino nuptiarum Domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim, cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit

ibi

ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed chatitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum &c.

Lectio viii.

SOla quippe dilectione Dei auctum est, ut ejus Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit. Sic enim dilexit Deus Mundum, ut Filium suum unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certè, Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso, & Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes,

tes, & festa celebrantes despectis vestibus appareret erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad cœlum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

℟. Sint lumbi vestri &c.

Lectio ix.

SCiendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, & inferiore vestis texitur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & Proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & Proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges Proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

Ad

Ad Benedictus, *Ant.* Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tanquam crystallum procedentem de sede Dei, & Agni.

In ii. Vesperis.

Ad Magnificat, *Ant.* Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In Festo B. MARIÆ DE CERVELLIONE, *alias* DE SUBSIDIO, *Virg. Duplex. Omnia de Communi Virgin. præter ea, quæ sequuntur.*

In i. Vesperis.

Ad Magnif., *Ant.* Flagellis, & catena Maria corpus domabat, silentio, & abstinentia animum custodiebat, orationibus incessanter instabat; docens Christi sponsas vas incorruptibile in sanctificatione & honore possidere.

Oratio.

DEus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius, ut, intercedente beata Maria famula tua, de præsentis vitæ fluctibus educti ad æternæ salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum &c.

In i. Nocturno.

Lectiones de Virginibus, ut in Communi.

In ii. Noct. *Lectio iv.*

MAria ex nobili familia de Cervellione, Barchinone in Hispania nata, &

& a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem & octo esset annorum; illi devovit. Ejus vivendi ratio erat in publicum rarius prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede prima ex fœminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis ducem, magistram, & exemplar se præbuit; ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

℞. Propter veritatem &c.

Lectio v.

MAtre e vivis sublata, cum aliquot honestis fœminis ejusdem Instituti, piam sanctamque vitam peregit, solita quotidie mulierum a suis fratribus redemptarum, ac Barchinonem advenientium, pedes in hospitali domo lavare, quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunaro solo pane & aqua contenta, quotidianis flagellis insuper & ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit, ac parcius indulgens somno, expetebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Cœli, & Angeli lætantur.

tur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, & pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat; nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

℟. Dilexisti justitiam &c.

Lectio vi.

Futuras maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Mariæ de Subsidio, vulgo de Soccos, nomen est inditum. Denique post multarum virtutum insignia Barchinone migravit ad Dominum, decimotertio Kalendas Octobris, anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui, quod nonagesimo post anno, Episcopo Barchinonensi, Petro Aragoniæ Rege, ceterisque Aulæ, & Civitatis Primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Commun. Virg.*

Ad Benedictus, Ant. Adducentur in læ-

lætitia, & exultatione Regi Domino virgines post Mariam, ut in sanctitate, & justitia serviant illi, & quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur.

In ii. Vesperis.

Ad Magnif, *Ant.* Mare, & venti Mariæ obediunt, Angelici candoris virtute pollenti, aquæ multæ cesserunt ardori charitatis ejus.

DOMINICA I. OCTOBRIS.

In Solemnitate SS. ROSARII B. M. V. *Duplex majus. Omnia dicuntur, ut in Officio S. Mariæ ad Nives, in Breviario. 5. Aug. præter ea, quæ hic sequuntur.*

Ad Magnif., *Ant.* Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam Solemnitatem.

Oratio.

Deus, cujus Unigenitus per Vitam, Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: concede quæsumus, ut hæc mysteria sanctissimo Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur quod continent, & quod promittunt assequamur. Per eumdem Dominum &c.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrent.

In i. Nocturno.

Lectiones de Parabolis Salomonis, Ego Sa-

Sapientia, *ut in supradicto Festo ad Nives.*

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

CUm Albigensium hæresis per Tolosatium regionem impie grassaretur, atque altius in dies radices ageret, sanctus Dominicus, qui nuper Prædicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id ut præstaret validius, auxilium Beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissime petebatur, cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo mundo, enixis precibus imploravit, a qua (ut memoriæ proditum est) cum monitus esset, ut Rosarium populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses, ac vitia præsidium, mirum est quanto mentis fervore, & quam felici successu injunctum sibi munus sit executus. Est autem Rosarium certa precandi formula, qua quindecim Angelicarum Salutationum Decades Oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per sanctum Dominicum promulgari, augerique cœpit; quem ejusdem institutorem, auctoremque fuisse Summi Pontifices Apostolicis litteris passim affirmarunt.

℟. Sicut cedrus &c.

Le-

Lectio v.

INnumerabiles porro fructus ex hac tam salutari iustitutione in Christianam Rempublicam dimanarunt: inter quos victoria illa merito numeratur, quam sanctissimus Pontifex Pius Quintus, & ab eo inflammati Christiani Principes apud Echinadas Insulas de Turcarum Tyranno potentissimo reportarunt. Nam cum illa ipsa die ea victoria relata sit, qua die sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immerito refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius Tertiusdecimus testatus esset; ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique terrarum haberentur, in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Rosarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliique Pontifices Rosarium recitantibus, ejusdemque Rosarii Sodalitatibus Indulgentias pene innumeras concessere.

℟. Quæ est ista &c.

Lectio vi.

NUper vero Clemens Undecimus animo reputans, insignem pariter victoriam anno millesimo septingentesimo decimosexto in Hungariæ Regno, a Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis

ro-

relatam, eo die contigisse, quo festum Dedicationis Sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo sanctissimi Rosarii Confratres publicam, solemnemque supplicationem in Alma Urbe, ingenti populi concursu, magnaque religione peragentes fervidas ad Deum preces pro Turcarum depressione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianorum humiliter implorarent; eam ob rem victoriam illam, nec non liberatam paulo post eorumdem Turcarum obsidione Corcyrensem Insulam, ejusdem Beatæ Virginis patrocinio pie censuit adscribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perennis semper & memoria extaret, & gratia, sanctissimi Rosarii festum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universam extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimustertius in Breviario Romano novissime apponi jussit. Sanctissimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur; ut, quæ toties Christifidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos hostes profligare dedit, ac perdere, Infernos pariter superare concedat.

℟. Ornatam monilibus &c.

In iii. Nocturno.

Homilia in Evang. Loquente Jesu, *ut in supradicto Officio S. Mariæ ad Nives excepto quod in fine Respons. Lectionis vii. dicitur* sanctam Solemnitatem.

Le-

Lectio ix. legitur de Homilia Dominicæ.
Ad Laudes & per Horas omnia item ut in supradicto Officio S. Mariæ ad Nives.
In ii. Vesperis fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE VIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Reparatæ *Virg. & Mart. Contit. Eccles Metrop. in qua dup. 1. cl. & celebr. cum oct.*

Omn. de Comm. Virg. & Mart. 1. loc. Or. Deus, qui inter cætera, &c. *Extr. Metrop. dup. majus, & celebr fine oct. Lect. 1. Noct. de Script. occur. reliq. ut sup.*

DIE XII. OCTOBRIS.

In Metropol. quarta die infr. oct. S. Reparatæ *Virg. & Mart. semid.*

Lect. 1. Noct. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

De S. Virginit. cap. 2.

CUm universa Ecclesia virgo sit desponsata uni viro Christo, sicut dicit Apostolus, quanto digna sunt honore membra ejus quæ hoc custodiunt etiam in ipsa carne, quod tota custodit in fide, quæ imitamur matrem viri, & Domini sui? Nam Ecclesia quoque & virgo, & mater est: cujus enim integritati consulimus, si virgo non est? Aut cujus prolem alloquimur, si mater non est? Maria corporaliter caput hujus corporis pe-

peperit : Ecclesia spiritualiter membra illius capitis parit, in utraque virginitas fœcunditatem non impedit, in utraque fœcunditas virginitatem non adimit.

℟. Propter &c.

Lectio v.

Virginalis autem integritas, & per piam continentiam ab omni concubitu immunitas, Angelica portio est & in carne corruptibili incorruptionis perpetuæ meditatio. Cedat huic omnis fœcunditas carnis omnis pudicitia conjugalis. Illa non est in potestate, ista non est in æternitate. Fœcunditatem carnalem non habet liberum arbitrium, pudicitiam conjugalem non habet cœlum. Profecto habebunt magnum aliquid præter cæteros in illa communi immortalitate, qui habent aliquid jam non carnis in carne.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

Sequimini Agnum quocumque ierit: scripsit ille de vobis. Quo ire putamus hunc Agnum? quo nemo eum sequi vel audeat, vel valeat, nisi vos virgines. Quo putamus eum ire? in quos saltus, & prata? ubi credo sunt grandia gaudia: nec gaudia, qualia in ipso regno Dei cæteris non virginibus erunt, sed a cæterorum omnium gaudiorum sorte distincta. Gaudium Virginum Christi est de Christo, in Christo, cum Christo, post Christum, per Christum, propter Christum. Gaudia propria Virginum Christi,

sti, non sunt eadem non virginum, quamvis Christi: nam sunt aliis alia sed nullis talia. Ita in hæc, sequimini Agnum, quia, & Agni caro utique virgo. Sequimini virginitate cordis & carnis quocumque jerit. Quid est eum sequi, nisi imitari?

℟. Afferentur &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum Cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam Sponso, & Sponsæ. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

POst ingentes labores, post incredibiles sudores, & acerrimas pugnas, post trophæa, quæ de naturæ rabie statuerunt, resurgunt cum dedecore, & lampadibus earum extinctis, terram aspicientes, recedunt. Nihil sane tenebrosus est, quam virginitas oleo carens: unde sic vulgo multi immisericordes tenebrosos solent appellare. Quid igitur ex virginitate lucratæ sunt, quæ nec sponsum quidem viderunt, nec saltem ad pulsandum usque pervenerunt, sed terribile istud verbum audivere: Abite: nescio vos.

℟. Hæc est &c.

Lectio viii.

QUod cum ipse dixerit, nihil aliud, quam gehenna, & intolerabilis cruciatus relinquitur: imo vero etiam gehenna, istud verbum gravius est. Hoc verbum operantibus etiam iniquitatem dixit: vigilate, quia nescitis diem, neque horam: crebro id repetit, ut ignorantiam exitus ab hac vita utilem esse ostendat. Ubi sunt ergo qui per totam vitam desidia torpescunt, & quando a nobis admonentur respondere non dubitant, omnia se pauperibus moriendi tempore relicturos?

℟. Media nocte &c.

Lectio ix.

AUdiant hæc verba, & emendent se. Multi enim abeundi tempus expectantes, ita repente capti sunt, ut nec injungere suis quicquam potuerint. Sed hæc quidem parabola ejus eleemosynæ gratia, quæ cum pecunia conficitur, dicta est. Cur autem hæc parabola sponsum adducit? Ut videas quantum virginibus Christus afficitur iis, quæ sua pauperibus erogant: hæc enim & vera virginitas est. Nam & Paulus huic rei hanc descriptionem attribuit dicens: Innupta solicita est de iis, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu.

Te Deum.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Metropol. Oct. S. REPARATÆ *Virg. & Mart. dup.*

In

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.
In ii. Nocturno.
Lectio iv.

De Epistola sancti Hieronymi Presbyteri ad Eustochium.

De cust. Virg. tom. 1.

DE Virginibus, inquit Apostolus, præceptum Domini non habeo: Cur? quia & ipse ut esset virgo, non fuit imperii, sed propriæ voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxorem habuisse confingunt; cum de continentia differens, & suadens perpetuam castitatem intulerit: Volo autem omnes esse sicut meipsum. Et infra: Dico autem innuptis, & viduis: Bonum est illis, si sic permaneant, sicut & ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate præceptum? Quia majoris est mercedis, quod non cogitur, & offertur; quia si fuisset virginitas imperata, nuptiæ videbantur ablatæ, & durissimum erat contra naturam cogere, Angelorumque vitam ab omnibus extorquere.

℟. Propter &c.

Lectio v.

ALia fuit in veteri Lege fœlicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Jerusalem. Et: Maledicta sterilis quæ non pariebat. Et: Filii tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, &, ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorum. Propte-

rea & Abraham jam senex Cethuræ copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvam in Ecclesiæ figuram Rahel conqueritur. Paulatim verò increscente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Elisæus virgo, virgines multi filii Prophetarum. Jeremiæ dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Sanctificatus in utero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Aliis verbis idipsum Apostolus loquitur: Existimo hoc bonum esse propter instantem necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus breviatum est, in proximo est Nabuchdonosor.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

INveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantum hoc continentiæ bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat. Postquam vero Virgo concepit in utero, & peperit nobis puerum, cujus Principatus in humeros ejus, Deum, fortem, patrem futuri sæculi soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque, & ditius virginitatis donum fluxit in fœminas, quia cœpit a fœmina statim ut Filius Dei ingressus est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in cælo, haberet Angelos & in terris. Tunc Holofernis caput Judith continens amputavit: tunc Aman, qui interpretatur iniquitas, suo combustus est igni: tunc

pri-

primum auditum est : Quæ non est nupta, cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

℟. Afferentur &c.

In iii. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii.

IN illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parbolam hanc: Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

INtendat itaque charitas vestra. Sapientium lampades ardebant de oleo æterno, de conscientiæ securitate, de interiore gloria, de intima charitate. Ardebant tamen, & illarum fatuarum. Quare tunc ardebant? quia non deerant laudes hominum. Postea verò quum surrexerunt, idest in resurrectione a mortuis, cœperunt aptare lampades suas, idest parare Deo operum suorum reddere rationem. Et quia tunc nemo est, qui laudet omnis homo causæ suæ vacat. Non erant enim, qui oleum venderent, cœperunt deficere lampades.

℟. Hæc est &c.

Lectio viii.

CLausum est ostium. Et quid illis dictum est? Non novi vos. Non illas novit qui omnia novit. Quid ergo est non novi vos? Improbo vos, reprobo vos:

vos : in arte mea non vos agnoſco : ars mea neſcit vitia. Hoc eſt autem magnum : & neſcit vitia, & judicat vitia : neſcit faciendo, judicat arguendo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes ad iſtam prudentiam quinari numeri pertinentes. Veniet enim hora, & quando neſcimus, veniet. Sic clauſit Evangelium : Vigilate, quia neſcitis diem, neque horam.

℟. Media nocte &c.

Lectio ix.

Corde vigila, fide vigila, ſpe vigila, charitate vigila, operibus vigila, & quando corpore dormieris, veniet tempus ut ſurgas. Cum autem ſurrexeris, præpara lampades. Tunc non extinguantur : tunc in interiore conſcientiæ oleo vegetentur : tunc ſponſus ille incorporeis nexibus amplectatur : tunc te introducat in domum, ubi numquam dormias, ubi numquam poſſit tua lampas extingui. Hodie verò laboramus, & lampades noſtræ inter ventos ſæculi hujus, tentationeſque fluctuant : ſed ardeat in robore flamma noſtra, ut ventus tentationis augeat ignem potius, quam extinguat.

Te Deum.

DIE XX. OCTOBRIS.

In Feſto S. Joannis Cantii *Confeſſoris. Semiduplex. Omnia de Comm. Confeſſoris non Pontificis præter ſequentia.*

Ora-

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus, ut sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum &c.

Ad i. Vesperas.

Hymnus.

GEntis Polonæ gloria,
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycæi, & Patriæ
Pater, Joannes inclyte.
Legem superni Numinis
Doces Magister, & facis.
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad Patriam, quam tendimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro sanguine
Christi, colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.
Te prona Mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

Ad Matutinam.

Corpus domas jejuniis,
Cordis cruento verbere,
Ut castra pœnitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur, & nos sedulo
Gressus Parentis optimi;
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma providum
Præbes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus:
Preces Joannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

Lectiones i. Nocturni de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JOannes in Oppido Kenty Cracoviensis Diœcesis, a quo Cantii cognomen duxit. Stanislao, & Anna piis, & honestis Parentibus natus morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ, ac Theologiæ primum Auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo Professor, ac Doctor Sacra, quam annis multis tradi-

dit,

dit, doctrina mentes audientium non illustrabat modo, sed & ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianæ perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi, & populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento Sacrificio satagebat. Ilkusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed Animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi officium rediit.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

QUicquid temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris præsertim concionibus, curandæ, partim orationi dabat, in qua cœlestibus quandoque visionibus, & colloquiis dignatus fertur, Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causa melius recolendæ Hierosolymam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flagrans. Turcis ipsis Christum Crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, cum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret: tum ut sui (sic enim ajebat) Purgatorii pœnas exposita illic quotidie

peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, & numquid haberet praeterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul & largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienae famae ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, & calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

BRevis illi somnus, atque humi; vestis, quae nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arceret; virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas aspero cilicio, flagellis, atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta, ac meritorum plenus, quum vicinae, quam praesentis, morti se diu, diligenterque praeparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiae Sacramentis rite mu-

munitus, diſſolvi jam cupiens, & eſſe cum Chriſto pridie Nativitatis ejus in cælum evolavit miraculis ante, & poſt mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiæ Eccleſiam S. Annæ delatus eſt, ibique honorifice ſepultus. Auctaque in dies populi veneratione ac frequentia inter primarios Poloniæ, ac Lythuaniæ Patronos religioſiſſime colitur. Noviſque coruſcans miraculis a Clemente Decimotertio Pontifice Maximo decimoſeptimo Kalendas Auguſti milleſimo ſeptingenteſimo ſexageſimo ſeptimo ſolemni ritu Sanctorum Faſtis adſcriptus eſt.

℟. Iſte homo &c.

In iii. Nocturno.

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papæ, ut in Commun. Confeſſ. non Pontif. 1. loc.

Ad Laudes Hymnus, ut in i. Veſp.

Ad ii. Veſperas.

TE deprecante corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur priſtina
Redeunt ſalutis munera.

Phtiſi, febrique, & ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis e faucibus.

Te deprecante tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentia
Surſum fluunt retrogadæ.

Quum tanta poſſis, ſedibus
Cæli locatus, poſcimus.

Reſponde votis ſupplicum,
Et invocatus ſubveni.
O Una ſemper Trinitas!
O Trina ſemper Unitas!
Da ſupplicante Cantio
Æterna nobis præmia. Amen.

DIE XXV. OCTOBRIS.

In Feſto SS. CRESCII ET SOCIOR. *Martyrum. Duplex. Omnia de Comm. plur. MM. preter ea, quæ ſequuntur.*

Oratio.

QUæſumus, omnipotens Deus, ut beatorum Martyrum tuorum Creſcii, Omnionis, & Emptii numquam nobis deſit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dominum noſtrum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. & iii. Nocturno de Comm. plurim. Martyrum 2. loco.

DIE IX. NOVEMBRIS.

In Feſto DEDICATIONIS BASILICÆ S. SALVATORIS. *Omnia, ut in Breviario Romano ſub hac die. Duplex.*

Sed in fine tertiæ Lectionis Secundi Nocturni addantur hæc verba.

EAmdem Eccleſiam incendiis, vaſtationibus, terram inſuper motibus disjectam, everſamque, ac ſedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova poſtmodum molitione reſtitutam Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus Or-

Ordinis Prædicatorum, die vigesima octava Aprilis anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti, ritu solemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

℟. Mane surgens Jacob.

DIE X NOVEMBRIS.

In Festo S. Andreæ Avellini *Confessoris. Duplex. Omnia de Comm. Confessoris non Pont. præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

DEus, qui in corde beati Andreæ Confessoris tui, per arduum quotidie in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te ascensiones disposuisti: concede nobis ipsius meritis, & intercessione, ita ejusdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora semper exequentes, ad gloriæ tuæ fastigium feliciter perducamur. Per Dominum &c.

Fit Commemoratio SS. Martyrum Tryphonis, Respicii, & Nymphæ Virginis, ut in Breviario.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

ANdreas Avellinus, dictus antea Lancellottus, apud Castrum Novum Lucaniæ pagum natus inter ipsa infantiæ primordia futuræ sanctitatis non obscura præbuit indicia. Adolescens ad littera addiscendas paterna e domo egressus, lubricam illius ætatis semitam inter bonarum artium studia ita peregit,

ut sapientiæ initium, quod est timor Domini, ab oculos potissimum habere numquam prætermiserit. Cum egregia proinde forma eximium castitatis studium conjunxit, quo impudicas sæpe mulierum insidias elusit, interdum etiam apertam vim propulsavit. Clericali militiæ jampridem adscriptus Neapolim se contulit, ut legalibus disciplinis vacaret; ibique Jurisprudentiæ lauream adeptus, atque interea ad Sacerdotalem dignitatem evectus, causarum patrocinia in foro dumtaxat Ecclesiastico, proque privatis quibusdam personis, juxta sacrorum Canonum sanctiones, agere cœpit. Verum cum aliquando inter causam agendam leve ei mendacium excidisset, mox vero fortuita sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os quod mentitur occidit animam: tanto ejus culpæ dolore ac pœnitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis, se totum Divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit; cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, Sanctimonialium regimini a tunc existente Archiepiscopo Neapolitano præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subiisset, primo quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit; mox vero per sicarium tribus in facie acceptis vulneribus injuriæ atrocitatem

æqua

æquo animo pertulit. Tunc perfectionis vitæ desiderio flagrans, ut inter Clericos Regulares adscriberetur, suppliciter postulavit: votique compos factus, ob ingentem, quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponeretur, precibus impetravit.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

ARctioris itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maxime virtutum exercitationes incubuit, ad quas sese arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obsistendi: altero vero in via Christianæ perfectionis semper ulterius progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda, cum aliis præesset, studiosissimus fuit. Quidquid ab Instituti sui officiis, & Regulæ præscripto supererat temporis orationi, & animarum saluti tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit. Vicos, & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat: quam ardentem erga proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominus illustravit: cum enim intempesta nocte ab audita ægri confessione domum rediret, ac pluviæ, ventorumque vis prælucentem facem extinxisset; non solum ipse cum sociis inter effusissimos imbres nihil madefactus est:

 ve-

verum etiam inusitato splendore e suo corpore mirabiliter emicante, sociis inter densissimas tenebras iter monstravit. Abstinentia. & patientia, nec non abjectione, atque odio sui summopere præstitit. Necem fratris filio illatam imperturbato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit; immo etiam pro interfectoribus opem, & misericordiam Judicum imploravit.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

PLuribus in locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ instituit. Illius operam S. Carolus Borromæus, & Paulus de Arretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit: quos, cum divinas laudes persolveret, e regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla: prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad aram celebraturus, in verbis illis tertio repetitis: Introibo ad Altare Dei: repentino apoplexiæ morbo correptus est. Mox Sacramentis rite munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia

san-

sancti Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo Populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita, & post mortem miraculis clarum Clemens Undecimus Pontifex Maximus solemni ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri præcincti, *de Commun. Confess. non Pontif.*

Nona Lectio legitur de SS. MM. Trysphone, Respicio, & Nympha, cum commemor. in Laudibus, ut in Breviario.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Gertrudis *Virginis. Duplex. Omnia de Commun. Virg. non Mart. præter sequentia.*

Oratio.

Deus, qui in corde beatæ Gertrudis Virginis jucundam tibi mansionem præparasti; ipsius meritis & intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, & ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum nostrum &c.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi, Ordinis sancti Benedicti, virginitatem suam, ac seipsam Jesu Christo obtulit. Quo ex tempore a

mundanis rebus prorſus aliena, virtutique ſedulo intenta, cœleſtis vitæ genus inſtituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditatione vehementius ad virtutem incenſa, brevi Chriſtianam perfectionem adepta eſt. De Chriſto, ejuſque vitæ myſteriis ſæpenumero pio cum animi ſenſu loquebatur, unamque Dei gloriam cogitans ad illam vota ſua omnia, & actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturæ, & gratiæ donis a Deo aucta eſſet; ita tamen ſibi ipſa vileſcebat, ut inter præcipua divinæ bonitatis miracula hoc item memoraret; quod ſe indigniſſimam miſericorditer ſubſtineret.

℟. Propter &c.

Lectio v.

TRigeſimum ætatis annum agens, primum Rodardenſis Monaſterii, ubi religioſam vitam eſt profeſſa, deinde Elpediani Præſes electa, quadraginta annorum ſpatio ea charitate, prudentia, & regularis diſciplinæ ſtudio munus obivit, ut Cœnobium religioſæ perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero, licet eſſet omnium mater, & magiſtra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demiſſione pari miniſtram ſe exhibebat. Quo liberius Deo vacaret, vigiliis, abſtinentia, aliiſque cruciatibus corpus afflixit; ſemperque ſui ſimilis, morum innocentiam, manſuetudinem, ac patien-

tientiam prætulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piæque curæ copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases: altissimæque contemplationis, & divinæ unionis donum obtinuit.

℟. Dilexisti &c.

Lectio vi.

UT meritum acceptissime sibi Sponsæ Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti matrem, & curatricem a Jesu acceptam, pietate præcipua prosequebatur, ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiæ Sacramentum, & Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Justorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, & precibus juvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit; divinarum etiam revelationum, & prophetiæ dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, & post mortem a Deo illustrata est.

℟. Afferentur Regi &c.

In iii. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Commun. Virginum.*

DO-

DOMINICA III. NOVEMBRIS.

Fit Officium de PATROCINIO B. M. V.

Duplex majus.

Omnia dicuntur, ut in Breviario in Festo S. Mariæ ad Nives, præter Lectiones secundi Nocturni ex 12. *Sept.* Dei Filius &c.

DIE XXIV. NOVEMBRIS.

In Festo S. JOANNIS A CRUCE *Confess. Duplex. Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

DEus, qui sanctum Joannem Confessorem tuum perfectæ sui abnegationis, & Crucis amatorem eximium effecisti: concede, ut ejus imitationi jugiter inhærentes, gloriam assequamur æternam. Per Dominum nostrum &c.

Deinde fit commemor. Sancti Clementis, ac Sancti Chrysogoni Mart. ut in Breviario.

In i. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In ii. Noct. Lectio iv.

JOannes a Cruce Fontiberi in Hispania piis Parentibus natus, a primis annis certo innotuit, quam Deiparæ Virgini futurus esset acceptus, nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparæ manu sublatus, incolumis evasit. Tanto autem patiendi desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, supra sarmenta cubare consueverit. Adolescens Hospitio pauperum ægrotantium Me-

tym-

tymne Campi famulum sese addixit, quibus magno charitatis ardore, vilissima quæque complectens officia, præsto aderat; cujus exemplo excitari cæteri eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo Institutum amplexus est; ubi Sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinæ, & arctioris vitæ cupidissimus. Primitivam Ordinis Regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut ob jugem Dominicæ Passionis memoriam, bello in se tamquam in infensissimum hostem, indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis, omnique pœnarum genere, brevi carnem cum vitiis, & concupiscentiis suis crucifixerit; dignus plane, qui a sancta Teresia inter puriores, sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur.

℟. Honestum &c.

Lectio v.

Singulari vitæ austeritate, & omnium virtutum præsidio munitus, præ assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas, & mirabiles extases frequenter patiebatur: tantoque in Deum æstuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intro diutius continere non posset, foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summopere intentus, tum in verbi Dei prædicatione, tum in Sacramentorum administratio-

tione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinæ promovendæ ardore vehementer accensus, sanctæ Teresiæ comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eamdem & inter Fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumeros itaque una cum Dei Famula in divino opere promovendo perpessus labores, Cœnobia, quæ ejusdem sanctæ Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitæ incommodis, & periculis territus, singula perlustravit; in quibus, aliisque quamplurimis ejus opera erectis, restauratam observantiam propagando, verbo, & exemplo firmavit; ut merito primus post sanctam Teresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Professor, & Parens habeatur.

℟. Amavit &c.

Lectio vi.

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres ejus pudicitiæ insidiari conantes, non modo repulit, sed etiam Christo lucrifecit. In divinis explicandis arcanis, æque ac sancta Teresia, Apostolicæ Sedis judicio, divinitus instructus, libros de mystica Theologia cœlesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid præmii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, & contemni pro te. Imperio in Dœmones, quos e

cor-

corporibus sæpe fugabat, discretione spirituum, prophetiæ dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut sæpius a Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubedæ diro morbo, & in crure quinque plagis sanè manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime toleratis, Ecclesiæ Sacramentis pie, sanctèque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde, atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum meum, obdormivit in Domino, die, & hora a se prædictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, ætatis quadragesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus ignis globus excepit; corpus vero suavissimum odorem spiravit; quod etiamnum incorruptum Segobiæ honorifice colitur. Eum plurimis ante & post obitum fulgentem signis Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo &c.

In iii. Nocturno.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi, *de Communi Confess. non Pontif.*

Nona Lectio S. Chrysogoni Mart. & commem. in Laudibus, ut in Breviario.

COMMEMORATIONES COMMUNES
SIVE
SUFFRAGIA SANCTORUM
Pro Diœcesi Florentina.

DE CRUCE.
In feriali tantum Officio.

Ad Vesperas, & ad Laudes, Antiph.

Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, & psallat tibi.

℞. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Oremus.

PErpetua nos, quæsumus Domine, pace custodi, quos per lignum Sanctæ Crucis redimere dignatus es.

DE S. MARIA.
Quando non dicitur ejus Offic. parvum.

Ad Vesp. & ad Laudes, Antiph.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

℣. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.

℞.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione a præsenti liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia.

Ab octava Epiph. usque ad Purif. dic.

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Oremus.

Deus, qui salutis æternæ, Beatæ Mariæ virginitate fœcunda humano generi præmia præstitisti; tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DE S. JOANNE BAPTISTA.

Civitatis Patrono.

Ad Vesp., Antiphona.

Puer, qui natus est nobis, plusquam Propheta est, hic est enim, de quo Salvator ait: Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

℣. Iste puer magnus coram Domino.

℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oremus.

Deus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beati Joannis comme-

memoratione fecisti ; da populis tuis spiritualium gratiam gaudiorum , & omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ .

Ad Laudes, Antiphona .

Apertum est os Zachariæ , & prophetavit, dicens : Benedictus Deus Israel .

℣. Iste puer &c.

℟. Nam &c.

Oremus .

Deus , qui &c. *ut supra in Vesp.*

Hæc com. omittitur in Laud. Vig. S. Joan. Baptistæ cum de eo fiat comm. in orat. Officii .

DE S. JOSEPH.

Totius Dominii Florentini Patrono .

Ad Vesp., Antiphona .

Ecce fidelis servus & prudens , quem constituit Dominus super familiam suam .

℣. Gloria & divitiæ in domo ejus .

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi .

Oremus .

Sanctissimæ Genitricis tuæ sponsi , quæsumus Domine , meritis adjuvemur ; ut quod possibilitas nostra non obtinet , ejus nobis intercessione donetur .

Ad Laudes , Antiphona .

Ipse Jesus erat incipiens , quasi annorum triginta , ut putabatur filius Joseph .

℣. Os justi meditabitur sapientiam .

℟.

℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Oremus.

Sanctissimæ Genitricis &c. *ut supra in Vesperis.*

DE APOSTOLIS.

Ad Vesp., Antiphona.

Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam, Domine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui, Domine.

Oremus.

DEus, cujus dextera B. Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: & coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, & concede, ut amborum meritis æternitatis gloriam consequamur.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriosi Principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oremus.

Deus cujus &c. *ut supra in Vesp.*

DE

DE S. ZENOBIO.

Diœcesis Patrono.

Ad Vesp., Antiphona.

Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, & ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Oremus.

DEus, qui beatum Zenobium Confessorem tuum, atque Pontificem, prædicationis gratia, virtutum & miraculorum gloria sublimasti; da famulis tuis, quæ docuit, intellectu conspicere, & quæ egit imitatione complere.

Ad Laudes, Antiphona.

Euge serve bone, & fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

℣. Justum &c.

℟. Et ostendit &c.

Oremus.

Deus, qui B. Zenobium &c. *ut supra in Vesperis.*

DE S. REPARATA.

Ecclesiæ Metropolitanæ Contitulari in ipsa tantum Metropolitana.

Ad Vesp., Antiphona.

Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præperavit in æternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oremus.

DEus, qui inter cætera potentiæ tuæ miracula etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius, ut qui beatæ Reparatæ Virginis & Martyris tuæ commemorationem colimus, per ejus ad te exempla gradiamur.

Ad Laudes, Antiphona.

Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas Margaritas, inventa una pretiosa dedit omnia sua, & comparavit eam.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea &c.

Oremus.

Deus, qui inter cætera &c. *ut supra in Vesp. vel sequens pro variatione.*

INdulgentiam nobis, quæsumus Domine, beata Reparata Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis.

PRO PATRONO.

Vel Titulari propriæ Ecclesiæ, vel Capellæ fiant commemorationes consuetæ, ante, vel post commemorationes prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

DE

DE PACE.

Ad Veſp. & ad Laud., Antiphona.

Da pacem Domine in diebus noſtris, quia non eſt alius, qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Fiat pax in virtute tua.

℟. Et abundantia in turribus tuis.

Oremus.

DEus, a quo ſancta deſideria, recta conſilia, & juſta ſunt opera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandatis tuis dedita, & hoſtium ſublata formidine, tempora ſint tua protectione tranquilla. Per Dominum &c.

LAUS DEO.

INDEX OFFICIORUM.

DECEMBRIS.

JANUARII.

FEBRUARII.

Die

MARTII.

APRILIS.

MAII.

Die

Die